SOLTAR KÖNYW.

ELSŐ SOLTAR.

Meg mondgya ez elsö dicséretben az Isten lelke, á Keresztyén anya szent Egy házának igaz tagjainak tulaylonságokat, tudni illic, hogy ez világi hitetlen, gonosz istentelenekneck sokságárol el szakadu in, az Istenben és az ö szent igéiében vagyon minden gyönyörüsége, kic noha nyomoruság alá vettettec, mind az által ollyanok, mint az mindenkor zöldellö fa. Az vrán azt iria meghogy az hitetlenec noha ez világon ferentsessec, mind az által az polyuahoz hasonlok, mely meg terczic az itélet napián, miuel hogy Isten az iokna gondussellöie, az gonoszoknac büntetöie, &c.

I.

BOldog ember az á ki az hitetlenec tanáczán nem iár: és az bünösöknec útán nem áll, az czúfolóknac székökben nem ül.

2 Hanem az WR törvényében vagyon az ö gyönyörüsége, és az ö törvényétöl gondolkodic éiiel és nappal.

3 Ez ollyatan mint az folyó vizec mellet plántáltatott termö fa, melly gyümöltsét adgya ideie korán, és kinec leuele meg nem heruad; és minden czelekedete jó szerencsés lésien.

4 Nem úgy az hitetlenec, hanem léssenec mint az polyua mellyet az szél idestouá hány.

5 Annac okaért az hitetlenec meg nem álhatnac az itéletben; sem az bünösöc az igazaknac gyülekezetiben.

6 Mert tudgya az WR az igazaknac útokat, az hitetleneknec pedig útoc el vesi.

II.

Tanit elsöbör az Christus országának, és az ö anya szent Egy házának ez világon való állapatyáról, melly ellen ez világ hiában tanáczkozic és rúgodozic. Másodfor, iria meg az Christus személyet, tisztit és országának erösségét, nagyságát és örökké valoságát. Harmadfor, inti ez világnac engedetlen feiedelmit az Isten fiának vgy mint igaz királynac esmérettire, feiedelmére és ö hozzá való engedelmességre bizonyos okokkal.

1 MIERT dühösködnec az pogányoc, és az népec gondolnac heába valókat?

2 Az földnec királi ösiue gyülnec, és az feiedelmec tanáczot tartanac az WR ellen, és az ö Christusa ellen, (ezt monduán.)

3 Szaggassuc el az ö köteleket, és rázzuc le rólunc az ö igáiokat.

a Tudni illic az wrat, és az ö Christusaiet.

4 Az ki lakozic az égekben neueti, és az WR meg czúfollya öket.

5 Azkor szól az ö haragiában ö nékiec, és búsulásában meg röttenti öket, (ezt monduán.)

6 En pedig választottam az én Királyomat Syonon az én szent hegyemen.

7 Meg

Actor: 13. Bir: 1. 17. 5.

7 Meg beſiéllem az WRnac decretomát, ki ezt mondá énnékem: En fiam vagy te, én ma ſiültelec tégedet.

8 Kérd én tülem az pogányokat örökſégül, és az földnec határit birodalmúl.

b: Vagy. Ronts meg. c: (Tudni illic az kic te ellened dühöſködnec, mint az első verſbe monda.)

9 Meg rontod [b] amazokat [c] vas veſſidöuel, és mind egy czeréppet meg töröd öket.

10 Moſt azért ti királyoc legyetec eſieſſec, ti földnec birái tanúllyatoc.

11 Szolgállyatoc az WRnac félelemben és örüllyetec néki röttegésben.

12 Czókolgaſſátoc az Fiat, hogy meg ne haragodgyéc és el ne veſieſſen az ti útotokban, mert hamar fel geried az ő haragia. Bódogoc mind azoc, kic biznac ő benne.

III.

Dáuid az ő fiától Abſolontol háborgattatuán panaſzolkodic leg előbb az ő ellenſéginec ſokaſága és kegyetlenſége felől. Másodſor, más felől könyörög az Wrnac és ker ſegitſéget és oltalmat az ő ellenſégi ellen nagy bizodalom által.

1 WRam melly igen meg ſokaſodtanac az én ellenſégim? melly ſokan vadnac az én ellenem támadóc.

2 Sokan mondgyác az én lelkem felöl; ninczen ő néki ſiabadulása az Wrtól.

3 Te pedig Wram énnékem paiſom vagy, diczőſégem, vagy és fel magaſtalod az én feiemet.

4 En fel ſióual az WRhoz kiáltottam, és meg halgatott engemet az ő ſientſégének hegyérül.

5 En lefekſiöm el aluſzom, és felkelec, mert az WR óltalmáz engemet.

6 Nem félec ſoc ezer néptöl, melly minden felöl meg környe-között engemet.

7 Kely fel Wram, tarcz még engemet én Iſtenem, verd artzúl minden én ellenſégimet, fogait ellenſégimnec ronts öſzue.

8 Az Wré az ſzábaditás, és az te népeden vagyon az te áldáſod.

IIII.

Könyörög az Dáuid Iſtennec hogy őtet az ő igaz igyében Abſolonnac auagy Saulnac páraolása ellen meg oltalmazza, holott feddés az Izraelnec pártos vrait, és inti hogy meg tériennec. Másodſor vigaſztalya magát az Iſtennec ielen léteuel és az kőuetkőzendő ſzabadulásſal.

1 MIKOR kiáltoc halgaſs meg engemet én igaſſágomnac Iſtene, az nyomoruſágban vidamicz meg engemet, könyörülly én raytam es halgaſd meg az én könyörgéſemet.

2 Embereknec fiai, meddig léſien az én diczőſégem gyalázatban? (meddig) ſieretitec az hiwſágot, és kereſitec az hazugſágot?

3 De légyen tudtotokra hogy magának válaſitott az WR engemet, kinec kedues vagyoc: Az WR meg halgat engemet mikor könyörgöc ő néki.

4 Haragodgyatoc és ne vétközzetec, ſióllyatoc ſiiuetekben, *a: az ti ágyas házatokban legyetec czendeſſégben.

a: Az az, gondolkodgyatoc erről ſo maddal magatokban.

5 Aldozzatoc igaſſágnac áldozattyát, és bizzatoc az WRban.

6 Sokan

6 Sokan mondgyác: Kitsoda mjuelheti azt hogy valaha iót lássunc? De te Wram mutasd meg mi nékünc az te ortzádnac világát.

7 (Es igy) nagyob örömet adsi az én siuemben, [b] hogy nem mint mikor az ő boroc és buzáioc meg sokasodnac.

8 Békességben el nyugosiom és el alusiom, mert te Wram egyedül adsi énnékem bátorságos lakást.

[b] Azt mondgya meg itt ez versben, im hasyna lésen ha az Isten az ő ortzaiaual világát néki megmutatya.

V.

Könyörög ez diczéretben az Dáuid az anya ſenc Egi hizert, hogy Isten azt megoltalmazza minden ő ellenségi ellen, nemczac Hipocritác és hamis Doctoroc ellen, hanem az kegyetlenec ellenis, kit fegyuerrel és hatalomual igyekeznec azt el törleni. Ez diczerettel azért kell azoc ellen élnünc, kic az Euangeliomnac tudomanyára az hiueckel egyetemben, igyekeznec meg rontani és el törleni, azoc akar Hypocritác akar kegyetlenec legyenec.

1 WRam az én beſédimet veddfüleidbe; ércz meg az én gondolatimot.

2 Figyelmezzél az én kiáltásomnac siauára én Királyom és én Istenem, mert én tenéked könyörgöc.

3 Wram hamar halgasd meg az én siómat, minden dolgaim elött késsitem magam te hozzád, és várom (az te segitségedet.)

4 Mert nem olly Isten vagy ki gyönyörkedgyél az hitetlenségbe, [a] nem lakic te nálad az gonosi,

5 Nem állnac meg az te siemeid elött az keuélyec, és gyülölsi minden gonosi czeleködöket.

[a] vagy az hamisságban.

6 El vesitsed az kic hazugságot siólnac; az vérsiopó és álnokságnac emberit gyülöli az WR.

7 En pedig az te ió vóltodnac sokságában, (bizuán,) mégyec bęaz te házadban, és könyorgöc az te sient Templomodban az te félelmedben.

8 Wram igazgas engemet az te igasságodban az én ellenségi, mért, igazgasd én elöttemaz te vtadat.

9 Mert ninczen az ő szájokban igasság, siuöc merö álnokság, torkoc meg nílt koporsó nyeluöckel hizelkednec.

10 Itéld meg Isten öket, hogy czalátkozzanac meg az ő tanáczokban, az ő hamisságoknac sokasságáiért vesd el öket, mert engedetlenec te ellened.

11 Es örülnec mindnyáián kic biznac te benned, mind örökké vigadnac az kiket meg óltalmazsi, és örüéndeznec te benned mindnyáián kic sieretic az te neuedet.

12 Mert te Wram meg áldod az igazat, az te ió vóltoddal mint egy paissal környül vesied ötet.

VI.

Az Dáuid az ő bünei és ellenségi miatt valo késeretében könyörög az Istennec, hogy ő neki kegyelmes légyen, es ötet nem ezac az ő ellenségitöl, hanem az ő lelki esmeretinec rörtegésitöl is megh bátorittya: Annac vránna lelkében megh vigazталасаван, Istennec hálákat ád, hogy ötet megh hallgatta és élettre forditotta.

1 Wram

1 WRam az te búsúlásodba ne fedgy meg engemet, és az te haragodban ne oltorozz engemet.

2 Könyörülly raytam Wram, mert erötelen vagyoc, gyogyicz meg engemet Wram mert meg háborodtanac az én czontaim.

3 És az én lelkem igen meg háborodott: De te Wram mîglen.

4 Terij hozzám Wram és mencz ki az én lelkemet, és siabadîcz meg engemet az te irgalmasságodért.

5 Mert ninczen te felöled az haláiban emleközet, az koporsóban kitsoda mond te néked diczéretet?

6 El fáradtam soházkodásimban, meg mostam minden éijel az én ágyamat, és köny húlatásimmal meg öntöztem ágyamot.

7 El heruadott ortzám siomorúság miatt, és meg vénhött az én ellenségim miatt.

8 Mennyetec el én tülem mindnyáián kic álnokságot czelekesitec, mert meg halgatta az WR az én siralmamnac siauát.

9 Meg halgatta az WR az én könyörgésemet, és az WR bé vötte az én esedezésemet.

10 Pirúllyanac meg és igen háborîtassanac meg minden én ellenségim, hátra terienec és hirtelen siégyenüllyenec meg.

a Tudni illik, hallaszod az te segitségedet.

VII.

Könyörög Dauid az Wrnac hogy örtet az ö igasságába és ártatlanságába, az ö ellenségeinec, Saulnac, Semeinec és a többinec forgeli és üldözöi ellen meg oltalmazza, és az ö rágalmazóit meg bünteſſe. 1. Sam: 17.

1 EN WRam Istenem te benned vetem reménségemet, óltalmazz meg engemet minden én háborgatóm ellen, és siabadicz meg engemet.

2 Hogy el ne ragadgya mint egy orosláń az én életemet, el saggassa, és ne légyen ki meg siabadîczon.

3 En Wram Istenem, ha czelekedtem elöt, ha vagyon hamisság az én kezeimben.

4 Ha gonosiual vóltam az én velem békéuel lakozónac, ha meg fositottam ellenségemet okénélkül.

5 Bátor üldözze ellenségem az én életemet, meg fogion és földre tapodgya az én életemet, és az én diczöségemet porrá tegye.

6 Kely fel Wram az te haragodba, és magasitaltassál fel az én ellenségimnec dihössége ellen, és serkeny fel én mellettem, az itéletért mellyet parantsoltál.

7 Hogy népeknec serege környül végyen tégedet, és ezért fel magasitaltassál.

8 Az WR meg itéli az népeket: Itélly meg WRam engemet az én igasságom és ártatlanságom sierint.

9 Szünnyéc meg kérlec az hitetleneknec gonosságoc, és erösîcz meg az igazat, mert te vagy siueknec és veseknec igaz látó Istene.

10 Az én paisom az WR, ki meg siabadîttya az igaz siuö embereket.

11 Az

11 AZ ISTEN az igazat meg ôrizi, és az Iſten naponként haragſic.

12 Ha meg nem tęr az hitetlen, az ô fegyuerét meg eleſitette, az ô kęz ſuét meg vonta, és el aranyozta.

13 Es ezinált magának halálos nîlakat, az ô nîlait az ellenſég ellen kéſiitette.

14 Imé hamiſſágot gondol, háboruſágra igyekezic, és hiába valóſágot czelekeſſic.

15 Vermet áſott, és mélyen áſta azt, de ô maga eſett az vereinbe mellyet áſott.

16 Fordúl az ô munkáia, ô maga fejére, és az ô teteiére ſiáll minden ô álnokſága.

17 Diczérem az WRAT az ô igaſſága ſierint, és éneklec az Felſéges Iſtennec neuénec.

VIII.

Ez Soltárban az Dáuid az Iſtennec czudá, laros io voltác es irgalmaſſágát magaztaltya, hogy hoſſer az Iſtennec diczőſége foghatatlan légyen es ez világot felîl haladgya: ô mind az által nem czac teremtette es meg ékeſitette az ô abrazatyaual az embereket, hanem annac felętte ólly mę'toſtgos állapatra emelte, hogy minec vtanna az el veſett emberi nemzetſéget meg vá'totta, Iſten fiai lennénec valakic ô benne hinnénec.

1 MI WRVNC Iſtenünc, melly igen czudálatos à te Neued az egéſi földön, ki az te diczőſégedet az Eegeknec felętte magaztaltad.

2 Az kitſinyeknec és ezets ſiopóknac ſáioc által erősitedted meg az te hatalmadat az te ellenſégidért, hogy meg rontſad ellenſégidet, és az boſſîú állókat.

3 Mikor látom az te Eegeidet, az te kezednec munkáit, az Hóldot és az czillagokat, mellyeket te teremtettél, (*ackor igy gondolkodom:*)

4 Miczoda az ember, hogy meg emlekezel róla, auagy az embernec fia, hogy meg látogatot ôtet.

5 Noha ezt valamenîre kiſſebbé teremtetted az Angyaloknál, mind az által diczőſéggel és tiſztetſéggel meg ékeſitetted ôtet.

6 Tętted ôtet minden te kezedinec munkáin wrrá, mindeneket vętętted az ô lábai alá,

7 Iuhokat és minden barmokat, meg az mezei vadákotis.

8 Az Eegi madarakat, és à tengernec halait, és az mellyec által iáriác az tengernec ôſuénit.

9 Mi WRunc Iſtenünc, melly igen diczőſéges à te Neued mind az egéſi földön.

IX.

Hálákat ád Dáuid ez diczérętben az Iſtennec, hogy ô néki az ô ellenſegi ellen, Goliath es az Philiſteuſo, auagy egyebec ellen gyô'zedelmet adott, Es könyörög azon Iſtennec, hogy ez vtánnis ôtet az Iſten népéuel egyetembe meg ólelmazza es meg fabadicza. Ez diczęrętel ęlhętünc mind teſti ſemind lelki ellenſeginknec meg győzéſében. Es miért hogy az Dáuid Chriſtus példáiat horsdozza, mętan magyarázhatnyúc ez diczęrętet az Chriſtus győzedelmérôl is, az Euangeliomnac ez óraiglan valo háborgatoi ellen.

1 DIczérem az WRAT telyes ſiiuemęl, hirdetem minden te czuda tételidet.

2 Őruendezec és örűlec te bennéd, és diczéreted mondoc Felſéges Iſten az te Neuednec.

3 Hogy az én ellenſégim hátat adtac, meg ütköztec és el veztenec az te ortzád elöl.

4 Hogy az én itéletemet és igyemet véghöz vitted, ültél az ſiękben mint igaz Biró.

5 Meg feddetted à pogányokat, el veztetted az hitetlent, az ö neueket mindenha és mind öröcké el törlötted.

6 Az ellenſégnec puztîtáſi mindeneſtöl fogua meg ſiüntenec, az ö városit el rontottad, és az ö emlekezetec vęlec egyetembe el veſſett.

7 Az WR pedig mind öröcké ül, és az ö ſiękit kéſziti az itéletre.

8 Es ö meg itéli ez világot igaſſágban, és az népeknec töruéńt mond tökélleteſſégben.

9 Es léſien az WR à meg nyomorîtotnac fel magaztalás, és ideiekorán való ſegitſége az nyomorúſágban.

10 Es te benned biznac az kic eſméric az te Neuedet, mert el nem hagyod azokat kic tégedet WRam kereſnec.

11 Mondgyatoc diczéretet az WRnac ki Sionban lakic, hirdeſſétec az népec között az ö czelekedetit.

12 Mert ki kereſi az véreket, a zokról meg emlekezic, nem feledkezic el az ſiegéńnec kiáltaſáról.

13 Könyörüly én raytam WRam, láſd meg nyomorúſágomat (mellyet ſienuedec) ellenſégimtöl, ki meg ſiabaditaſi engemet az halálnac kapuiból.

14 Hogy hirdeſſem minden te diczéretidet Sion leányának kapuiban, és örüllyec az te meg ſiabadîtáſodban.

15 Bę merültenec az pogányoc az veremben, mellyet áſtanac: Az halóban meg akadott láboc, mellyet el röytettenec.

16 Meg eſmértetett az WR az itéletböl mellyet czelekedett: Az hitetlen az ö kezének munkaiáual meg kötöztetett.

17 Tęrienec az hitetlenec az földbe, és minden népec kic el feledköznec az Iſtenröl.

18 Mert nem mind öröcké feledekenſégbe léſien az ſiegény, az nyomorúltaknac reménſégec nẽ mind öröcké el vęſi.

19 Kelly fel WRam, ne vegyen hatalmat az ember, itélteſſenec meg az pogányoc te elötted.

20 Röttents meg WRam öket, eſmériéc meg az pogányoc hogy ök emberec.

X

Az Prophetaez diczéretnec elsö részében kęményen panaſolkodic az hitetlenekneć kęgyelyſſęgec, czalardſágoc, és kegyetlenſégec ellen. Maſodic részében kéri az Iſtent hogy ö néki az ö ellenſégi ellen ſegitſęggel legyen. Vrolfor jelenti meg Iſten ſegitſégében es fabadîtáſában való nagy reménſégét. Ez diczerettel ęlhetünc mind kiualkeppen valo ſemind közönſęges ellenſęginc ellen. Toualbba is azt eſedbe vegyed, hogy az regi Bibliaban az kilenczedic Soltár ez tizedikel mind egybe foglaltatic, es azért vagyon az egyenetlenſęg az Soltároknac számlalaſában, mert az Sidóc azt kętté fakazcyác, es nem egy hanem kęt diczéretnec mondgyác: De az vrán eſmét meg egyeznec az ſzámalálásban, hogy az Dauidnac más fęl ſáz Soltára meg légyen. Mert az ſáz negyuen harodic es az ſáz negyuen hetedic diczéret eſmét ez helyer az regi Bibliaban kęt felé fakazratic, mellyekec az Sidóc viſſontag egybe ſog lalnac.

a: Az véren nem egyébet ért hanem az hiuęknec véreknec kiontaſát és azokon lett boſſzúnat.

1 WRam

1 WRam miért állaſi táuól? miért röytöd el magadot kelletekorán az mi nyomoruſáginkban?

2 Keuélſégben az hitetlen háborgattya az ſiegént: fogattaſsánac meg az ö tanáczokban mellyeket gondoltanac.

3 Mert diczekedic az hitetlen az ö gondolatinac kéuánſágiban: és az föſuény álduán ö magát, káromlya az WRat.

4 Az hitetlen az ö haragiánac keuélyſége miatt nem tudakozic, minden ö gondolati azoc hogy ninczen Iſten.

5 Az ö útoc minden időben ſierentzeſec, meſſie vetettéc az te itéletidet az ö ſömöc elöl, minden ö ellenſégit czufollya.

6 Aſit gondollya az ö ſiuében, ſoha öröcké meg nem indítatom mert nyaualya nélkül léſiec.

7 Kinec ſáia átkozodáſsal rakua, czalárdſágockal es álnokſággal: Az ö nyelue alatt ártalom es álnokſág.

8 Az útzáknac ſiorolsain leſelkedic, lesbẽ meg öli az ártatlant, az ö ſiemei vigyáznac az ſiegénre.

9 Leſeskedic titkon, mint az oroſlán az barlangba, hogy el ragadgya az ſegént, midön az ö töriben eyti ötet.

10 Meg rontya, le vonnya, es le veti az ſiegénieket az ö ereiéuel.

11 Es mond az ö ſiuébe; el feletközött az Iſten, el forditotta ortzáiát, es ſoha nem láttya (ezeket).

12 Kelly fel te WRam Iſten, emeld fel kezedet ne feletközzél el az ſiegénről.

13 Az hitetlen miért boſiſiontya az Iſtent? mert azt mondgya az ö ſiuében, hogy meg nem kereſed.

14 Mega te látod, mert mind az álnokſágot s mind az faydalmat nézed, hogy néki kezeiddel meg fizeſs: Te reád hagyattatott az ſiegén, az áruáknac te léleſi ſegitöie.

15 Roncz meg az hitetlennec és az gonoſinac kariát, annira hogy ha kereſic az ö Iſtentelenſégeket, meg ne találályác.

16 Az Iehoua wralkodic mindenha, es mind öröcken öröckéig el veſinec az pogány nepec az ö földökről.

17 Az ſiegényeknec kéuánſágokat meg halgatod WRam, meg erösited az ö ſiuöket és füleiddel reáioc figyelmezel.

18 Hogy itéletet tégy az áruánac és az nyomorodotnac, hogy többé ne kegyetlenkedgyéc az földből való ember.

XI.

Ez diczeretben az Dauid Saul haborgatása és üldözése ellen Iſtenben való bizodalmát ielenti meg, mellyben vadollya az ellenſegnec kegyetlenſégét, és könyörgeſében biztattya magát Iſtennec gongya viſeleſéuel és ſabaditaſaual. Ez diczeretteel élhetünc az hiueknec és az Anya ſent Egyhaznac minden időbeli haborgatoi és üldözöi ellen.

1 AZ WRban bizom, hogy-hogy mondgyátoc tahat

az én lelkemnec, fuss az ti hegyetekre [a] mint az madar?

2 Mert imé az hitetlenec az ő ijokat meg vontác, nyilokat az idegbe vetettéc, hogy lőuöldözzéc titkon az igaz ſiiuű embereket.

3 Miért hogy még az fondamentomokis el rontattatnac, az igaz mit czelekedhetic?[b]

4 Az WR az ő ſient templomában, az Wr ſiçki az Eegekbe, az ő ſemei néznec, és az ő ſiemei meg probállyac az embereknec fiokat.

5 Az WR az igazat ſiereti, az hitetlent pedig és az gonoſsagnac ſieretőiét gyűlöli az ő lelke.

6 Boczát az Iſten az hitetlenekre eleuen ſiener, tűzet és keńkő uet, és meg égető ſieiet, melly az ő pohároknac réſie.[c]

7 Mert miuel hogy az WR igaz, igaſságot ſieret, az igaz embert láttyác az ő ſiemei.

[a] Vagyigy: fuſs el az ti hegyetekről, vagy fuſſatoc el. erti pedig az hegyeket az bolot ſzokot vala Dauid oltalomert maradni, vagy az Iuda orſzagat.

[b] Az az, Miuel hogy mindentől meg foſzlattam mellyaz kiſſ kepben tamaſſkodobannan, mit tudoc tenni?

[c] Az az, Ez illyenekneс intalnoc hőmerſec ez.

XII.

Ez diczéretnec első részében panaſolkodic az Propheta az hiueknec és Iſten lelőknec keués számáról, és az Iſtenteleneknec és az kegyetleneknec ſokaſágáról. Maſic részében könyörög az iſtenteleneknec bűntetéſekért és meg romlaſokért. Harmadikban vigaſztallya az keués nyomorodott hiueket az Iſtennec ielen való léteuel és ſegitſegéuel. Ez diczéretrel elhetűnc minden időben, de főképpen moſtan az Anyaſent Egyhaznac és az hiueknec háborgatoi és kegyetleni ellen.

1 TArcz meg WRam, mert elfogyott az ſient, mert el fogytanac az hiuec az embereknec fiai közzűl.

2 Hazugſágot ſiól kiki az ő felebarátyának, hizelkődő aiakual kettős ſiiwből ſiólnac.

3 Vágia ki az WR mind az hizelkődő aiakokat, es az keuély nyelueket.

4 Kic eſit mondgyác, nyeluűnckel mindent tehetűnc, [a] az mi aiakinc mi velűnc vadnac, ſ-kiczoda mi nékűnc WRunc?

5 Az nyomorultaknac puſitítáſokért [b] és az ſiegényeknec fohaſkodáſokért, mindgyáráſt felkelec azt mondgya az WR, meg ſiabadítom azokat, kiket törben eytett (az ellenſeg.)

6 Az WRnac beſiédi, tiſita beſiédec, mint az kohban meg probáltatott és hętſier meg tiſztítatott ezűſt.

7 Te WRam tarcz meg öket, és őrizd meg öket ez nemzetlégtől mind örőcké.

8 Környös környül iárnac az gonoſioc, mikor az embereknec aláualói fel magaſitaltatnac.[c]

[a] Az az, ſſabad nekűnc mindent mondanunc.

[b] Az az, Miuel hogy az nyomorult ſzegenyec el puztiratnac es nehic egyeb nem marador az fohaſkodaſnal azert immar fel kelec az ſegitſegre.

[c] Az az, Mikor az emberecnec alsó valoi vralkodnac, az gonoſoknac a kik maſoknac vagyon minden gonoſſagra.

XIII.

Ez diczéretben az Propheta külömb külömb probakban és nyomoruſagokban leuén panaſolkodic, előbőr az Iſten ſegitſegének és ſabadituſanac halogaraſa felől, De az ő kegyelmes igeretiben és io voltaban bizuán, könyörög az kőuerkőzendő ſabaduláſére, es igéri magat az WRnac minden hálaadáſra es diczeretre. Ez diczeretrel elhetűnc midőn ſoc nyomoruſagoc miatt meg terhelteruen nyögűnc, es nem mindgyáráſt ſzűnc ſabadulaſt.

1 WRam miglen feledkőzöl el rólam mindeneſtől fogua? miglen röyted el ortzádat én tőlem?

2 Miglen tanáczkozom az én lelkemben? keſerűſégemet naponként (miglen tartom) ſiiuemben?

ben? miglen magaſitaltatic fel ellenſégem én raytam?

3 Nézz reám és halgaſs meg engemet én WRam Iſtenem, világoſicz meg ſiemeimet, ne aludgyam el az halálban. «

4 Hogy valamikor ne mondhaſſa az én ellenſégem: meg győztem ötet, és az én háborgatóim ne örüllyenec, ha meg eſſendem.

5 En pediglen az te ió vóltodban bizom, öruendez az én-ſiüem az te ſiabadîtáſodban, Enekelec az WRnac mert ió tett én velem.

« Az 43. Agy nekem okoſſa got, bólſeſeget az háborúſagban, hogy magamat eltelmezhaſſam és ne veſſeſzec el.

XIIII.

Ez diczéretben feddi az Dáuid az Iſten Anya ſentEgyházának és az hiueknec háborgatoit, és üldözőit, melly ő kegyetlenſegeknec oka az ő ſiuöknec terméſzet ſerint való hitetlenſége, melyben vagyon az egéſz embéri nemzet az vijonnan való fülemés előtt, mint az Sz. Páls Rom: 3. magyarázza. Annac vránna fenyegeti az pœnitentia tartás nelkül valokat Iſtennec kemény haragiával és bűnteréſével, Es kiuán Iſraelnec Sionból ſabaduláſt. Ez diczéretben azért az prophéta iria meg ez moſtani vtolſo időbéli embereknec erkölczöket és életeket, Mint az S. Pális 2. Tim: 3. 1. 2 &c.

1 A Sit mondgya [a] az balgatag az ő ſiuében, Nincz en Iſten: Meg veſitenec, vtálatoſoc löttenec igyeközetekben, ninczen az ki iót ezelekedgyéc.

[a] Vagy: aſſt gondollya.

2 Az WR az menyből tekintött az embereknec fiaira, hogy meg láſſa, ha vagyon értelmes és Iſten félö.

3 Mindnyáián el haylottanac, egyetemben hiába valócká löttenec, (meg yeſitenec,) ninczen a ki iót ſelekedgyéc czac égyis.

(b Az ö torkoc meg nilt kopor ſó, nyelueckel álnokúl czeleked tec, Aſpis kigyónac mérge vagyon az ö aiakoc alatt.

b Ez két vers ninczen az Sitóban, hanem az Szent Pál Romaba irt leuelének harmadic reſzéből irtác ide, és az Eſaiasnac 59. reſzéből.

Kiknec ſiáioc átkozodáſſal és méreggel rakua, gyorſac az ö láboc az vér ontáſra, Az ö vtokon rontás és nyomorgatás vagyon, és az békeſſégnec vtát nem eſmértéc: Ninczen Iſteni félelem az ö ſiemec előtt.)

4 Anagy nintſé értelem ezgonoſiaknac czeleködöiben, hogy az én népemet meg éſſic, mint az kenyeret ſioktac meg enni, es az WRat nem tiſiteiic?

c Vagy, accor, tudni illic az baſa ſzu állaſnac tdején.

5 c Ott röttegnec röttegéſſel: Mert az WR az igazaknac nemzetſégéuel vagyon.

6 Az ſiegénnec tanáczát meg czufollyátoc, De az WR ö neki reménſége.

7 Vayha el iöne Sionból az Izraelnec ſiabadîtóia, hogy mikor az WR az ö népének foglyait meg ſiabadittya, az Iácob örüllyön, és az Izrael öruendezzen.

XV.

Ez diczéretben az Dáuid abr iria meg, kiczodac legyenec az Iſten Anya ſentEgyházának igaz es ſlö tagiai, az Iſten orſzágának lakoſi, és minémö legyekből válaſztaſſanác meg az kép mutatoktol.

1 WRam, kiczoda lakozic az te ſátorodban? és kiczo-

da nyugſſic meg az te ſient hegyeden?

2 Az ki tökélletesſségbe iár és igaſſágot czelekedic, és igaſſágot ſiól az ő ſiuébe.

3 Az ki nem ragalmaz nyeluéuel, nem tſelekedic fele barátty ánac gonoſit, és gyalázatot nem ſierez fele barátty ánac.

4 Kinec ſiemei előtt vtálatos az gonoſi, de az Iſten félőket tiſiteli, eskűuéſét káráualis meg állya, és meg nem váltoſitattya.

5 Pénzét nem adgya vſorára, es aiándekot ártatlan ellen nem véſſen.

6 Az ki ezeket czelekedi, meg marad mind örőcké.

XVI.

Dáuid az Iſten Anya ſent Egyházanac regia léuén, könyörög Iſtennec mind ő magánac ſ mind az Anya ſent Egyházánac megtartáſáért, Chriſtus az mi közbe járonc az Dáuid ſemélyében halala előtt könyörög hogy meg oltalmaſtaſſác, meg ſabaditaſſác és meg di-zőitteſſec.

1 TArcz meg engemet Iſten mert én te benned bizom.

2 Mond eſit az WRnac (ő én lelkem,) En WRam vagy te, ióllehet ſemmi én tőlem nem ſiármazhatic melly néked haſználna.

a Nemellyec így kapczolſyac ez harmadic verſet az elſőhöz, Tarcz meg engemet az ſzentekért kic ez földön vadnac.

3 Hanem az ſienteknec kic ez földön vadnac, a és az böczületteſſeknec, kikben vagyon minden én gyönyörüſségem.

4 Meg ſokaſodnac azoknac bánattyoc kic máshoz ſietnec: Nem áldozom azoknac véres áldozattyockal, fel ſem veſſem azoknac neuőket az én aiakimra.

5 Az WR az én örökſségemnec és poháromnac réſſe, te tartod az én réſſemet. b

b vagy, te vagy nekem en örökſségē, nem az ideigen bolnany ſſenec.

6 Az én njláſom eſett énnékem kies helyen, niluán ſiép örökſség iutott énnékem.

7 Aldom az WRat ki énnékem tanáczot adott, hogy meg éijelis tanitanac engemet az én belſő tagaim.

8 Sſüntelen az WRrá néztem: mert iob felőlem vagyon, azért meg nem mozditatom.

9 Annac okaért örült az én ſiuem, es öruendez az én nyeluem, még az én teſtemis bátorſágban nyugſſic.

Act. 2 & 13.

10 Mert nem hagyod az én lelkemet az koporſóban, és nem engeded hogy az te ſiented rothadáſra iuſſon.

11 Te tanitaſi meg engemet az életnec öſuényére, elégſéges örőm vagyon te előtted, és gyönyörüſségec vadnac az te iobbod felől mindenkor.

XVII.

Könyörög Dáuid az Iſtennec hogy ſegyen ő néki és az ő Annya ſent Egyházánac ſegitſéggel és oltalommal az hitetlenec ellen.

1 HAld meg WRAM az én igaſſágomat, figyelmezzel az én kiáltáſomra, hal-

gaſd

gasd meg az én könyörgésémet, mellyben ninczen czalárdság.

2 Az te ortzád elöl idöjön ki az én itéletem, [a] az te siemeid lássanac igazat.

[a] Az ez, Te itely meg engemet, te fogyon itéllö birám.

3 Meg próbáltad az én siuemet, meg látogattál éjjel, meg próbáltál engemet és semmit nem találtál, elmem eggyezett az én számmal.

4 Embereknec czeleködetöktöl és az latroknac ösuényitöl à te szádnac paranczolatiért, meg óttam magamat.

5 Igazgassad lépesimet az te ösuénidben, hogy ki ne hágianac az én lábaim.

6 En tégedet segitségöl hiwlac, annac okaért halgas meg engemet Isten, Haycz fületeidet én hozzám, és halgasd meg beszédemet.

7 Mutasd meg az te czudálatos irgalmasságidat ki meg szabaditod az te benned bizókat, azoktúl kic az te iobbod ellen támadnac.

8 Örizz meg engemet mint szömöd fényét, oltalmazz meg engemet az te szárnyaidnac árnyéka alatt.

9 Az hitetleneknec ortzáioc elött, kic engemet háborgattanac ellenségim elött, kic életemet halálra környül vöttéc.

10 [b] Az köuérség el buritotta ortzáiokat, annac okaért nyelueckel kéuelyen szóllottanac.

[b] Panassolkodic az ö ellenseginec kazdagságaról, hatalmarol és kenessegerül.

11 Az én útaimban mostan környül vöttenec engemet, és czac aszit siemlelic holott földhöz ragasithassanac.

12 Hasonlóc az préda szomiuhozó Orosilányokhoz és az barlangban ülö Orosilány fiakhoz.

13 Kely fel WRAM és vedd eleit az ö ortzáiának, vesd le ötet, szabadicz meg az én életemet az hitetlentül, az te fegyuereddel.

14 Emberektöl szabadicz meg az te kezeddel WRAM, ez világnac emberitöl, kiknec részec ez világba vagyon, kiknec hasokat bę töltöd gazdagsággal meg elegitetnec magzatockal, és hadgyác marháiokat az ö fioknac.

15 En pedig igasságban meg látom az te ortzádot, meg elegitetem az te ábrazatoddal midön fölserkenec. [c]

[c] Az az, midön hogy sogor ízem vagyon az te fegyuségedet hiszem hogy meg lá'om, es tellyes vigasságom le

XVIII.

Dáuidnac az WR fogásának hálá adó szen mnec ve enekc, mellyel az WRnac hálakat adot az na tanna meg fá pon, mellyen meg szabaditotta ötet az WR tom 4 te teminden ellenseginec kezekböl, es az Saul kezenvalo vedtodat

Ez diczeretben az Dáuid Istenöket magy

hálákat ád eleirõl fogua vsle tõrt minden iõ cseremenert, mellyeket beuſegellen elõ ſamalah, hogy ezzel az hiueknec hiteket bizodalomra fel gerieſſze es meg erõſiczc.

1 SZeretlec tégedet WRam én erõſségem tellyes ſiuemböl.

2 Az WR én kõſziklám, és én váram, és én ſiabadîtóm: En Iſtenem, én erõſségem, õ benne bizom, én paiſom, és az én ſiabadulâſomnac ſarua, én fel magaſitalâſom.

3 Az diczérendõ Iſtent midõn ſegîtſégöl hijttam, az én ellenſégimtöl meg óltalmaſitattam.

4 a Környûl vettenec vólt engemet az halálnac kötelei, és az alnoc embereknec ſokſága röttent vala engemet.

5 Az pokolnac köteli környûl vöttenec vólt engemet, elõmet vöttec vólt az halálnac törei.

6 Az én nyomoruſágomban hijttam ſegîtſégöl az WRat, és kiáltottam az én Iſtenemnec, és meg halgatta ſiómat az õ templomából, és az én kiáltáſom õ élõtte iutott, az õ fülei-be.

7 Meg indúlt és reſketett az föld, és az hegyeknec fundamentomi meg háborodtanac, az õ haragia ellen.

8 Füſt jõtt ki az õ orrából, és emészitõ tûz az õ ſáiából, és eleuen ſienec õ tõle.

9 Fölöttünc bę vonta az Eeget fölhõckel, és le ſiállott, és homály vólt az õ lábai alatt.

10 És vitéttetett az Cherubimokon és repüllöt, repüllöt az ſieleknec ſárnyain.

11 Bę vonta az õ ſátorát ſetétſéggel, az õ ſátorát környûl vötte ſötét vizeckel és ſürõ fölyhöckel.

12 Az fényeſſég miatt, melly vólt õ elõtte, az fölyhöc el múltanac, kõ eſſõ és eleuen ſienec kõ uetkõzénec.

13 És dörgött az Egből az WR, és az felſéges Iſten adta az õ ſiauát, kõ eſſõt és eleuen ſieneket.

14 És ki boczáta az õ nilait, és el ſiéleſité öket, az villámaſokat meg ſokaſitotta, és meg háborîtotta öket.

15 Ackor vizeknec õruéni láttatánac, és ki nilatkoſitattanac az föld kerekſéginec fondamentomi, az te meg feddéſed miatt WRam, és az te haragodnac ſzélénec fuuáſa miatt.

16 Boczátott ſegitſéget az Egből és fel vött engemet, és ki vont engemet az ſoc vizekből.

17 Ki ragadott engõmet az én hatalmas ellenſégim közzöl, és az én gyülölõim közzül, mert erõsbec vóltanac én nálamnál.

18 Elõmet vöttec énnékem az én veſzedelmemnec napián, de az WR vólt énnékem páltzám.

19 Ki vitt engemet tágas helyre és ki ragadott engemet, mert iómat kéuánnyá énnékem.

20 Meg

a Az ellenſégnec kegyetlenſegit es az o veſzedelmit ſzamlaltya elo, melyekből hamar meg ſzabadit.

b Tudni illic, ellenſzegimet.

20. Meg fizetett énnekém az WR az én igasságom sierint, az én kezeimnec tisztasága sierint fizetett énnékem.

21 Mert meg őriztem az WRnac vtait, sem hitetlenől nem siakadtam el az én Istenemtől.

22 Minden ő itéleti én előttem vadnac, és az ő paranczolatit nem hántam el tőlem.

23 Es vóltam tökélletes ő előtte, és meg tartosítattam magamot az én bűneimtől.

24 Annac okaért meg fizetett énnékem az WR az en igasságom sierint, az én kezemnec tisztasága sierint, az ő siemei előtt.

25 [c] Az irgalmashoz te irgalmas vagy, és az tökélleteshöz tökélletes vagy.

26 Az tisztáual tiszta vagy, és az vissiáshoz visút ás vagy.

27 Annac okaert te az nyomorodott népet meg tartod, és az keuélyeknec siőmöket meg alázod.

28 Mert te gyuitod meg az én siőuetnekemet: te én WRam Istenem meg világositod az én setétségemet.

29 Mert én te általad mégyec által az ellenségnec táborán, és az én Istenem által mégyec az kő falokon által.

30 Ennec az Istennec vta tökélletes: az WRnac beszéde igen tisita, es paiſſa minden ő beune bizéknac.

31 Mert kiczoda Isten az Iehoua kiuül? és kiczoda hatalmas az mi Istenünc kiuül?

32 Az Isten öuedzett fel engemet erőuel, és ő egyenesitette meg az én vtamot.

33 Ollyanná tötte lábaimot mint az siaruasoknac láboc, és az én váraimba állatott bé.

34 Ő tanittya az én kezemet az hartzra, annira hogy az én kezeim által meg romlanánac az ertz kęziuec.

35 Es adtad énnékem az te siabaditásodnac paiſſát, és az te iob karod tartot engemet, és az te ió vóltod magasitalt fel engemet.

36 Ki terjesitetted lepesimet én alattam, és az én lábaim nem fáradtanac el.

37 Midőn ellenségimet kergettem, meg fogtam őket, és meg nem tertem miglen meg emésztöttem őket.

38 Meg vertem őket, és fel nem kelhetnec, el hullottanac az én lábaim alatt.

39 Mert fel öuedzertél engemet erőuel az hadra, az én ellenségimet én alattam le nyomtad.

40 Az én ellenségimnec nyakokat én kezemben adtad, és az én gyülőlőimet el vesitetted.

41 Kiáltottanac de nem vólt ki őket meg siabaditotta vólna: Az WRhoz, de nem halgatta meg őket.

42 Es apróra törtem őket mint az port az siél ellen, és mint az piatrzon léuő sárt le tapodtam őket.

43 Meg siabaditottál engemet az népnec pártolásától: töttél engemet

[c] Értelme ez. Az ki mint viszszeli magat Istenhez, vgy fizet az Isten az tokát meg alandohozza az ő meszszehat meg büntetti.

gemet az pogánioknac feiéué, az melly népet nem eſmertem, ſiolgált énnekem.

44 Az kic czac meg halhattanakis engedtenec énnékem, és az idegen fiac hazudtanac énnékem.[d]

45 Azidegen népec megepettenec és relikettenec az ő haylékokban.

46 [e]Eellyen az WR és légyen áldott az én kő ſiiklám, és magaſitaltaſséc fel az én ſiabaditáſomnac Iſtene.

47 Iſten az, ki én érettem boſiſiút áll, és ki ſoc népet én hozzám hóldoltat.

48 Ki engemet az én ellenſégimtől meg ſiabaditottál, és az én ellenem támadóktúl meg mentöttel, és az gonoſi embertől kezéből ki ragadtál.

49 Ennec okaért diczérlec tégedet WRam az pogányoc között, és az te neuednec éneklec.

50 Mert te az te királyodat ſokſior czudálatoskeppen meg ſiabaditottad, es az te meg kent királyoddal az Dáuiddal, irgalmaſſágot czelekedtél, es az ő maradékáual mind öröcké.

[d] Az az engedtec es meg hoſoltac nekem no ha nem ſzabadakarattyoc ſzerint es nem örömeſt etc.

[e] Vagy tel.

XIX.

Ez diczéretben az Prophéta tanit bennünket az Iſtennec két rendbeli eſmérettiről: Es is közönſeges melly vagyon ez világnac és annac minden réſzetnec ſép renddel és móddal való teremtéſéből és gond viſeléſeből, melly noha nem elegſéges az Iſtennec igaz és idueſſéges eſmérettire, mind azáltal mi nekünc elönkbe adgya az Iſtennec mindenhatoſágát, böltzeſséget, diczöſségét &c. Maſic, kiuáltképpen való az Iſtennec ki teſtemet tgeiéből, melly eſmeret igaz tökélletes és idueſſéges. Es az elſőtől mit külömbözzön, az Dauid meg mutattya.

1 AZ Eegec hirdetic az Iſtennec diczöſségét, és az ő kezeinec munkáiát hirdeti a maz kiterieſitet erőſség.

2 Az egy mas után köuetközö napoc bewſéggel prędikálliác az igét [a](nekünc,) és az egy más után valo éttzakac tanitnac böltſeſségre.

3 Nem ſiólnac ſem beſiélnec ſ. nem hallattatnac az ő zengéſec, és az földnec kerekſégénec határira az ő beſiédec.

4 Mégis minden földre ki hatott az ő zengéſec, és az földnec kerekſégénec határira az ő beſiédec.

5 Az napnac ſzerzett ſátort az Eegekben.

6 [b]Es az vgy-mint egy vő legény ki iöuén az ő ágyas házából, ſiet mint egy erős fútó férfiu, az ő vtának el végezéſére.

7 Az ő ki iöuetelé az egnec egyic végétől fogua az maſic végéiglen vagyon, és nincz à ki el röytöſſhetnéc az ő melege elött.

8 [c]Az WRnac töruénye tökélletes, meg eleuenıti az lelköket, Az WRnac igaz tanubizónſág tétele, böltzeſséget ád az kiſdedeknec.

9 Az WRnac paranczolati igazac, meg vidámittyac az ſiuet: Az WR paranczolattya tiſta, meg világoſittya az ſiömöket.

10 Az WR félelme tiſta, meg marad mind öröcké, Az WRnac itéleti [d]igaz mondás, mindeneſtől fogua igazac.

[a] Tudni illic az Iſtennec dicſőſegeről, az az prædicallıac az napoc és az etzakac az Iſten dicſőſeget. Rom. 10.

[b] erti az napot.

[c] Az Iſten vilagorban tanit az ő igeie a tal. hogy nem az teremtet allatoc által.

[d] Az itéletnec ſzauán erti az menyei tudomant.

11 Ki-

11 Kéuánatosbac minden tizta aránál, és édesbec minden síín mézнél.

12 Meg az te szólgádis meg intetic azokból, és azoknac meg tartóinac soc iutalmot vagyon.

13 [c] De kiczoda tudhattya az vétkeket? az én titkos bűneimtől tizticz meg engemet.

14 Tartoztasd meg az te szólgádat az vakmerő bűnöktől, ne wralkodgyanac én raytam, accor tökelletes léfiec, és tizta léfiec soc vétkektől.

15 Az én fiámnac beſzédi és az én ſiuemnec gondolati legyenec à te kedued l erint valóc: WRam ki énnékem erőſſegem és ſiabadítóm vagy.

[c] Mivel hogy az felső verſben azt monda hogy az Iſten törvényének meg tartoznac soc iutalmot vagyon. azért eſmérueni kiuánia az ember ſi romlást fel kiált, holott vall ſt tésben az bűnről es az ellen oruoſſágot mutat.

XX. 21

Az országnépének közönséges könyörgése az ſzáz királyért az Ő vitéért, hogy Iſten [illegible] adgyon ſo es bodog birodalmat, es győzedelmet minden ő ellenſégi ellen. Melli, dicze e te az hiuec n minden helyeken es idóben elhatnec, hogy Iſten az ő fe edelmeket megoltalmazza, biri ſzabgaſſa es adgyon neki az kő vetnec es az Iſten Anya ſzent Egyhazanac bizaſſi bodog es hafnos neuekedés es elő neuelés, mind haboruſágos es mind békeſſeges időbe.

1 HAlgaſſon meg tégedet az WR, az te háboruſágodnac napián, és tégyen győzedelmeſſé az lácob Iſtenének neue.

2 Küldgyen te néked ſegitſéget az ő ſientſéges helyéről, és Sionból ólralmazzon meg tégedet.

3 Emlekezzéc meg minden te áldozatidról, és az te egéſſlen égő áldozatidat tégye kőuérré.

4 Czelekedgyéc te veled az te kéuánſágod ſierint, és minden te tanáczodat tellyeſitſe meg.

5 Hogy örülheſſünc az te ſiabadításodban, és az mi Iſtenünknec neuében záſſlót emellyünc, Az WR tellyeſitse meg minden te kéreſidet.

6 Most eſmérem hogy meg tartya az WR az ő királyát, meg halgattya ötet az ő ſient égéből, az ő iob keze hatalmaſſon meg ſiabadittya.

[a] vagy, Az ő meg ſiabadito haranac erőſsege altal in ſtic meg ſiabadit ſa.

7 Némellyec az ő ſiekerekben, némelljec az ő louokban biznac, de mi az mi Wrunknac Iſtenünknec neuéről emlekezünc meg

8 Ők meg hányatlottanac és el eſtenec, mi pedig fel költünc és fel egyeneſedtünc.

9 WRam tarcz meg minket: Amaz Mennyei király halgaſſon meg minket az napon, mellyben ſegitſégül hijuc ötet.

XXI.

Ez diczeréthen az Dauid hálakat ád Iſtennec az ő kirali birodalmanac io allapatyáért es ellenſegin valo győzödelmiért, mellyel ő birodalmanac es győzödelmének peldaiaual iria meg a Chriſtus királynac győzödelmé, di zőſſéget es fel magaſſráſſát, mulyre fel vétetetett az ő feruedéſe és halotraiból valo fel tamadása vrán; Annac vránnaſſuen dőr mond mind az Sido nemzetrec meg veteſeről és veſſedelméről, mind az Chriſtuſnac egyéb ellenſéginec romlaſáról. Ez di zetből vigaztalaſt veherünc minden az Euangeliomnac ellenſégi az Chriſtus Anya ſzent Egi hazát akariác meg rontani

1 WRam az te erőſségedbe örül az király, és az te ſiabadításodba felötte igen öruendez.

2 Az ő ſiuénec kéuánſágát meg adtad néki, és az ő aiakinac kéréſét nem tagadtad meg ő tüle.

3 Mert elől vötted ötet az te ſzuaidnac áldáſiual, és töttél az ő feiében tiſita aranj Coronát.

4 Eeletét

4 Eeletet kért te tőled, és adtál ő néki napoknac hoſszúſágit mind őröcké, és mind éltig.

5 Nagy az ő diczőkedéle az te meg tartáſodban, fényeſſéget és ékeſſéget vetőttél ő reá.

6 Mert vetőt ted ő reá minden fęle bőwſéges áldáſidat, mind őröcké meg vidámitottad őtet az te ſinednec örömével.

7 Meg találly a te kezed minden te ellenſégidet, és az te iobod meg találllya azokat kic gyűlőlnec tégedet.

8 Ollyanná téſſed őket mint az tűznec kementzeiét az te haragodnac ideién, Az WR az ő haragiába el nyeli őket, és meg emézti őket az tűz.

9 Az ő magzattyokat ez földről el vezted, és az ő maguokat az embereknec fiai közzűl.

10 Mert te ellened gonozt végeztenec, és czalárdſágot gondoltanac, mellyet véghez nē vihetnec.

11 Mert te őket tzélűl veted, és meg vonſiod áteluedet ő ellenec.

12 Magaztaltaſſál fel WRam az te erőſſégedben, énekly ūc és diczériűc az te hatalmadat.

XXII.

Az Dávid ez diczéretnec rendiben az ſ. ſoc es nagy nyomoruſáginac es faydalminac peldaiaban nilvan valo keppen propheztala Chriſtus fenuedeſeről, halaſtárol, te tamadaſtárol, győzedelmeről, es az Anya ſent Egyházhoz mind ez világon valo kteried-ſeről, mint az Chriſtus, á ſ. Mathé, ſ. Ianos, es az Sidokhoz irt leuél ezekről bizonſágot tésnec.

1 EN Iſtenem, én Iſtenem, mi ért hagyſtál el engemet? és miért táuoztál el az én megtartáſomtól, és az én iaygatáſimnac beſſédiről.

2 En Iſtenem kiáltoc mind nap eſtig, de nem halgatſi meg, éjiel is ninczen énnékem vezteglésem.

3 Te pedig ſient vagy, ki lakozol az Izraelnec diczéreti között.

4 Az mi Atyainc te benned biztanac, biztanac és meg ſiabaditottad őket.

5 Te hozzád kiáltottanac és meg ſiabadultanac: te benned biztanac, és meg nē gyaláztattanac.

6 En pedig féreg vagyoc és nem férfiu. Embereknec ſiidalma, és népeknec vtálatoſſága.

7 Mindenec kic engemet láttanac, meg czúfoltanac engemet, fęlre vonſiác aiakokat, és haytogattyác az ő feieket.

8 Bizott az WRban, ſiabaditſa meg őtet, mentſe meg őtet, mert ő néki ió akaróia.

9 Mert te vontál ki engemet az én anyámnac méhéből, és biztattál engemet az én anyámnac emleiétől fogua.

10 Te óltalmád alá vettettem az én anyámnac méhetől fogua, az én anyámnac méhétől fogua te vóltál énnékem Iſtenem.

11 Ne táuozzál meſſe én tőlem, mert az nyomoruſág közel vagyon, és ſenki nincz ki énnékem ſegitſéggel légyen.

12 Környűl vőttenec engemet ſoc bikác, és à Baſañac erős bikai meg környeköztenec engemet.

13 Fel tátottác én ellenem az ő ſiáiokat, mint az ragadozó és ordító Oroſiláń.

14 Mint az víz vgyan ki öntettem, és minden én czontaim el

oſilat-

oſilattattanac, az én ſiiuem mint az vijaſi el oluadott az én belſő tagaim között.

15 Meg ſiáradott mint az czerép az én erőm, az én nyeluemis az én inyémhőz ragadott, és az halálnac porába vetettél engemet.

16 Mert környül vöttenec engemet az ebec, és az gonoſioknac ſerege meg környeközött engemet, által lyukaſitottác kezeimet és lábaimat.

17 Meg ſiámlálhatom minden én czontaimat, öc pedig czac reám néznec és tekintenec vala.

Matth 27. 18 Az én ruháimat magoknac el oſztottác, és az én köntösömre ſorſot vetettec.

19 De te ne légy meſsiſe tőlem, én erőſſegem az én ſegitſégemre ſies.

20 Mencz meg az én lelkemet az fegyuertől, és az én éggyetlenemet az ebeknec kezéből.

21 Szabadicz meg engemet az Oroſilánnac ſiáiából, es az Vnicorniſoknac ſiaruai ellen halgaſs meg engemet.

Heb. 2. verſ. 12. 22 Hirdetem az te Neueder az én atyámfiainac, az gyüleközetnec közepette diczérlec tégedet.

23 Kic félitec az Wrat diczérietec ötet, Iácobnac minden nemzeti diczőitſétec ötet, és féllyétec ötet Iſraelnec minden magzati.

24 Mert nem vtálta és meg nem vetötte az ſiegénnec nyomorúſágát, és el nem röytette az ő ortzáiát ő tőle, es midőn kiáltott ő hozzá, meg halgatta őtet.

25 Te felőled léſſen az én diczéretem az nagy gyülekezetben, az én fogadáſimot meg tellyesitem azoc előtt, kic félic őtet.

26 Eſinec az nyomorúltac és meg elégeſinec, diczéric az Wrat kic kereſic őtet, és él az ti ſiiuetec mind öröcké.

27 Meg emleköznec és meg térnec az WRhoz, az földnec minden határi,[a] és imádkoznac te előtted à pogányoknac minden nemzetſégi.

[a] Az Chriſtus országanac határát iriá meg.

28 Mert az WRé az birodalom, és wralkodic à pogányokon.

29 Eſinec és imádgyác őtet az földnec minden köuéri, térdet haytnac ő előtte mindenec kic az porban feküſinec és nyomorúltúl élnec.

30 Az ő magzattyoc nékie ſiolgál, és az WRé léſinec mind öröcké.

31 El iönnec és hirdetic az ő igaſſágát az ő vtánnoc való népnec, hogy eſit czelekedte.

XXIII.

Hálákat ád az Dáuid Iſtennec mind ő magára ſmind az Annya ſent Egyházra való ſűmeden gondgya viſeleſeiért, oltalmazáſáért és minden reſti és lelki aiandekiért. Es hogy egyebekis vgyan ezent czeleked gyec, inti őket az önnön példáiával.

1 AZ WR az én páſitorom, azért ſemmiben meg nem fogyátkozom.

2 Gyönyörűſéges és fűues helyeken legeltet engemet, és kies vizec mellé viſien engemet.

3 Az én lélkemet meg vidamitya és viſel engemet az igaſſágnac öſuénin az ő neueiért.

4 Még ha ſiinte az halálnac árnyékának völgyében iárokis, nem félec az gonoſitól, mert te én velem vagy: Az te veſſiöd és az te botod vigaſitalnac engemet.

5 Aſitalt ſiörzeſi én elöttem azoc ellen kic énnékem ellenſégim, meg hizlalod olaijal az én feiemet, és meg töltöd az én poháromat böuſégeſſen.

6 Sőt még bizonnyal az te jó vóltod és irgalmaſſágod kőuetnec engemet életemnec minden ideiébe, és lakozom az WRnac házában hoſſſu ideiglen.

XXIIII.

Ez diczéretben iria meg az Dáuid az Chriſtus országának nagy voltát es kiterieddéſét mind ez egéſz világra az Euangeliomnac predicallaſa áltral, és kiczodac legyenec annac igaz tagiai. Annac vranna inti az Királyokat es minden feiedelmeket, hogy az Chriſtus királt az ő Euangeliomi áual meg eſmérjéc és bé fogadgyác, ha nem akarnac őrőcké el veſni. Ez diczéret inczen minden rendbéli embereket az Chriſtus Annya ſent Egyházának és országának epitéſére, inkab hogy nem mint rontaſára, és bátoriczon minket midőn ez világ az Chriſtus Euangelioma ellen háborog.

1 AZ WRé à föld és minden ő tellyeſsége, az földnec kerekſége, és annac minden lakoſi.

2 Mert az tengeren fundalta aſit, és az folyó vizeknec fölötte czinálta.

3 Kiczoda mégyen fel az WRnac hegyére? és kiczoda áll meg az ő ſientſégénec helyén?

4 Az ártatlan kezű, és az tiſta ſiiuő, és ki fel nem emelte lelkét az hiuolkodáſra, ſem czalárdſággal meg nem eskütt.

5 Ez veſien áldáſt az WRtól, és igaſſágot az ő iduőzitő Iſtenétől.

6 Illyen az Iſten kereſőknec nemzetſége, és az igaz Iácob nemzetſége à kic az te ortzádat kereſic.

7 * Ti kapuc emellyetec fel az ti feieteket, és emelkődgyetec fel őröcké való aytóc, hogy mennyen bę az diczőſégnec Királya.

8 Kiczoda ez az diczőſégnec királya? Az erős es hatalmas WR az erőſs hadakozó WR.

9 Ti kapuc emellyetec fel az ti feieteket, és emelkődgyetec fel ti öröcké való kapuc, hogy mennyen bę az diczőſégnec Királya.

10 Kiczoda ez az diczőſégnec Királya? Az ſeregeknec Iſtene, ő az diczőſégnec Királya.

* Inti az Annya ſzent egy hazat hogy az hozzaiac menő kiralt az Chriſtuſt be fogadyac. Mert az Annya ſzent egy hazat nene, i kapunac.

XXV.

Buzgo könyörgéſe ez az propheránac, Mellybe elöſör kért bűneinec boczanattyát. Másodſor, Iſten lelkének ereiét és ſegitſégét, hogy az nyomoruſágoknac nagy voltá miatt és az Iſten ſegitſégének kéſedelmeſſege miatt kétſegbe ne eſſéc. Harmadſor, hogy minden ellenſegitől meg óltalmaztaſſéc.

1 TE hozzád WRAM emelem fel az én lelkemet.

2 En Iſtenem te benned bizom hogy meg ne gyaláſitaſſam, és ne örüllyenec az én ellenſégim én raytam.

3 Mert mindenec kic tégedet várnac meg nem ſiégyenülnec, ſiegyenulteſſenec meg az kic gonoſiúl czelekednec oknélkül.

4 Az

4 Az te vtaidat mutaſd meg WRAM én nékem, és az te ösvénidre tanicz meg engemet.

5 Viſelly engemet az te igaſſágodban, és tanîcz engemet, mert te vagy énnékem ſiabadîtó Iſtenem, tégedet várlac egéſi napon.

6 Emleközzél meg WRam az te irgalmaſſágidról es ió vóltodról, mellyec kezdettöl fogua vadnac.

7 Az én iffiuſágomnac bünei-röl és én vétkeimröl meg ne emleközzel, hanem inkáb WRam az te irgalmaſſágod ſierint emleközzel meg én rólam az te ió vóltodért.

8 Ió és igaz az WR, ennec okáért tanîttya az kic az vtról el téuelyednec.

9 Igazgattya az nyomorúltakat az itéletben, és tanîttya az alázatoſſakat az ö vtaira.

10 Minden vtai az WRnac, irgalmaſſág és igaſſág, kic az ö frigyét és paranczolatit meg örzic.

11 Az te neuedért WRam légy kegyelmes az én bünemnec, mert ſokac.

12 Kiczoda az ember ki féli az WRat? Aſit tanîttya az vtra az mellyet válaſſion magának.

13 Annac leike az ióban meg marad, és az ö magzattya örökſégül biria az földet.

14 Az WRnac titka azoknac adatic kic ötet félic, és az ö frigyét meg ielenti nékic.

15 Az én ſiemeim mindenha az WRra néznec, mert ö veſſi ki az törböl az én lábaimat.

16 Tekéncz reám és könyörülly raytam, mert én eggyes és ſiegén vagyoc.

17 Az én ſiiuemnec háboruſági igen meg ſokaſultac, az én nyomoruſágimból ſiabadîcz meg engemet.

18 Láſd meg az én nyomoruſágomat és gyöttrelmemet, és boczáſd meg minden bünemet.

19 Tekincz meg az én ellenſégimet mert igen meg ſokaſodtanac, és méltatlan gyülöſséggel gyülöltenec engemet.

20 Örizd meg az én lelkemet és ſiabadîcz meg engemet hogy meg ne ſiégyenüllyec, mert én te benned biztam.

21 Az tökélleteſség és az igaſſág meg örizznec engemet, mert én te benned biztam.

22 Siabadîcz meg Iſten az Iſraelt minden ö nyomoruſágiból.

XXVI.

Könyörög Dáuid elöſör az Iſtennec, hogy ötet az ö hamis vádlói és ellenſegi ellen meg oltalmazza az ö artatlanſágában. Maſodfor vallâſt tészen az ö hiti és tudomanya felöl, mellyet eggyütt vall az Iſten nepével az Annya ſent Egyházban, és gyülöli ſokarhoztarcya az hitetlenecknec mind tudományokat, mind tarſaſágokac, életeket és minden tanárzokat.

1 ITélly meg engemet WRam, mert én tökélleteſségbe iártam, és az WRban biztam, azért én nem tántorgoc.

2 Probálly meg engemet WRam, és kéſérgeſs meg engemet,

kérdezd meg az én vesémet és az én siuemet.

3 Mert az te irgalmasságod az én semeim előtt vagyon, és iártam az te igasságodba.

4 Nem ültem eggyütt az hiuolkodó embereckel, és az czalárd embereckel nem nyáiaskodtam.

5 Gyülölöm az gonosoknac gyülekezetit, és az hitetleneckel eggyütt nem ülök.

6 Meg mosom az én kezeimet az ártatlanságban, és az te óltaradat gyakortom vala.

7 Hogy hallatos sióual diczéricelec tégedet, és hirdessem mindeu te czudáidat.

8 WRam szeretem az te házadban való lakásomat, és az te diczőségednec hayléканac helyét.

9 Ne rekezd eggyüué az bünösökkel az én lelkemet, sem az én életemet az vér siopó embereckel.

10 Mert az ő kezekben bün vagyon, és az ő iob kezec rakua aiándékockal.

11 En pedig az én ártatlanságomban iároc, annác okaért szabadícz meg engemet és könyörülly raytam.

12 Az én lábam áll igasságban, és az gyülekezetekben hálákat adoc az WRnac.

XXVII.

Iria meg az Prophéta Istenben való bizodalmat, és könyörög lelkében hogy lehessen az Annya sent Egyhaznac igaz ragia tarthassa meg az Isten igeiét, kereshesse és erezhesse az igaz Istent.

1 AZ WR az én világom és szabadítóm, ſ-kitöl féllyec? Az WR az én életemnec erőssége, ſ-kitöl röttegiec?

2 Midőn jönének az gonosioc én ellenem, hogy az én testemet ennéc, az én ellenségim és háborgatoim meg ütközének és el húllánac.

3 Ha sinte én környülem tábort iárnának is, nem fél az én siuem, Es bogy ha had támad ellenem, mégis ő benne bizom.

4 Egy dolgot kértem az WRtól, mostis azont kérem, hogy lakhassam az WRnac házában, életemnec minden ideiében, hog lathassam az WRnac szepségét, és látogathassam az ő Templomát.

5 Mert el röyt engemet az ő sátorában az veszedelemnec napián, el röijt engemet az ő sátoránac titkos helyén, és á kő siklára fel emel engemet.

6 Es mostanis fel emeli az én feiemet az én ellenségim fölött kic környülöttem vadnac, és áldozom az ő sátorában örömnec áldozattyát, éneklec es diczéretet mondoc az WRnac.

7 Halgasd meg WRam az én siómot, midőn te hozzád kiáltoc, és könyörülly raytam és halgass meg engemet.

8 Te felőled mondgya az én siuem: keressétec meg az én ortzámot, az te ortzádot WRam meg keresem.

9 Ne röijcz el az te ortzádat én előttem, ne vesd el haragodba

az te

az te ſiolgádat: te vagy énnékem ſegitlégem, ne hadgy el engemet én iduöſségemnec Iſtene.
10 Ha az én atyám és az én anyám el hagynakis engemet, az WR hozzá véſien engemet.
11 Taniçz meg engemet WRam az te útadra, és hordozz engemet az egyenes úton az én ellenſégimért.
12 Ne czelekedgyél velem az én ellenſégemnec az ö kéuánſága ſerint, mert hamis tanúc támadtanac ellenem, kic hazugſágot ſiólnac.
13 En pedig hiſiem hogy meglátom az WRnac iauait az élöknec földébe.
14 Váriad az WRat, és légy erös, és megerösiti az te ſiiuedet ſ-váriad az WRat.

XXVIII.

Könyörög Dauid az Iſtennec hogy Ötet az köuetközendo veſedelmec ellen megtarcza, ne veſſen el az hitetleſſeckel eggyüt. Annac vtanna hálakat ád Iſtennec az ö toreſemeniert es ſabadulaſaert, es az ö peldaiaual int egyebeket is hogy haſonlo keppen kertenec es várianac ſegitſeget és oltalmat minden ö nyomoruſagokban, és veſedelmes keſertetekben. Ez diczérettel gyakorta e herſünc minden köuetközendö nyomoruſagoc es veſedelmec ellen.

1 TE hozzád kiáltoc WRam én erösségem, ne veſiteghy az én kiáltáſimra, mert ne talám ha veſiteglendeſi, haſonlatos léſſec az meghóltakhoz.
2 Halgaſd meg az én könyörgéſemnec ſiauát, midön kiáltoc te hozzád, és midön fel emelem kezeimet az te ſientſéges templomodhoz.
3 Ne ſiámlálly engemet az hitetleneknec és gonoſságnac czeleködöi köziben, kic békeſséget ſiólnac felebaráttyockal, gonoſſ vagyon penig az ö ſiiuekben.
4 Fizeſs meg nékiec az ö czelekedetec ſierint, és az ö igyeközeteknec gonoſſága ſerint fizeſs önekiec, fizeſs meg nékiec az ö iutalmoc ſierint.
5 Mert nem véſiic eſiekben az WRnac czelekeditit, és az ö kezeinec munkáit, ennec okaért el rontya öket es fel nem epiti többé öket.
6 Aldott az WR, mert meghalgatta az én könyörgéſemnec ſiauát.
7 Az WR az én erösségem és az én paiſom, ö benne bizott az én ſiiuem, és megſegitettem, örült az én ſiiuem és az én énekemmel diczérem ötet.
8 Az WR ezeknec a erösségec, és ö az ö királyánac megtartó ereie. *a ezeknec tudni illic az hiueknec.*
9 Tarcz meg az te népedet és áld meg az te örökſégedet, biriad öket és magaſitald fel öket mind öröcké.

XXIX.

Int az Propheta ez diczeretben mindenſ rendbeli embereket az Iſrael Iſtenének igaz eſmeretire, felelmére és tiſtöletire.

1 TI feiedelmec fiai adgyatoc az WRnac, adgyatoc az WRnac diczöſéget és erösséget.
2 Adgyatoc az WRnac az ö neuének diczöſégéri, imádgyatoc az WRat az ö fényes ſanctuariumiában.

3 Az WRnac ſiaua vagyon az vizeknec fölötte, az diczőſégnec Iſtene meg dördüle, az WR az ſoc vizeknec fölötte vagyon.

4 Az WRnac ſiaua hatalmas, az WRnac ſiaua diczőſéges.

5 Az WRnac ſiaua le töri az Cedrus fákat, az WR le töri az Libanuſnac Cedruſit.

6 Es meg tomboltattya azokat mint az tulykokat a Libanuſt és az Sirion hegyeket, mint az Vnicorniſnac fiait.

a Az mennydörgéſnec hatalmarol ſzól mellyaz földet vgy megrőndíti mint ha tomboina,

7 Az WRnac ſiaua boczát lángos tüzet.

8 Az WRnac ſiaua reſiketteti az puſztát, az WR reſiketteti az Cadeſnec puſztáit.

9 Az WRnac ſiaua meg boriuſi tattya az nőſtény ſaruaſokat, és meg foſztya az erdőket, és az ő ſient templomában ki ki ő néki diczéretet mond.

10 Az WR ſierez özön vizeket, és az WR örőké való király.

11 Az WR ád erőſséget az ő népének, az WR meg áldgya az ő népét békeſségbe.

XXX.

Ez diczéretben az prophéta leg előbőr halákat ád Iſtennec, hogy minden betegſégből, és az halálnac minden rettegéſéből, az Iſtennec haragiából, és minden egyéb veſedelemből meg babaditotta őtet. Maſodſor, okait adgya az ő Iſteni diczeretinec. Harmadſor int egyebeket is az Iſtent diczéretre. Ez diczerettel élhetűnc midőn minket az Iſten nágy nyaualyankból és veſedelmes igyűnkből meg ment.

1 FEL magaſitallac tégedet WRam, mert fel emeltél engemet, és nem engetted hogy az én ellenſégim én raytam örűllyenec.

2 En WRam Iſtenem, te hozzád kiáltottam, és meg gyogyitottál engemet.

3 WRam ki hoztad az koporſóból az én lelkemet, meg eleuenitöttel engemet, holott egyebec az koporſóban ſiállottanac.

4 Diczériétec az WRat ő hiuei, és diczériétec az ő ſientſégének emleközetit.

5 Mert egy ſiem pillantáſiglan tart az ő haragia, és örőcké való az ő ió akarattya, eſtue ſiralom vagyon és reggel öröm.

6 En pedig az én ió állapatomban igy gondolkodom vala: ſoha meg nem változic az én állapatom.

7 WRam az te ió keduedből erősitötted vala meg az én hegyemet; De mihelt el röytéd az te ortzádat, én meg háborodám.

8 Te hozzád kiáltottam WRam, és te néked könyörgöttem WRam, monduán.

9 Mi haſion vagyon az én veremben hogy ha az koporſóba ſiálloc? vallyon s diczéré tégedet az por? Vallyons hirdetié az te igaſságodat?

10 Halgaſs meg WRam és könyörűlly raytam, WRam légy énnékem ſegitőm.

11 Fordítottad az én ſiralmimat énnékem örömre, le vetötted az én gyáſi ruhámat, és bé öuedzettél engemet örömmel.

12 Ennec okaért énekel te néked az én lelkem, és nem veſitegel, én Iſtenem örőcké diczérlec tégedet.

XXXI.

Könyörög az Prophéta Istennec minden bűnei ellen, lelki háborusagt és testi ellen segi ellen.

1 TEbenned biztam Wram, kérlec soha meg ne gyalázitassam, az te igasságodban szabadicz meg engemet.

2 Haycz hozzám az te fűleidet, hamar szabadicz meg engemet, légy énnékem erős kő siklám és erős házam, hogy meg tarcz engemet.

3 Mert te vagy az én kő siklám és az én erősségem, annac okaért az te neuedért vezérly engemet és viselly engemet.

4 Szabadicz ki engemet az törből, kit el rőytöttenec énnékem, mert te vagy az én erősségem.

5 Az te kezedben aiánlom az én lelkemet, mert meg váltottál engemet WRam, igasságnac Istene.

6 Gyülöltem az hiába való hazugságoknac kőuetőit, én pedig az WRban bizom.

7 Vigadoc és őruendőzec az te ió vóltodban, mert meg tekéntetted az én nyomoruságomat, és láttad az én lelkemet az háboruságokban.

8 És nem rekesitettel engemet az ellenségnec kezében, hanem állattad széles helyen az én lábaimat.

9 Könyörülly raytam Wram, mert nyomoruságom vagyon, meg hernadott bánat miatt az én ortzám, az én lelkem és az én hasam.

10 Mert el fogyátkozott életem az bánat miatt, és az én esztendeim az fohászkodás miatt, az én erőm el szakadott az én hamisságomért, és az én czontaim meg tenyuedtenec.

11 Minden énellenségimnec vóltam szidalma, jelesben pedig szomszédimnac, vtálatos vóltam barátimnac, és kicsengemet kiuül láttanac, el futottanac én tőlem.

12 El feletkesítenec én rólam mint az halotról, ki az élőknec szüuökből ki ment, ollyatanná lőttem mint az el roshatt edény.

13 Mert sokáknac szidalmazásokat hallottam, és minden felől félelem vagyon, mivel hogy egyetembe tanáczkoznac én ellenem és tanáczot tartnac hogy meg fogiác az én lelkemet.

14 Én pedig Wram te benned biztam, el hittem hogy Istenem vagy te.

15 Te kezedben vadnac az én életemnec napiai, szabadicz meg engemet az én ellenségimnec kezéből, és az én háborgatoimtól.

16 Világosiczad meg az te orczádat az te szolgádon, tarcz meg engemet az te ió vóltodból.

17 Wram kérlec meg ne gyalázitassam, mert segitségől hittalac tégedet, gyalázitassanac meg az hitetlenec, és enyhitessenec meg az koporsóban.

18 Megnémülljanac az hazugságnac ajaki, kic szólnac az igaz ellen keményeket, keuélséggel és vtálatossággal.

19 Melly igen bőséges az te jó vóltod, mellyet el rőijtöttel az téged félőknec, és mellyet meg adtal az oknac, kic te benned biznac az embereknec fiai előtt.

20 El rőytöd azokat az te orczádnac rőytekében mindeneknec keuélségе előtt, el rőytöd őket az te sátorodban az háborgó nyeluec előtt.

21 Aldot az WR ki czudálatossá tötte az ő irgalmasságát én hozzám mint egy erős várost.

22 En pedig gondolom vala az én hirtelenségemben, el vettettem az te szemeid elől, de mégis meghalgattad az én könyörgésimnec szavát midőn kiáltottam te hozzád.

23 Szeressétec az WRat minden ti ő jó tétemenéssi, az ő hiueit meg őrzi az WR, és bőuen megfizet az keuélyen czelekődőknec.

24 Erősec legyetec és erős légyen az ti szivetec, mindnyáian kic az WRban biztoc.

XXXII.

Tanit ez diczéretben az Prophéta az embernec fő bódogságáról, melly vagyon Isten előtt az bűnnec ingyen valo megbocsátásában és megigazitásban.

1 BOdog az kinec az ő hamissága megboczáttatott, és kinec az ő bűne el fődősitetett.

2 Bódog ember kinec az WR nem tulaydonittya az ő hamisságát, és kinec lelkébe ninczen czalárdság.

3 En mikor vesiteglenéc [a] meg auúltanac az én czontaim, az én estig való iaygatásom miatt.

4 Mert éjjel és nappal nehezedic vala én raytam az te kezed, változic vala az én neduességem nyári szárasságokra.

5 Annac okaért az én bűnömet te néked meg jelentettem, és az én hamisságomat el nem fődősitem, s-mondéc: meg vallom én ellenem az én álnokságomat az WRnac, és te meg boczátod az én bűneimnec hamisságát.

6 Azért könyörög te néked minden szent az meg találásnac idején, Bizonyára az soc vizeknec áradasi ő hozzáia nem iutnac. [b]

7 Te vagy az én óltalmam az háboruságban, őrizz meg engemet, szabadulásnac énekéuel végy környül engemet.

8 Bőltsse tésslec tégedet és megtanitlac tégedet az vtra mellyen iáry, tanáczoradoc te néked szemeimmel. [c]

9 Ne legyetec ollyatanoc mint az ló, és mint az ősszuér, kiknec ninczen értelmec, kiknec állokat ha meg nem szoritod zaboláual és féckel, tenéked nem engednec.

10 Soc bánati vadnac az hitetlennec, de az ki bizic az WRban meg környekezi azt az ő irgalmassága.

11 Vigadgyatoc az WRban és örüllyetec ti igazac, énekellyetec mindnyáián ti tiszta szivüec.

XXXIII.

Inti az Prophéta ez diczéretben az hiueket az Istennec diczéretire és magasztalására az ő czudalatos czelekedetiért, b szczességeiért, hatalmáért és soc io teremenyéért. melyeket czelekedett mind az egész emberi nemzettel, s-mind kiualeképpen az ő Annya szent Egy házával, Annacokaért ez diczérettel élhetűnc, midőn az Istennec mind lelki s-mind testi soc io tétemenyéért halakat szakrunc adni.

Örüllyetec

[a] Az az, Mikor magamban az en bűnemről gondolkodnom vagy el akartam halgatni bűnömet.

[b] Az az, ez könyörgésnec általa ajtót nyerie az szentec hogy az soc vizec ez az, nyomorusságoc nekic ne ártsanac.

[c] Az az, nagy szorgalmatossaggal mert. z kic mastert szorgalmatoskodnak mindenkor azon vagyon szemec.

1 ÖRüllyetec ti igazac az WRban, az igazakhoz illic az diczéret.

2 Diczériétec az WRat hegedöbe, lantban és tíz húró kintornában énekellyetec néki.

3 Mongyatoc ö néki vïj éneket, jól énekellyetec nagy örömmel.

4 Mert igaz az WRnac beſéde, és minden ö czelekedeti álhatatoſoc.

5 Sztereti az igaſſágot és az itéletet, az WRnac ió vóltáual rakua az föld.

6 Az WRnac beſéde által lörtènec az Eegec, és az ö ſzáiának lelkéuel minden ö ſeregec.

7 Öſſue gyüyti az tengernec vizeit mint egy tömlöben, helyheſiteti az mélſégeket az ö titkos helyeire.

8 Féllye az WRAT minden föld, féllyenec ö töle az földnec minden lakoſi.

9 Mert ö mondotta és lett, ö paranczolta és elö állott.

10 Az WR el fordittya az pogányoknac tanáczokat, és el rontya az népeknec gondolattyokat.

11 Az WRnac pedig tanácza mind örökké meg marad, és az ö ſziuénec gondolati nemzetſégtöl nemzetſégre.

12 Bódog nép kinec Iſtene az Iehoua, és az nép mellyet válaſitott örökſégül magának.

13 Az Eegböl le tekénte az WR és meg látá az embereknec minden fiait.

14 Az ö lakó házának ſzékiböl néz, az földnec minden lakoſira.

15 Ki teremtette egyetemben az ö ſziueket, és ki érti minden ö czelekedeteket.

16 Nem ſzabadúl meg az király az ö népének ſokaſága által, ſem az erös nem ſzabadúl meg az ö nagy ereie által.

17 Meg czal à ló az meg ſzabadîtásban, és az ö ſoc ereie által ſenkit meg nem ment.

18 Imé az WRnac ſzemei vadnac az ötet félöken, és az ö irgalmaſſágába bizókon.

19 Hogy meg ſzabadïcza halálitól az ö lelkeket, és el tartcza öket az éhſégben.

20 Az mi lelkünc várià az WRat, mert ö az mi ſegitſégünc és paiſunc.

21 Mert ö benne vigad az mi ſziuünc, ezért mert az ö ſzent neuében bizunc.

22 Légyen WRam az te irgalmaſſágod mi raytunc, miképpen bizunc tebenned.

XXXIIII.

Dáuid éneke, mikoron el báltoſztatta az ö beſzédét Abimelech elött, ki ki üze ötet es el mene, 1. Sámuel 21.

Első réſében ez dicziretnec az Dáuid Iſtennec hálakat ád hogy meg ſzabadîtotta ötet az ö ellenſegitöl, érint minden hiueket az ö példaiaual hogy ſükſégekben Iſtentül kérienec ſegitſeget, és ö tőle várianac ſzabadulaſt. Másodic réſében okat ád gyakorlónac iſmdîratot az Iſteni dicziretre, holot magaſztallya és dicziri az Iſtennec kegyelmét és ió akaro vóltat. Vtólſo réſében mind végigien imi az hiueket, előſör Iſtenben való bizodalomra, másodſor igaz Iſteni tiſztelettre. Harmadſor iambor es ſzent élettnec követéſére és Iſteni félelémre, bizonyos okokkal.

1 2 3 4

1. Ádom

1 Aldom az WRat minden időben, mindenkoron az ő ditséreti az én számban vagyon

2 Az WRban dicsekedic az én lelkem, esmeg halluán az nyomorultac örülni fognac.

3 Magasitallyátoc az WRat velem ösue, és magasztallyuc az ő neuét egyetemben.

4 Meg kerestem az WRat és meg halgatott engemet, és minden rettegésemből meg szabadított engemet.

5 Az kic ő reá néznec és ő hozzá futnac, azoknac orczáioc meg nem pirulnac.

6 Imé ez az szegény kiáltott, es az WR meg halgatta őtet, és minden ő háboruságiból meg szabadította őtet.

7 Tábort iár az WR Angyala az ötet félőc környül, és megszabadíttya őket.

§ Kóstollyatoc meg és lássátoc meg, melly igen jó légyen az WR, bódog ember az, az ki ő benne bizic.

9 Féllyétec az Wrat kic ő szenti vattoc, mert semmi fogyátkozásoc ninczen az ötet félőknec.

10 Az oroszlánoknac kölykei megéheznec és szükölködnec, de az kic az Wrat keresic semmi jó nékül nem szükölködnec.

11 Iöjetec ide fiaim és halgassátoc engemet, az WRnac félelmére megtanítlac titeket.

12 Kicsoda az ember az ki az életet kéuánnya? és kéuánnya látni az ő jó napit.

13 Tartositasd meg nyeluedet az gonosztól, és az te szaiakidat hogy ne szóllyanac czalárdságot.

14 Haiolly el az gonosztól és czelekedgyel iót, keressed az békességet és köuesd azt.

15 Az WRnac szemei az igazakon, és az ő fülei azoknac kiáltásokon.

16 Az WRnac tekéntete azoc ellen vagyon, kic gonoszt czelekednec, hogy ki gyomlállya ez földrül azoknac emlekezeteket.

17 Az igazac kiáltnac és az Wr meg halgattya, és minden ő nyomoruságokból meg szabadíttya őket.

18 Közel vagyon az WR az töredelmes szuekhöz, és az töredelmes lelkűeket megtartya.

19 Soc nyomorusági vadnac az igazaknac, de mind azokból megszabadíttya őket az WR.

20 Meg örizi minden ő czontyokat, egy azoc közzül meg nem rontatic.

21 Az hitetlent penig meg öli az gonoszság, és az kic gyölöhic az igazat, el vesztetnec.

22 Meg szabadíttya az WR az ő szólgainac lelkeket, és el nem vesznec kic ő benne biznac.

XXXV.

Első részében ez dicséretnec könyörög az Prophéta Istennec, hogy ötet az ő ellenségi ellen megoltalmazza, kic ő nékül es meltalanul Saül vduarában háborgattac és el vesztem igyekeznec, Másodic részében panaszolkodic az ő ellenségeinec gonoszságiról. Harmadikban meg jelenti bizodalmát és reménségét iövendő szabadulása felől, és kötelezi magát Istennec minden hála adasra és engedelmességre. Ellenünt mijs ez dicsérettel az Annya szent Egzhaznac minden üldözői és haborgatoi ellen, kic az Istennec Euangeliomát alnokul és kegyetlenül háborgattyác.

1 Pörölly

1 Pőrölly WRam az én velem pőrlőckel,és hartzolly az én velem hartzolóckal.

2 Ragadgy fegyuert és paiſt, és kelly fel az én ſegitſégemre.

3 És veſd fel dárdádat és rekezd meg az én háborgatóimnac eleinec útát,mongyad az én lelkemnec,én vagyoc az te megtartód.

4 Gyaláſitaſsanac meg és ſiégyenőllyenec meg kic kereſic az én lelkemet, veretteſſenec hátra és pirullyanac meg, kic én ellenem gonoſit gondolnac.

5 Legyenec ollyanoc mint az polyua az ſiél előtt,és az WRnac Angyala háborgaſſa őket.

6 Legyenec az ő útoc homályoſoc és ſikac: és az WRnac Angyala kergeſſe őket.

7 Mert oknélkül meg vetettéc énnékem az ő hálóíoknac vermét, és oknélkül vermet áſtanac az én lelkemnec.

8 Szállyon reá az veſiedelem mellyet nẽ túd,és az ő hálóia mellyet el rőytött, fogia meg őtet, és birtelen eſſéc veſiedelemben.

9 Az én lelkem pedig vigad az Wrban,őruendez az ő megſiabadîtáſában.

10 Minden én tetemim mondgyac: WRam kiczoda haſonló te hozzád,ki megſiabadîtod az nyomorúltat.

11 Fel kelnec vala az hatalmas tanúc, és az mellyeket nem tudtam,azokat kérdeſitec én tőlem.

12 Fizettenec énnékem gonoſit az iőért,hogy engemet megfoſiſianac az én lelkemtől.

13 En pedig mikoron őc betegec vóltanac gyáſiban öltöztem, ſieńuetettem lelkemet böytuel,és éröttec úgy könyörgöttem mint magamért.

14 Mintha énnékem barátom és attyámfia vólt vólna érötte úgy iáram,mintha anyámat ſirat nám úgy iártam gyáſiban nagy alázatoſon.

15 Ők pedig az én nyomoruſágimban örültenec és egyben gyűltenec, egyben gyültenec én ellenem az ſántikaloc, és én hirem nékül rágalmaztanac engemet és nem veſiteglettenec.

16 Ők ſiue gyültenec az hizelkődőckel és az czúfolóckal, agyarkoduán az ő fogockal én ellenem

17 Te pedig WRam miglen nézed ezeket? ſiabadicz megaz én lelkemet az ő veſiedelmekből,az oroſiláńoc közzül az én eggyetlenemet.

18 Hálákot adoc én te néked az nagy gyüleközetben, az ſoc nép között diczéritec tégedet.

19 Ne örüllyenec én raytam kic méltatlanúl löttenec én nékem ellenſégim, ſe ſiemmel ne hunyorîczanac kic oknélkül engemet gyülölnec.

20 Mert nem ſiolánac békeſſéget,hanem azoc ellen kic békeſégeſſec az földön, álnoc beſiédeket gondolnac.

21 Es feltátottác az ő ſiáiokat én ellenem, és mondánac:ha ha, latá az mi ſiőmünc.

22 Láttad te WRam, azért ne halgaſs WRam, és ne légy tauól én tőlem.

23 Kelly

23 Kelly fel és ſerkenny fel az én itéletemre, én Iſtenem és én WRam, az én igyemnec itéletire

24 Itélly meg engemet az te igaſſágod ſerint ô én WRam Iſtenem, hogy ne örüllyenec ezec én raytam.

25 Ne mondgyác az ô ſiuekbe, örüly mi lelkünc, ſe ne mondgyac: nyellyüc bę ötet.

26 Gyaláſitaſſanac meg és egyetemben pirúllyanac meg, kic örülnec az én nyauályámon, öltöſiteſſenec fel gyalazatoſſággal és ſidalomual kic fel fuualkodnác én ellenem.

27 Vigadgyanac és örüllyenec kic akariác az én igaſſágomat, és mondgyác eſte mindenkoron: magaſitaltaſſéc az WR ki akar békeſſéget az ô ſiólgainac.

28 Es az én nyeluem ſiólya az te igaſſágodat, minden napon az te diczéreteded.

XXXVI.

Ez diczerétnec elſő reſzében iria meg az Prophéta az hitetleneknec és Iſtenteleneknec termeſzeteket, czelekedeteket és annac eredetit: Másodikban diczéri és bizonitya az Iſtennec mind közönſeges, ſ mind kiualt keppen való io voltat és gond viſeléſet az embe rekhöz, ki az ſueire gondoc viſel és azokat meg oltalmazza az hitetlenec és kép muratoc ellen. Harmadſor könyörög az Iſtennec az ô hiueinec és az ô Annya ſenc Egyházanac oltalmazáſáért. Ez diczéretel mind élhetünc az kep muratoknac gonoſz igyekezetec ellen.

1 AZ hitetlennec hitetlenſége felöl az én ſiuemben illyen módon gondolkodom, hogy ninczen Iſtennec féleime az ô ſiemec elött.

2 Mert hizelkedic magánac az ô ſiemei elött, miglen találtaſſéc az ô hamiſſága gyülöſégre méltónac.

3 Az ô ſzáiának beſzédi hamiſſág és álnokſag, nem akaria hogy iól czelekednéc.

4 Gonoſſágot gondol az ô ágyában, nem ió úton áll, az gonoſzt meg nem veti.

5 WRam az Eegiglen vagyon az te irgalmaſſágod, Es az te igaz mondáſod az felhökig.

6 Az te igaſſágod mint az Iſtennec hegyei, a az te itéletid mint az böw mélyſéges vizec, az embert és az barmot te tartod meg WRam.

a Az az, tetteles, minden ember lattya az te igaſſágodat miat az magis be gyeket.

7 Oh Iſten melly igen böcztületes az te irgalmaſſágod, Annac okaért az embereknec fiai biznac az te ſiárnyaidnac árnyékában.

8 Meg elégitetnec az te házadnac köuérſégéuel, és az te gyönyörüſégidnec folyó vizéuel meg itatod öket.

9 Mert te nálad vagyon az életnec kút feie, és az te világoſſágod által látunc világoſságot.

10 Teriezd ki az te irgalmaſságodat az te eſmeröidre, és az te igaſságodat az igaz ſiiuö embereкre.

11 Ne támadgyanac én reiám az keuélyeknec láboc, es az hitetleneknec kezec ne háborîczanac meg engemet.

12 Otth húllyanac el az gonoſi czeleködöc taſzitaſſanac el és fel ne álhaſſanac.

b Ott, az az, á boſſzſu álláſnac helyén és ideién.

XXXVII.

Ez dicz érezben az prophéta vigaſztalya az hiueket az botránkozás ellen, mellyet gyakorta vesznec, egy felől az ő ez világi nyomorodott állapattyoknac, más felől az hitetleneknec bodog es io állapattoknac tekintetiből: és inti őket hogy ne bosſonkodgyanac az hitetleneknec elő menetőkön és az ő életeknec es czelekedeteknec kőuetésere ne vetegnedgyenec, mert az hitetleneknec boldogſagoc veszendő és czac ideig tart, de az hiueknec életec és bódogſagoc tökélletes és meg maradandó, honnet inti az hiueket masodſor az iambor életre, az békeſséggel való fenuedesre, és Istenhőz való fiui engedelmeſségre, batorituán ezekre őket az Istennec iutalmas igéretuel, es az hitetleneknec kőuetkőzendő kemeny bűnteteſeckel. Ez dicz ezzerrel mas elherűnc mikoron ez világi kegyetleneknec bódog elő menetelinel, es az hiueknec nyomorodott állapattyoknac tekintetiuel meg banatatunc, mellyet meg győzzűnc az hiueknec bódog ki menetteleknec reménſegeuel, az hitetleneknec pedig nyomorodott es veſedelmes ki menetelekkel.

1 NE boſſonkodgyál az hitetlenekre, ſe ne irégy kedgyél az gonoſiúl czelekődőkre.

2 Mert mint az fű hirtelen ki vágattatnac, és mint az zőldellő fű meg ſáradnac.

3 Bizzál az WRban és czelekedgyel iót, lakozzál ez földön és élly hitnec általa.

4 Győnyörködgyél az Wrban, és meg adgya te néked az te ſiuednec kérését.

5 Hadgyad az Wrraaz te vtadat, és bizzál ő benne, és ő meg czelekeſſi.

6 Es ki hozza az te igaſságodat mint az világot, és az te ítéletedet miképpen az delt.

7 Veſitegſégbe légy az Wrban, és váriad őtet, és ne boſſonkodgyál azoc ellen, kiknec iő ſerenczés életec vagyon, és kic gonoſi tanáczot kőuetnec.

8 Sűnnyel meg az haragtól és hadd el búſúlásodat, ne boſſonkodgyal hogy teis gonoſſt ne czelekedgyel.

9 Mert az gonoſſoc ki vágattatnac, de az kic az Wrat váriác, őrőkſégül biriác az földet.

10 Es kenés idő múlua az hitetlen el veſi, nézed az helyét és ő nem léſien.

11 Az ſelidőc pedig léſsnec őrőkől az földnec, és gyönyörködtetic magokat az békeſségnec sokſágába.

12 Tanáczot tart az hitetlen az igaz ellen, és foggal czikorgat ő ellene.

13 Az WR pedig neueti őtet, mert láttya hogy el iő az ő napia.

14 Fegyuert vontanac az hitetlenec és meg vontác az ő íueket, hogy le veriéc az ſiegént és az ſiőkölködőt, és megőllyéc az igazan élőket.

15 De az ő fegyuerec mennyen bę az ő ſiuekbe, és az ő íuec tőret teſsenec el.

16 Iob az igaznac az kiczin, hogy nem mint az hitetlen feiedelmeknec az ő gazdagſágoc.

17 Mert az hitetleneknec karioc el törettetnec, és el tartya az WR az igazakat.

18 Eſméri az WR az tőkélleteſeknec napiait, és az ő örőkſégec meg marad mind őrőcké.

19 Meg nem gyaláſitatnac az veſiedelmes időben, és az ęhſégnec ideiében meg eligítetnec.

20 De az hitetlenec el veſsnec, és az WRnac ellenſégi mint az

báranyokba való kövérség meg emésztetnec, és mint az füst semmié lésinec.

21 Kölczön kér az hitetlen és meg nem fizet, az igaz pedig irgalmas és osztogat.

22 Mert az kic megáldattatnac ő tőle, ez földet biriac, és az kic megátkoztatnac ő tőle, ki gyomláltatnac.

23 Az igaz emberec lépési az WRtól erősítetnec meg, és az ő útát siereti.

24 Ha el esendic meg nem rontatic, mert az WR tartya őtet az ő kezéuel.

25 ~~Gyermec voltam, és meg vén hedtem, de soha nem láttam hogy az igaz el hagyatott volna, és az igaznac kenyér keresö magua.~~

Az ez nem láttam hogy az igaznac magát mikor tűzben el tar és vgy keres kenyeret el hagyatott volna.

26 Mindennaponként irgalmaskodic és kölczön ád, és az ő magzattya áldasban vagyon.

27 Tauozzal el az gonosztól és czelekedgyel iót, és maradandó lésszi mind örökké.

28 Mert az WR siereti az itéletet, és el nem hadgya az ő sienteit, de örökké meg őriztetnec, az hitetleneknec pedig maradékoc ki vágattatnac.

29 Az igazac örökségül biriác ez földet, és lakoznac örökké azon.

30 Az igaznac száia bölczeségget beszél, és az ő nyelue ítéletet szól.

31 Az Istennec törueénye az ő sziuében vagyon, annac okaért az ő lépési meg nem tántorodnac.

32 Az hitetlen siemleli az igazat és keresi ötet halálra.

33 Az WR pedig nem hadgya ötet az hitetlennec kezében, sem nem kárhoztattya ötet mikor megitéltetic.

34 Váriad az WRat, és őrizd meg az ő útát, és fel magasital tégedet hogy örökségül biriad ez földet, és mikor az hitetlenec ki gyomláltatnac meg látod.

35 ~~Látam el haralmazott hitetlent, és hogy az fel fuualkodott mint az ki terieded zöldellö fa.~~

36 De el múléc, és imé nem vala, keresém ötet és meg nem találám.

37 Nézd meg az tökélletest, és vedd eszedben az igazat, mert ez fele embernec végezetre békesség lészen.

38 Az hitetlenec pedig egyetemben el vesinec, és az gonoszoknac maradékoc ki gyomláltatnac.

39 Az igazaknac pedig megmaradásoc az WRtól vagyon, ki ő nékic erősségec az háboruságnac idején.

40 Meg segiti őket az WR és megszabadittya őket, megszabaditya őket az hitetlenektül és meg tartya őket mert ő benne biznac.

XXXVIII.

Az Prophéta az ő lelki és testi háborui-ban, mellyet erez es fenued az Istennec haragiának alatta az ő bűnei miatt, erősen könyörög az Istennec, hogy az ő irgalmasságából és io voltabol könyörüljön rayta, és bocsasa meg minden bűneit, és szabadicza meg minden háboruitol es nyomorusagitol, Ez dicz és reuel mind testi es mind lelki haboru-

haboruſágínkban és probaínkban az bűn miatt.

1 WRam ne fedgy meg engemet az te búſúlásodban, ſe ne oſtorozz engemet az te haragodban.

2 Mert az te nyilaid belém akadtanac énnékem, és az te kezed ſiállott én reám.

3 Ninczen épſég az én teſtemben az te haragod miatt, és ninczen békeſség az én czontaimban az én bűneim miatt.

4 Mert az én hamiſſágim el buritottác az én feiemet, és mint egy nehéz tereh reám nehezültenec erö fölött.

5 Megrothadtanac és megſehuedtenec az én ſebeim, az én bolondſágom miatt.

6 Le horgattam és igen le nyomattattam, és minden nap ſiomoruán iároc.

7 Mert az én tomporim megrakottanac nagy faydalmackal, és ninez ſemmi épſég az én teſtemben.

8 El ſiakadoſitam és igen megrontattam, iaygattam az én ſiiuemnec keſerölége miatt.

9 WRam te elötted vagyon minden én kéuánſágom, és az én nyögéſem te elötted el nem röytetett.

10 Az én ſiiuem czac kereng, el hagyott engemet az én eröm, és az én ſiememnec világa, még azoc[a] ſinczenec én velem.

a Tudni illic Az en ſzemeim.

11 Az én barátim és az én társaim az én ſebeimet táuol nézic, és az én rokonim tauól állottanac.

12 Es töört vetettenec kic az én lelkemet koreſic, és kic ártani akarnac énnékem gonoſiokat ſiólnac, és mind nap eſtig czalárdſágot gondolnac.

13 En pedig mint az ſiket nem halloc vala, és ollyan valéc mint az néma, ki az ö ſiáiát fel nem táttya.

14 Es löc ollyan mint az ſiket ember, kinec az ö ſiáiában ninczen feddés.

15 Mert én tégedet vártalac WRam, te halgaſs meg WRam én Iſtenem.

16 Mert aſit gondolom vala, ne talám örülni fognac én raytam: az én lábomnac iſiamkodáſa korán ellenem támadnac.

17 En bizonyáual czac az nyomoruſágokra kéſiitettem, és az én ſérelmen mindenkor én elöttem vagyon.

18 En bizonnyal az én hamiſságomat hirdetem, és ſiorgalmatos vagyoc az én bűnöm felöl.

19 Az én ellenſégim penig éluén megerösödnec, és megſokaſodnac kic engemet méltatlanúl gyülölnec.

20 Es azoc ellenkednec én velem, kic az ióért gonoſtfizetnec azért hogy az iót köuetem.

21 Ne hadgy el engemet WRam, én Iſtenem ne táuozzal meſſie én tölem.

22 Sies az én ſegitſégemre: oh WRam én ſiabaditóm.

XXXIX

Dauid ez diczéretben mint az hattatúrz beredtkbennis, inti az hiueket, hogy midőn latiyac az ő nyomorodott allapatiyokat, és viſontac az hitetleneknec elő méneteleket és bodog allapatiyokat ez vilagon, tahat magokban meg ne haborodgyanac, ne zugolodgyanac nyelueckel, és elmétekben ne kesdelkedgyenec az Iſtennec gondgya viſeléſe felől, hogy ebben valo botránkozas miatt Iſtentől el ſakadnianac, hanem inti őket hogy bekeſséggel és nagy alhatatoſsággal el ſenuedgyec az nyomoruſsgokat, és az hitben ſaz keresztyén életben mind végiglen meg maradgyanac. Ennec okait elő ſamlállya. Elsőſor mert az hiueknec nyomoruſsgoc keues ideiglen tart, mellyec után őrőcke valo békeſséget és őrőmöc lésen. Maiodſor az hitetleneknec peniglen bodogſsagoc ez életben keues ideiglen tart, az után penig őrőcke bűnetternec: Végezetre kinyőrögi ſtennec hogy az hitetleneknec teſti hatorſsagokol őtet meg tartoztaſsa, és meg ſabadicza mind az bűntől mind az bűntereſektől.

1 EL végezém magamban hogy meg őrizem az én vtaimat, hogy ne vétkezzem az én nyeluemmel, meg zabolázom az én ſiámot mig az hitetlen én elöttem vagyon.

2 Meg némúléc veſitegléſsel és az jótis el halgatom vala mikor az én nyaualyáim neuekednénec.

3 Meg heuőle az én ſiiuem én bennem, és az én gondolatomba fel geriede az tűz, és végre igy ſiólék az én nyeluemmel.

4 Jelencz meg WRam énnékem az én végemet és az én napimnac mertéke meni légyen, hogy meg tudgyam hogy czac ideig valo vagyoc.

5 Imé egy tenyérniué tötted az én napimat, és az én idöm vgy mint ſemmi te elötted, bizonyára merő hiába valóſág minden ember miglen élis.

6 Bizonyára mint az árnyéc vgy iár az ember, bizonyára czac hiában ſiorgalmatoskodic, rakáſra gyűyt, de nem tudgya kiczoda eli meg azokat.

7 Azért én moſt mit vároc WRam? bizonyáual minden bizodalmam czac te benned vagyon.

8 Minden én vétkeimből ſiabadicz meg engemet, és az bolondnac ſidalmazáſára ne veſs engemet.

9 Meg némúléc és meg nem nitám ſiámot, mert te czelekedted azt.

10 Vedd el én rólam az te oſtorodat, mert az te kezednec feniteke miatt én elfogytam.

11 Midőn meg fedded az embert az hamiſságért meg emészteted az ő ſiépſégét mint az moly, ennec okaért minden halandó ember czac ſen mi.

12 Halgaſd meg WRam az én könyörgéſimet, és vedd fűleidbe az én kiáltáſomat, az én köny húllataſimra ne veſitegly, mert én te elöted idövpény vagyoc és ſellyér, miképpen minden én atyáim vóltanac.

13 Sünnyel meg én tőlem, hogy veheſsec erőt minec elötte el mennéc hogy az után ne legyec.

XL.

Ez diczéretnec elsö részében hirdeti és magasztallya az Prophéta az Istennec io voltát, mellyel az ö benne bizokat és az nyomorusagokban ö hozza kialtokat io keduel meghalgattya és megszabadittya. Masodic részében igert istennec minden hálá ado voltat es engedelmesseget. Harmadikban, könyörög Istennec az ö ellensegi ellen va'o segitségert. De miert hogy az Dauid Christusnac példaia vo't az Apostal Hebr. 10. ez diczeretet az Christusnac fen tedeserol es abban valo engedelmességrol magyarázza. Ez diczeretthez azert melcan az mi hitünket meg erösithetnyüc az Christus Iesusnac tökelletes és elégséges erdeme felöl, melly mi nékünc ö benne valo hitnec álrala idöszégünkre tulaydonittatic.

1 VAruán vártam az WRat, és ö én hozzám tęre, és meg halgatta az én kiáltásomat.

2 Es ki vont engemet az röttenetes kútból és az sáros fertöböl, és fel állatá az kö siiklára az én lábaimat, és meg erösité az én lépesimet.

3 Es adá az én siámban wij éneket, az mi Istenünknec diczéretit, látuán esit nagy sokan, félni kezdénec és reménségeket vetéc az WRban.

4 Bódog ember az, az ki az WRban vetette az ö reménségét, és nem nézett az keuélyekre, és azokra kic az hazugságra tęrnec.

5 Megsokasitottad WRam én Istenem az te czudálatos czeleködetidet, és az te mi felölünc való gondolatidat senki te elötted el

a Az 6.7.es 8 versnec értelme ez. Miuel hogy azleni, többec hogy nem mint ki mondhatnám.

nem rendelheti, mellyeket ha elö akarnéc siámlálni és meg beszélaldozatokat te parantsolta 6 Aldozatot és aiándokot nem kéuántál, hanem füleimet általfurtad énnékem, egésilen égö áldozatot és bünért való áldozatot nem kéuántál.

7 Ackoron mondéc: Im hól vagyoc én, az töruény könyuében irua vagyon én felölem.

8 Hogy czelekedgyem az te akaratodat, én Istenem, azt akarom: és az te töruényed az én belsö tagaimnac közepette vagyon.

9 Hirdettem az te igasságodat az nagy gyülekezetben: imé az én aiakimot meg nem tiltom, te WRam tudod.

10 Az te igasságodat el nem röytöttem, az én siuemnec közepette, az te igéretedben való igaz mondásodat és az te megtartásodat meg mondottam, és az te ió vóltodat és igaz mondásodat az nagy gyüleközetben el nem titkoltam.

11 Te azért WRam ne tarcz meg én tölem az te irgalmasságidat, az te ió vóltod és az te igaz mondásod mindenha örizzenec engemet.

12 Mert környül vöttenec engemet siámtalan gonosioc, és környül fogtác engemet az én hamisságimnac büntetési, hogy azokat siememel el nem lephetem, többec az én feiemnec hay sálinál, és az én siiuem el hagya engemet, b

13 Kellessée WRam te néked az én meg szabadúlásom, te Wram az én segitségemre siess.

14 Gyalázitassanac meg és szégyenül-

tal azokat azert nem rotalac. De azoknal az aldozatoknal vadnac te elotted sokkal kedvesb aldozatoc, mellyeket te azoknal imádsab kenanz. Miuel hogy azert en te szolgad vagyoc és neked fülemet megfurtad az mint regen szoktac vala az Mózes töruenyében, és miuel hogy az egész töruény az engedelmességnec aldozatiyat kivanya mint tőlöc 1. Sam. 15 annac okaert en te szolgad kesz vagyoc neked szolgalni és az te akaratod szerint czelekedni etc.

b vagy erőm el fogyat.

gyenüllyenec meg egyetemben, kic kereſic az én lelkemet, hogy el veſieſséc aſit, veretteſsenec hátra és gyaláſitaſsanac meg kic akariác az én gonoſiomat.

15 Puſititaſsanac el az ö gyalázatoſságoknac iutalma ſierint, kic mondgyác énnékem, ha ha.

16 Vigadgyanac és örüllyenec te benned mindenec kic kereſnec tégedet, és mondgyác eſit mindenha: Fel magſitaltaſséc az WR azoktol kic ſieretic az te meg tartáſodat.

17 En penig noha ſiegény és ſiükölködö vagyoc, mind az által az WR gondot viſel én rólam, te vagy az én ſegitſegem és az én megſzabaditóm, En Iſtenem ne késsél.

XLI.

Ez diczéretnec elſö réſében az Prophéta bódogoknac mondgya az ſegenyeken és nyomorultakon könyörülöket es irgalmaſokat. Maſodikban, könyörög hogy mind teſti ſ. mind lelki betegſégiből meg gyogyitaſſéc és az ö gonoſz akarói ellen meg óltalmazaſséc. Harmadikban az Iſtennec iö voltarol és ſegitſégéről réſen valláſt, és Iſtenben valo reménſégét és bizodalmat jelenti meg hálá adaſnac általa. Ez diczéret az Chriſtuſrolis magyarázatuic, mellyben könyörög ez világ bünei terhe alatt, hogy annac benuedeſe alol fel ſzabaditaſséc és meg diczöiteſséc.

1 BOdog az, az ki könyörül az nyomorúlton 4 az veſiedelemnec napián meg ſzabaditya ötet az WR.

a vagy Az ki eſzeſſen itél az ſzükölködö föld.

2 Az WR meg örizi azt és élteti azt, bódog léſſen ez földön és nem adgya azt az ö ellenſéginec kéuánſágára.

3 Az WR megerösiti azt az ö bereges ágyában, és minden ö ágyát egeſségre fordittya.

4 En mondéc: WRam könyörülly raytam, gyogyicz meg az én lelkemet, mert vétkeſitem te néked.

5 Az én ellenſégim gonoſit ſiólottanac én felölem, monduán; mikor hal meg és veſi el az ö neue?

6 Ha midön el iönec látogatnom, tahát czac hazudoznac és az ö ſiiuec álnokſágot gondolnac, és ha ki mennec aſit beſiéllic.

7 Minden én ellenſégim egyetemben én ellenem ſuſognac, és én ellenem gonoſit gondolnac, monduán.

8 Iſtennec átka ſiállott ö reá, és miért hogy le eſett, nem kél fel többe.

9 b Még az én békeſségemnec embereis az kibenbizom vala, és ki az én kenyeremet éſſi vala, ſarkát fel emelte én ellenem.

b Ezt magyarazza ſzent Ianos Iudaſrol 10am. 13.

10 De te WRam könyörülly raytam, és emelly fel engemet, hogy meg fizeſsec nékiec.

11 Ebből iſmértem meg hogy iómat akarod, hogy az én ellenſégem nem örül én raytam.

12 Es imé engemet éppen meg tartottál, és állattál engemet te elödbe mind öröcké.

13 Aldott az Izraelnec WRa Iſtene eleitöl foguán mind öröcké, Amen Amen.

XLII.

XLII.

Panaszolkodic az prophéta Istennec, hogy az ellenségnec háborgatásáért, az ország népével egyetemben ielen nem lehet az innep napon az Isténi tiszteletben és dicsérettben.

1 Miképpen kéuánkozic az szaruas az folyo vizekre, àckeppen kéuánkozic az én lelkem te hozzád Isten.

2 Szomiuhozic az én lelkem az élö Istenhöz, vallyon s-mikor mehetec el hogy bé mutassam magamot az WR elött?

3 Az én köny húllatásom vólt énnékem éijel nappal kenyerem, midön mondgyác ennékem minden napon: hól vagyon az te Istened?

4 Mikoron ezekről emlekezem, felötte igen lelkemben megkeseredem: mert én ennec elötte mégyec vala nagy sokasággal, viuén mind az Isten hazáig nagy örömmel és diczérettel az öruendözö sokaságot.

5 Miért én lelkem illyen igen magadat elhattad és nyughatatlankodol én bennem? bizzál az Istenben mert még én önéki hálákot adoc az ö meg szabaditásáért.

6 En Istenem az én lelkem én bennem elhadta magát, miért hogy emleközöm te rólad innet az Iordánnac földéről, és az Hermonnac kiczin hegyéről.

7 Az nyomoruságnac eggyic mélsége az másikat köueti, az te czatornaidnac szauára minden te áradásid és habiaid én raytam által mentenec.

8 Nappal paranczollya vala az WR az ö irgalmasságát, és éijel az ö éneke vala én velem, és az én könyörgésem vala az én életemnec Istenéhöz.

4 Sem nappal sem éijel nem hágy vala el engemet az én Istenem, hanem az ö irgalmasága velem volt azt én velem meg koftoltatta, kiért éns ötet szüntelen dicsértem.

9 Mondom az Istennec az én erösségemnec, miért feletkesitel el én rólam? s-miért iároc gyászirúhában, midön ellenségem háborgat engemet?

10 Nem külömb vólt éles fegyuernél az én czontaimban, mikoron az én ellenségim szidalmaztanac engemet, monduán énnékem naponként: Hól immár az te Istened?

11 Miért hadtad el oh én lelkem illyen igen magadat és miért búsolsz én bennem: váriad az Istent, mert még én hálákat adoc ö néki, mert ö az én ortzámnac megszabaditója, és ö énnékem Istenem.

XLIII.

Egy értelme vagyon az diczéretnec az elöre valoual, mellybe hasonlo képpen panaszolkodic hogy az szent városban és az Istennec templomában nem lehet az innep napon, és könyörög Istennec hogy ö légyen az ö igyénec és az ellenség igyenec biroia, szabadicza meg ötet az ö ellenségiről és vigye hazza ötet az szent templomba. *Ez diczéretnek* elhetünc valamikor hamissan nyomorgattatunc és kilsö emberi erőről és segitségről meg fosratunc.

1 Itélly meg engemet Isten, és oltalmazd meg igyemet az gonosi nemzet ellen, az álnoc és hamis embertül szabadicz meg engemet.

2 Mert te vagy az én erösségemnec Istene, s-miért vetettél meg engemet? és miért iároc siomoruán midön az én ellenségem háborgat engemet?

3 Bocsáſd ki az te világoſságodat és az te igaſſágodat, hogy azoc vezérlyenec engemet, és bę vigyenec engemet az te ſientſégednec hegyére és az te házadba.

4 Hogy bę mennyec az Iſtennec óltárához, az én vigaſágomnac és örömömnec Iſtenéhöz, és diczérlec tégedet örömmel ó Iſten, én Iſtenem.

5 Miért hadtad oh én lelkem el magadat, és miért búskodol én bennem? Bizzál az Iſtenben, mert ę néki hálákat adoc, mert ę az én ortzámnac ſiabaditóia, és ę énnékem Iſtenem.

XLIIII.

Panaſolkodic elöſör ez diczéretben az Iſtennec népe, hogy ſoc nyomoruſagokat és nyaualyakat keſeritenec ſienuednie az ę neuetért az ę ellenſégi között. Maſodſor, kęnyörög Iſtennec az kegyetlenec ellen, hogy legyen ę nékie oltalma és ſabaditoia. Ez diczéretrel élhetünc az Iſten Annya ſent Egyhazanac haboruſáginac és nyomoruſáginac ideiében.

1 ISten az mi füleinckel hallottuc, az mi atyainc beſiéllettéc mi nekünc, minęmę dolgokat czelekedtel az ę ideiekben és régtöl fogua.

2 Te az te kezeiddel ki üſited az pogányokat, és öket ſállitottad helyekbe: el veſitetted az népeket, és öket meg gyökereſitetted.

3 Mert nem az ę fegyuerec által vöttec meg az földet, ſem az ę karioc tartotta meg öket, hanem az te iob kezed és az te karod, és az te ortzádnac világoſſága, mert ió akaró vóltál ę hozzáioc.

4 Te vagy Iſten az én királyom, ki igérſi Iácobnac győzödelmet.

5 Te általad vertüc meg az mi ellenſéginket, és az te neuedben tapodtuc le azokat, kic mi ellenünc támadtanac.

6 Mert én nem bizom az én ſuemben, és az én fegyuerem nem óltalmaz meg engemet.

7 Hanem te ſiabaditaſi meg minket az mi ellenſégünktöl, Es te ſiégyenited meg az mi gyülölöinket.

8 Annac okaért az Iſtent mindennap diczériüc, Es az te neuedet mind öröcké magaſitalyuc.

9 De te moſtan meg vetettel és meg gyaláſitál minket, Es nem iöſſi ki az mi ſereginckel.

10 Meg futamtattál minket az mi ellenſéginc elött, Es az kic gyülölnec minket meg prædaltattſi azockal.

11 Adſi minket nékiec ételül mint az iuhokat, Es az pogányoc között el hinteſi minket.

12 El adtad az te népedet minden pénz nélkül, Es meg nem öregbitötted az ę bötsüiöket.

13 Vetöttel minket ſiidalmaſſágra az mi ſomſiédinknac, meg czufoláſra és neuetſégre az mi környülünc valóknac.

14 Vetettél minket példa beſiédül az pogányoknac, és fę czoualáſra minden nemzetſégeknec.

15 Az

15 Az én gyalázatom naponként előttem vagyon, Es az én ortzámnac pironsága el buritott engemet.

16 Az sidalmazóknac, és az sidogatóknac sauokért az ellenségért és az bosszú állóért.

17 Mind ezec noha raytunc meg lettenec, mind az által nem feletkőzsitünc el te rólad, sem meg nem segtüc az te frigyedet.

18 Nem sakadott el tüled az mi sziuünc, sem az mi lábunc ki nem tért à te ösuénidből.

19 Noha minket oroszlánoc közziben üztel légyen, Es el bűritottál légyen minket az halálnac árnyékával.

20 Ha hól penig el feledköztünc vólna az mi Istenünknec neuéről, és fölemeltüc vólna kezünket idégen Istenhöz.

21 Nem de esit ki kereste vólnaé az Isten? Mert ő iól esmeri minden sziueknec titkait.

22 Bizonyára te érőtted naponként ölettetünc, Es tartattatunc mint az meg mettzendő juhoc.

Rom. 8.

23 Serkeny fel miért alusziol Wram? kellyfel, Es ne vess el minket örőcké.

24 Miért reyted el az te ortzádat és el feletköz̈ől az mi nyaualyáinkról és háboruságinkról.

25 Mert le nyomattatott mind az poriglan az mi lelkünc, az földhöz ragadott az mi hasunc.

26 Kelly fel az mi segitségünkre és szabadits meg minket az te irgalmasságodért.

XLV.

Az Sálamon házasságának példaiával az Prophera irja meg az Christus Királynac az ő Annya fent Egyhazaual valo frigyét es szöuetségét, az ő országnac ékessé, ét es boldogsagat, és az ő Euangeliomanac nagy foganatyat. Elöször meg irta kizzoda legyen ez az király az Messias, minemű légyen ennek országa, és miczoda sockal tá ogassa meg az ő népét, Az után irja meg az ő Annya fent Egyhazat minden ékességével, Es inti őtet hogy az ő Vrat es Királyát böszűlettel vegye neki engedgyen, es őtet tiszteljye. Vagyon azért ez dicséret az Christus Királyról es az ő Annya fent Egyhazarol, Heb. 1. & 2.

1 NAgy kéuánsággal kéuán az en szivem (mondani) jó beszédet, el mondom az én énekemet az Királról, az én nyelvem gyors irónac pennáia.

2 Te szep vagy minden emberec fiainál, az te aiakodban vagyon ékessen szólásnac kedvessége, mert meg áldott téged az Isten mind örőcké.

3 Köszd fel óldaladra fegyveredet te erős vitéz, az te dicsőségedért és ékességedért.

4 Es légyen az te ékességedben elő menetelöd, Wralkodgyal az igazságnac igéieért, és az szelidigasságért, Es tanitt tégedet az te jobb kezed czudálatos dolgokra.

5 Az te nilaid igen élessec, az népec te előtted le húllnac, az Király ellenségeinec szivekbe (esnec az nilac).

6 Az te széked Isten meg marad mind örőcké, az te országodnac

godnac[4] páltzáia, igasságnac páltzáia.

7 Sereted az igasságot és gyülölöd az hamisságot, Ennec okaért mert meg kent tégedet ô Isten az te Istened vigasságnac olaijáual, az te társaid felött.

8 Minden te öltözetit, Mirrha, Aloes és Casia illatuac, mellyec ki hozatnac az te Elephant tetemböl czinált palotaidból, honnét (mikor ki iösz) te néked mindnyáián örvendeznec.

9 Az Királyoknac leáni az te ékeſségedben iárnac, az te iegyeſed penig áll az te iob kezed felöl aranyas öltözetbe.

10 Halgaſd meg én leányom, és láſd meg, és haijcz ide az te füleidet, és feletközzel el az te népedröl, és az te atyádnac házáról.

11 Es meg kéuánnya az Király az te ékeſségedet, mert ö az te Wrad, és te tiſitellyed ötet.

12 Az Tyruſnac leánijs, aiándék kockal az te ortzádat tiſitelic.

13 Mindenöſtöl fogua diczöſéges az Királnac leánya belöl, Es az ö ruháia vont aranyból vagyon.

14 Hímes öltözetekben vitetic az királhoz, az ö ſiüz társai vtánna vadnac, és bé vitetnec te hozzád.

15 Bé vitetnec nagy örömmel és vigaſsággal, és bé mennec az Királnac palotaiába.

16 Az te atyaid helyett léſinec te néked fiaid, kiket feiedelmecké téſieſs mind ez ſiçles földön.

17 Meg emleközöm az te neuedröl nemzetſégröl nemzetſégre, Ennec okaért az népec hálát adnac te néked mind örökön örökké.

[4] Vagy, az te orſzágodnac birodalmas, mert az írásban az páltza birodalomért vétetic.

XLVI.

Hálákat ád az Prophéta ez diczéretben Istennec bizonyos győzödelömért és ſegitſégért, mellyel viſontag az Isten annya ſent Egyházát vigaſztallya, az kegyetlenec haborgatáſi és üldözéſi ellen, és inti az hiueket Istenben való bizodalomra. Ez diczerettel elhetünc minden veſedelmes és haboruſagos idöben, az mi hitünknec és reménſegünknec meg erösitéſére.

1 AZ Isten az mi óltalmunc és erösségünc, és igen alkolmas ſegitſégünc az mi nagy nyomoruſáginkban.

2 Ennec okaért nem félünc ha az föld meg indúlnais. Es ha ſiintén az hegyec az tengerbe bé merülnéneknis.

3 Még ha zúgnac és föl emelkednec az ö vizeijs, Es ha annac háborgáſa miatt az hegyec le omolnakis.

4 Az ö vizének folyáſi meg vidamittyác az Istennec városát, és az ſölſéges Istennec ſient lakó helyét.

5 Az Isten ö közepette vagyon, ennec okaért meg nem indúl, meg ſegiti Isten ötet haynal felé.

6 Az pogányoc fel rohántanac, az orſzágoc meg indúltanac, de mihelyen ö ſiót ada, ottan meg czendeſiedéc az föld.

7 Az ſeregeknec Istene velünc vagyon,

vagyon, az Iácobnac Istene mi várunc.

8 Iöuetec és láſsátoc meg az WRnaḉ czelekedetit, melly nagy puſitaſágokat ſiörzött ez föl-dön.

9 Ő ſiállittya le az hadakot mind ez ſęles földön, el töri az ſuet, és el rontya az kopiát, és az ſekereket tüzzel meg égeti.

10 Siünnyetec meg és iſmériétec meg hogy én vagyoc az Isten, ki fel magaſitaltatom az pogányoc között, és fel magaſitaltatom az egési földön.

11 Az ſeregeknec WRa Istene mi velünc vagyon, és mi óltalmunc az Iácobnac Istene.

XLVII.

Az Sido népnec Eccleſiáſtoc ez dicze-retben inti minden helyeken leuö meg tért pogányokat és népeket, az Isteni dicze-tsetre es hallgadaſra az ö közönſéges io terementért, melyel öket az Euangelium által hitra az Messiaſnac az Iesus Christusnac iſmeretire, es az ö orßaganac várſalagára, és annac boldogságira.

1 MInden népec tapſollyatoc kezetöckel, örüendezzetec Istennec vigſágos ſióual.

2 Mert az WR felléges és röttenetes, nagy Király mind ez egéſi földön.

3 Ki az mi birodalmunc alá veti az népeket, és az pogányokat az mi lábunc alá.

4 Ki el válaſitotta nékünc az mi örökſéginket, Iácobnac diczö ſégét kit ſieretött.

5 Fel méne az Isten nagy örömmel, az WR trombita ſióual.

6 Enekellyetec az Istennec, énekellyetec, énekellyetec az mi Királyunknac, énekellyetec.

7 Mert az Isten mind ez ſęles földnec Királlya, énekellyetec ö néki bölczen.

8 Wralkodic az Isten minden pogányokon, az Isten ül az ö ſent ſégének ſiékiben.

9 Az népeknec feiedelmi gyüleköztenec az Abraham Istenének népéhöz, mert Istene az földnec meg oltalmazáſa, ki igen fel magaſitaltatott.

XLVIII.

Az Prophéta az Sido nepnec képében hálákat ad Istennec az ö annya ſent Egyházához valo gond viſeléſeért, ſeretetiert, oltalmazáſaert, es ſok io teremenſert, mellyeket elöis ſámlál. Annac vtanna diczeri ez földön az Istennec közönſeges annya ſent Egyházát az földi Ieruſalemnec peldaiaba mellyben az Isten az ö giz dag kegyelmét ki öntötte, es az ö hiueinec reſelliere. Ez diczeretre el beſünc, valamikoron ö neki hálákat akarunc adni az ö annya ſent Egyházahoz valo gond viſeléſeert, es oltalmazáſaert.

1 NAgy az WR és igen diczéretes, az mi Istenünknec városában, az ö ſientſégének hegyén.

2 Az Sionnac hegye kies hely, és mind ez ſęles földnec örömé, éſßác felöl való óldala az nagy királynac városa.

3 Isten vagyon az ö palotaiában, és ö iſmértetic erös óltalomnac.

4 Mert imé à királyoc egyben gyültenec, és heában el múltanac mellöle.

5 Ök pedig ezt látván el czudálkoztanac,

koztanat, meg röttentenec és hányat homloc eſtenec.

6 Az reſiketés ott öket el fogá, és az faydalom mint egy ſiülö aſſioni állatot.

7 Az nap keleti ſiellel el rontad az tengernec haióit.

8 Mikeppen hallottuc, az képpen láttuc az ſeregeknec WRának Iſtenének városában az mi Iſtenünknec városában: az Iſten meg erösiti aſit mind öröcké.

9 Vártuc ô Iſten az te irgalmaſſágodat az te templomodnac közepette.

10 Miképpen vagyon Iſten az te neued, azképpen vagyon az te diczéreted mind ez ſiéles földnec határaig, az te job kezed tellyes igaſsággal.

11 Örüllyön Sionnac hegye, és vigadgyanac Iudánac leáni az te itéletedért.

12 Környeközzétec meg az Sionț, és kerüllyetec meg ötet, ſámlállyátoc meg az ö tornyait.

13 Nézzétec meg ſiuetöc ſierint az ö kö falainac erösségit: láſsátoc meg az ö palotait, hogy hirdeſsétec az vtánnatoc való nemzetſégnec.

14 Mert ez az Iſten mi Iſtenünc mind öröckön öröcké, ö igazgat minket mind halálig.

XLIX.

Az prophéta ez diczéretben int minden rendbéli embereket, gazdagokat és ſegényeket az Iſten igéének halgatáſára. Es megmutattya hogy nem kellyön bizni ez világi gazdagſágokban, mert ſem életet nem adhatnac, ſem az halál ellen nem ſegithetnec, ſem örökké nem allandoc, hanem mint az árnyec el mélnac. Feddi azért ez világi gazdagokat, kiknec ez vefendö életben biznac, és vigaſtalya a ſegény hiueket ez világi gazdag kegyetlenec ellen, az ö bodog következendö allapattyokkal. Félliyenec azért és röttegienec az hitetlen gazdagoc mert gonoſsúl leſsen dolgoc, és örüllyenec az ſegény hiuec kic gazdagoc az Wrban. vagyon azért hát ez diczéret elöſsör az hitetlen gazdagokrol és az ö végekről. Másodfor, az hitetlen gazdagoknac és az hiueknec külömbſségökről. Harmadfor, az iöuendö itéletről es e'etről.

1 HAlgaſsátoc meg ezt minden népec, vegyetec eſietökben mindnyáián ez földnec lakoſi.

2 Tijs mind köz 'embereknec fiai, ſ mind nemeſſeknec fiai, egyetemben az gazdag és ſiegény.

3 Az én ſiám ſóli bölczeſſéget, és az én ſiiuemnec elmelködéſe értelmet.

4 Haytom az én fülemet példa beſiédre, és ki ielentem az én meſemet hegedöben.

5 Miért félec az veſiödelemnec napián, midön környül vésen engemet az én nyomorgatóimnac hamiſſága.

6 Vadnac kic biznac az ö gazdagſágokbã, és az ö gazdagſágoknac ſokaſágokban diczekednec.

7 De az ö attyafiat ſenki meg nem válthattya, ſem meg nem adhattya Iſtennec az ö váltſágának árrát.

8 Mert az ö lelkének váltſága drágab, hogy nem mint meg ſzünnec az halál ö tüle azoc által örökké.

9 Es élne mind öröcké, és ne látna ſoha a koporſót.

10 Mert minden ember nyiluan láttya hogy az bölczekis meg halnac, és az bolondoc az eztelenec-

kel egye-

kel egyetembe el veſinec,és az ő gazdagſágokat máſnac hadgyác.

11 De mégis az ő gondolattyoc ez,hogy az ő házoc öröcké meg maradgyon,és az ő lakó helyec nemzetſégről nemzetſégre ſiállyon, és az ő neuec az földön mind öröcké meg maradgyon.

12 De ez fęle ember az ő tiſtęſſégében meg nem marad; mert haſonlatos az barmokhoz kic el veſinec.

13 Ez ő életęc noha merő bolondſág,mégis az ő maradékioc iauallyác az ő czelekedęteket.

14 Mint az iuhoc pokolra vettetnec,az halál męg emęſſti őket; az igazac ő raytoc ió reggel wralkodnac, az ő erőſſégec el vęſi, és az pokol lęſięn az ő lakó helyec.

15 De az Iſten męg ſiabádittyá az én lelkemet az pokolnac kezétől,és hozza vęſien engemet.

16 Ne fęlly azért attul ha ki męg gazdagul, és az ő házánac diczőſſége meg öregbül.

17 Mert ſemmit az halálba vęle el nem viſien, ſem alá nem ſiáll vęle az ő diczőſſége.

18 Mert életiben el vette az ő iauait,diczéric őtet,hogy magánal iól tett.

19 Maga mégyen az ő eleinec nemzetſégehöz, és ſoha öröcké nem lát világoſſágot.

20 Az ember mikor tiſtęſſégben vólna,nem vette eſięben magát, annac okaért haſonlitatic[a] az barmokhoz kic el veſinec.

[a] Vagy, haſonlatos lőtt.

L.

Ez Solyart az Iſtennec ſzike iratta Dauiddal vagy Aſaphual az kép mutatoc ellen, kic igaz hitnękül es igaz pœnitentia nękül czak az kiſső aldozatockal akarnac vala hogy Iſtent męg engęſztelhętnęc, mintha ezec amazoc nélkül Iſtennec előtte igen kęduełec volnának. Azért ę ſoltarban az Dauid ez dologrol męg latáſában az Iſtent ręſi biroua, kinec ítęlętinec hogy nagyob męltoſága legyen, męg iria ő nękie tęrmęſętit, męltoſágát diczőſęgęt. Annac okaért mind ez világot eleiben ſolituan męg veti az hűt nélkül es pœnitentia nelkől valo aldozatokat, és męg mongya minęmő aldozatoc ęs tiſtęlętec leą gyenec Iſtennec előtte kędueſte. Az vtan erős bizonſágockal męg győzi a kép mutatokat,hogy noha az kiſső aldozatokba es tiſtęlętekbę fáradhatatlanoc mind az altal belől hit nélkül ęs pœnitentia nelkől valoc. Vtolſor męg fenyegeti a kép mutatokat,az hiuckat pedig igęręzt tęſen.

1 AZ Iſteneknec Iſtene az Iehoua ſiólás hija az földet nap kelettől fogua mind nap nyugatig.

2 Az tökęllętes ſiępſęgő Sionból ielenic męg az Iſten.

3 Eliő á mi Iſtenünk, és nem halgat: męg emęſztő tűz vagyon ő előtte, és ő környüle erős forgó ſięl.

4 Sziolitotta az ęgęket onnan fellyül,és az földet az ő népęnec męg itęlęſére,(eſit mondúán.)

5 Gyűyęzętet ęn előmben az ęn ſientęimet: kic ęn velem ſiőuętſęget tęttenec vala az áldozatoc által.

6 Es az ęgec ki ielentic az ő igaſſágát: mert az Iſten biró.

7 Halgaſd męg ęn népęm,és ſiólloc,te Iſrael és bizónſágot tęſiec te nękęd. Iſtened, te Iſtened vagyoc.

8 Nem az áldozatokért haragſiom te rędd, mert az te egęſięn

égő áldozatid ſzüntelen én előttem vadnac.

9 Nem keduellem az te házadból az tulkot: és az te aklaidból az bakokat.

10 Mert enyim az erdőnec minden vada, és az hegyeken való ſoc ezer barmoc.

11 En eſmérem à hegyeknec minden röpdöſő állatit: és az mezőnec vadaiual én biroc.

12 Ha meg éhezném nem mondanám meg te néked, mert enyim ez világnac kerekſége és annac minden gazdagſága.

13 Auagy éſſemé én az bikaknac húſokat, vagy az bakoknac véreket iſſomé?

14 Aldozzál az Iſtennec diczéretteł, és add meg az magaſságba lakozó Iſtennec az te fogadáſidat.

15 Es hiij engemet ſegitſégől à nyomoruſágodnac idején, és megh badarlac téged és diczőiteled tegedet.

16 Az bünöſnec pedig eſt mondgya en; Miért hirdeted te az én rendeléſimet, és miért veſied az én ſzöuetſégemet az te ſzádra?

17 Te pedig gyülölted az feniteket, és hátad megé vetetted az én beſzédimet.

18 Mihent lopót látandaſz azonnal melléie adod magadot, és à te tárſolkodáſod az paraznáckal vagyon.

19 Az te ſzádat meg nitod à gonoſzra: és à te nyelued álnokſágot ſző.

20 Az te fele barátod ellenis ſzólſz: az te anyádnac fiátis ſzidalmazod.

21 Mikor te ezeket czelekeded vala, miuel hogy én halgatoc vala, azt gondoltad hogy én te hozzád haſonlatos vagyoc? de én megfedlec téged és renddel ſiemed eleibe rakom (az te gonoſságidat.)

22 Vegyétec eſzetekbe immár eſztiket kic az Iſtentel feleytitec, hogy el ne ragadgyalac, és ne légyen ki meg mentsen téged.

23 A ki diczérettel áldozic, az diczőit engemet: az ki az ő vtait iól vezérli, meg mutatom annac az Iſtennec ſzabadítáſát.

LI.

Minec vtanna Nathan Prophéta meg feddette volna Dauidot az paráznaſágért és az gyilkoſságért, és hirdette volna néki az Iſtennec haragiát és boſſu allaſat: meg eſmerueń az ő bűnének rutſágat, és meg rettenuén az Iſtennec haragiától, az Iſtennec irgalmaſsága hoz folyamodic, és kéri ez énekben az ő bűnének bocſánátyat, és hogy az Iſtennec kegyelmebe eſsuen, ez vtan az Iſten lelkenec vezérlöſeből nagyob bentſégben elhelſen, egyebeknec tanitaſokban, és az Iſtennec diczőſégenec elő vitelében bőrgalmaſob lehelſen. Vtolſor az egéſz annya ſzent Egyházanac meg maradáſáiert imádkozic &c.

Dauid Pſalmuſa, mikor ő hozzá ment volna Nathan Prophéta, minec vtánna az Bethſeba aſzſzonyalvétkezet volna.

1 KÖnyörüly én raytam, én Iſtenem, az te irgalmaſságod ſzerint, Az te irgalmaſságodnac ſokſága ſzerint töröld el az én bűneimet.

2 Moſs meg engemet az én álnokſágim-

nokſágimból, és az én bűneimből tiztits ki engemet.

3 Mert az én bűneimet én eſmérem, és az én bűnöm ſiünetlen előttem forog én nékem.

4 [a] Te néked, ezac te néked vétkeztem, és gonoſságot czelekedtem az te ſemeid előtt, hogy igaznac itéltetſél az te beſédidben, és tiſzta légy mikor itélſi.

5 Imé én álnokſágban fogantattam, és az én anyám bűnben meleggitett engemet (az ő méhében).

6 Imé gyönyörködöl te igaſságban, [b] az melly az veſekben vagyon: és engemet kéualképpen az bölczeſégre megtanitottál vala.

7 Moſs meg engemet Hyſoppal és megtiztúloc: moſs meg engemet és feiérb léſec az hónál.

8 Engedgyed hogy hallyac örömet és vigaſágot: hogy öruendezzenec az én tetemeim, melyeket megrontottál.

9 Fordits el az én bűneimtől az te ortzádat; és minden én álnokſágimat törölgel.

10 Teremts én bennem tiztaſiuet Iſten, és az erős lelket [c] wiſs meg én bennem.

11 Ne veſs el engemet az te ortzád elöl: és az te ſient lelkedet ne vedd el én tőlem.

12 Add meg énnékem az te idvözitéſednec örömét: és az engedelemneo lelkéuel erősits meg engemet.

13 Tanitom az bűnöſöket az te útaidra: és az bűnöſöc te hozzád megtérnec.

14 Szabadits meg engemet az vértől [d] ő Iſten, én idvöſségemnec Iſtene: Es az én nyelvem nagy örömmel hirdeti az te igaſſágodat.

15 WRam az én aiakaimat niſd meg, és az én ſám hirdeti az te diczéretedet.

16 Mert nem gyönyörködöl az áldozatokban, hogy azokat adgyam te néked: az egéſſlen égő áldozatot nem akarod.

17 Az Iſten előtt kedues áldozatoc az töredelmes lélec, az töredelmes és keſerues ſiiuet nem vtálod meg.

18 Tégy iól az te ió akaratodból az Sionual: és epits meg az Ieruſálemnec kő falait.

19 Ackor kedueſec léſſnec te előtted az igaſságnac áldozati, az egéſſlen égő áldozatoc és az hálá adáſnac áldozati: Ackor az te óltárodon áldoznac néked tulkocckal.

LII.

Dávid feddi ez énekben Doegot az ő arultatáſáért és hazugſágáért: Kit fenyeget az Iſtennec ítéletiuel, és hirdeti az annya fent Egy házbnac örömet. Vtólſor diczekedik bitnec altala, hogy ő Iſtennec kegyelmeſségeből idővendőbe az annyá fent Egyházban volgál ſtennec &c.

1 MIt diczekedel az gonoſságban, ő te maga biró? Az erős Iſtennec ió vólta ſiünetlen való.

2 Az te nyelveddel ſiólaſi meg gondolt ártalmakat, haſonlatos [a] az éles borotuához, ő te álnokſágnac meſtere.

[a] Haſonlatos tudni illic az te nyelued.

[a] Az az, ſolhatod az Vr az ſelſegét jſmét öſſtetſem meg és tiſztázom Vrnac ellen, Bírſábe ellen, Mind azzal vallaſt tészec arról, hogy ſúlyoſan vétkeztél meg Azért tészed pedig vallaſt az én bűnömről, hogy meg eſmerneſſ, és meleygen igazan feddeteſ meg engemet az te prophétad által, és mely igen vélran te ſzemben az, ſenecgelſſ engemet Nemelyec igy forditnac az verſſnec vrolſa réſſét, hogy megbocſſáſſad azokat az kic tegedet tiſtelnec.

[b] Az az te ſzereted az belſő igaſságot, mely az embernec ſiuchő vagyon.

[c] Az melly tudnillic ez vtan el ne ſzakadgyon te tüledtes az engedelemtől mellyelneked tartozunc.

[d] Az Véren erti az ő gyilkoſſágnac bűnéteſét, Azt keri az

3 Szereted az gonoszt inkáb hogy nem az iót, és az hazugságot hogy nem fólni igasságot.

4 Szereted az ártalmas beszédeket, és az álnoc nyeluet.

5 Az Istenis el ront tégedet mind örökké: el ragad tégedet, ki gyomlál tégedet az te haylokodból, és ki szaggat az élöknec földökből.

6 Mellyet az igazac látuán, félnec, és tégedet czufoluán, ezt mondgyác.

7 Imé ez az férfiu ki az Istennec hatalmasságában nem bizott: hanem bizott az ö gazdagságának soklágában, és az ö ereie volt az ö gonoszságában.

8 En pedig ollyan vagyoc az Isten házában, mint az zöldellö olay fa: bizom az Istennec iósáltában mind örökön örökké.

9 Tizteller tégedet mind örökké, mert te czelekedted ezt, Várom az te neuedet, mert ió azoc elöte á kikhöz te kegyelmes vagy.

LIII.

Lásd meg ennec az 53 részének summáját oda fel Psal. 14. mert ez azzal mind egy, es vgyan annyi igenec tractatot mint az &c

1 EZt mondgya az balgatag ember az ö szivében: ninczen Isten. Meg romlottanac, és vtálatos hamusságot czelekedtec, Ninczen ki iót czelekedgyéc.

2 Az Isten az menyegböl eltec kintet az embereknec fiaira, hogy meg látná ha volna valaki értelmes, és ki az Istent megkeresné.

3 Mindnyáián el hailottanac, és egyenlö képpen meg veztenec, ninczen ki iól czelekedgyéc czac egyis.

4 Auagy nem értelem nélkül valoké az hamisságnac czelekedöi, kic az én népemet megésic mintha kenyeret ennénec, kic az Istent segitségül nem hijác?

5 Ott félnec nagy félelemmel, a hól ninczen félelem: Mert az Isten el széleztia azoknac teremeket kic te ellened tábort iárnac? és te meg szégyenited azokat, mert az Isten öket vtálatossocká téssi.

6 O vayha eliöne Sionból Izraelnec az Szabaditó, Minec vtáña az Isten vissza hozza az ö népének foglyait, örül az Iácob, és örvendez az Izrael.

LIIII.

Mikor Dauidot el arultac volna az Ziphaeusoc, könyörgöt ez czekben Istennec az ö szabadulásáért, es az Isten teleneknec vetet delmekert. Az vian igert az szabadulásnac io tetemeniért, az ö hala adasa &c. 1 Reg. 23. & 26.

1 ISten az te Neuedért szabadits meg engemet, és az te hatalmasságodból itély meg engemet.

2 Isten halgasd meg az én imádságomat, figyelmezzel az én szám nac beszédire.

3 Mert az idegenec fel támadtanac én ellenem, és az kegyetlenec keresic az én lelkemet, kic az Istent nem gondollyác.

4 Imé az Isten nékem segitségem: és az WR örizöie az én lelkemnec.

5 Bosszúrt áll az én vtánnam leseskedökön: az te igasságod által ronts meg öket.

6 Ackor

6 Akkor szabad akaratomból áldozom te néked: tiszteletem az te neuedet, mert igen iò.

7 Mert minden nyomorusá gomból meg szabadita engemet, és az én ellenségimen való bosszú álláſt meg látá az én szemem.

LV.

Mikoron az Absolon hasonlása volna, Dauid ez énekben könyörög az ő meg maradásáért, és ellenségeinec romlásáiért, melly két dologban magát erősíti, hitinec és az Istennec iò tétemenec meg kesértésének álta tala, és ellenségeinec Istentelenségenec és emberteleníségeknec általa. Végtére mind magát, mind egyebeket az ő példaiával bátorit.

1 HAlgasd meg Isten az én imádságomat: és ne röyts el te magadat az én könyörgésem elött.

2 Figyelmezzel én reiám és halgas meg engemet: mert siroc az én gondolatomban és háborgoc.

3 Az ellenségnec szauaiért, és az hitetlennec nyomorgatásáiért: Mert hazugságot költenec én reiám, és nagy dühösséggel ellenkeznec én velem.

4 Az én szivem röttög én bennem, és az halálnac félelmi környül vöttéc engemet.

5 Az félelem és röttegés eſett én reiám, és környül vött engemet az röttegés.

6 Mondéc: Kiczoda miuelhetné azt hogy nékem szárnyaim lehetnénec mint az galambnac: el repülnéc és nyugonnám.

7 Imé messze el mennéc, és az puzrában lakoznám.

8 Sietnéc meg szabadúlni ez szebes és forgó szeltöl.

9 Veszesd el Wram, és oszlasd el az ő nyelueket: Mert látoc bosszusúság tételt és háborgást az városban.

10 Nappal és éjjel környül vészic az várost kic az kő falokon vigyáznac, hamisság és ártalom vagyon abban.

11 Nyomorusságoc vadnac abban, és el nem táuoznac az ő útzaiatól az rauaſság és álnokság.

12 Mert nem az ellenség illetett engem szidalommal, mert el szenuedném: Nem az én gyulölöm emelte fel magát én ellenem, mert el röytettem vólna magamat az elött.

13 Hanem te én hozzám hasonló halandó ember, én vezérem, és én barátom.

14 Kic éggyüt gyönyörüségesen tánátskozunc vala: és az Wrnac házába mégyünc vala úgy mint társac.

15 Az halál vegye környül öket. eleuenen szállyanac az koporsóba, mert azoknac társaságokban gonoszságoc vadnac ö közöttöc.

16 En pedig az Istenhöz kiáltok, és az WR meg szabadit engemet.

17 Estue, reggel és délbe imátkozom és szóloc, mig nem meg halgatandgya az én szómat.

18 Meg szabaditotta az én életemet az én ellenem való hadtól, helheztetuén engemet békeségben, mert sokan valánac én ellenem.

19 Meghallya az Isten, és meg büntesi öket, miuel hogy ö mind

öröcké meg marad: Kic nem akarnac el változni, és nem félic az Istent.

20 Kezeket fel emeltéc azok ellen kic ő vélec békeségesec valánac: meg rontottác az ő szövetlégeket.

21 Az vajnál lágyabbac valánac az ő szaiánac beszédi, De az ő szivében háboruság vala: Lágyabbac valánac az ő beszédi az olajnál, jólehet éles szabliác volnánac

22 Vesséd az Vrra az te terhedet, és ő gondot viselte róllád, és nem engedi hogy az igaz ember mind öröcké háborgattassék.

23 Te azért Isten az verembe tasitod ezeket: Mert az vér szopóc és álnokoc, az ő életeknec felétis nem élic meg. En pedig te benned bizom.

LVI.

Dávid az Saul kiraly előtt mikor az Philistéusoc közzé szalad vala, Istennec könyörög az ő meg szabadulásáért ellenségi romlásokért, Istenben való bizodalmáról bizonságot tészen, és az Istent dicséri az ő igéretinec igazságáért, melyeknec tellyé tedeléért varta vala.

1 KÖnyörüly raytam Isten, Mert el akart engemet nyelni az ember, és minden nap ellenem hadakozván engemet nyomorgat.

2 Az én ellenségim minden napon el akartac engemet nyelni: bizony sokan hadakoznac én ellenem ő magasságos (Isten).

3 Mind az által valamennitől félтem, én te benned vetettem reménségemet.

4 Az Istent dicsérem az ő beszédeiért: Az Istenben bizom, nem félec: mit árthatna nékem az ember?

5 Minden napon az én beszédemben paruart találnac, én ellenem vadnac minden ő gondolattyoc, nékem ártalmomra.

6 Egybe gyülnec, el rőytic magokat, nyomoznac engemet, úgy mint kic várják az én életemnec végét.

7 Az ő hamisságokért, (azt alittyác hogy) meg menekednec: Az te haragodban Isten az népeket ronts meg.

8 Az én búdosásimnac számát iól tudod? Az én könyhullatásimat az te tömlöcbe raktad, avagy nem tudnadé azoknac számát?

9 Akkor az én ellenségim hátra fordúlnac, az melly napon kiáltandoc, ezt tudom hogy az Isten vagyon én velem.

10 Az Istent dicsérem az ő beszédeiért. Az Vrat dicsérem az ő beszédeiért.

11 Az Istenben bizom: semmit nem félec, mit árthatna nékem az ember?

12 En velem lésznec ó Istén az teneked tött fogadásim: megadom neked az dicséreteket.

a Az ez. világ tellyesítem azt am te neked jo garram es igertem.

13 Mert meg szabaditottad az én lelkemet az halálból, és az én lábaimat az eséstől: hogy iáriac te előtted Isten, az élőknec világosságokban.

LVII.

Dávid Saul előtt futván, kegyelmet és szabadu-

Fohadulást kér Istentől, Istenben valo bizodalmáról vallást tészen, Az ő ellenségeinec gonoszságokarol fól, es kéri az Istennec istenemet megsokasitsa az ő megh fohadalára, es ellenségeinec romlasokra, &c.

1 Könyörüly raytam Isten, könyörüly raytam: Mert te benned bizic az én lelkem: És az te szárnyadnac árnyékában vagyon reménlégem, mígh el múlnac az nyomorusságoc.

2 Kiáltoc az magasságos Istenhöz: az Istenhöz ki el végezi hözzám valóiát akaratyát.

3 El küld az menyből és megh tart engemet az engem el nyelönec gyalázattya ellen: El boczátya Isten az ő kegyelmeſségét és igaſságát.

4 Az én lelkem az oroſlánoc közöt vagyon, feküſzöm az gyuytogatóc között, olly emberec között kiknec fogoc fárda és nyilac és kiknec nyelues eles ſiablya.

5 Magaztaltaſsál fel az Egeknec felötte: Mind az egész földön az te diczőſséged.

6 Hálót czináltanac az én iárásimnac, megh görbedét az én lelkem, vermet áſtac én elöttem, de ök abba eſtenec.

7 Kéſz az én ſiuem Isten, kéſz az én ſiuem: énekleec (azért) és diczéretet mondoc.

8 Serkeny fel én diczőſségem, serkeny fel én énekem és hegedüm, ió reggel fel ſerkenec.

9 Tiztelleec tégedet az népec között, és éneket mondoc te néked az pogány népec között.

10 Mert mind az Egig fel magaztaltatott az te irgalmaſſágod, és mind az felhökig az te igaz mondaſod.

11 Magaztaltaſsál fel az Egeknec felöttc Isten, és mind az egéſz földön legyen az te diczőſséged.

LVIII.

Dávid ez Sórban az Saúl kiránac vehtara népet vá ſolyamhamiſsagban esvalt meg egben, ki az kiráy előtt az ő arravaloſsagát magaſmagzac vala. Fenyegeti azokat az Isten ſzéretuel, es annac raiok való következéſeről iouendőt mond, végezetre az hiueknec vigaſtgokat, békeſségeket és Istenhez diczőſségnec egybe hirdet, &c.

1 Avagy bizonnyal igaſságot ſzóltok é ti kic egybe gyültetec? Auagy igazán itelitek é ti embereknec fiai?

2 Sőt inkáb az ti ſiuetekben hamiſságot forgattoc, ez földön az ti kezetekneс hamiſságát méritec.

3 El idegenültec az hitetlenec az ő annyoknac méhétől fogua: téuelgettec az ő annyoc méhétől fogua, ſzóluán hazugſéget.

4 Az ő mérgec olyan mint az kigyónac mérge, mint az ſiket Aſpiſnac, melly az ő füleit bédugia.

5 Melly nem hallyá az Lübaioſoknac ſzauokat, és az baioſlónac, ki böltzen tud baiolni.

a Az dicziőſségen erti az ő lelkét.

a Az ez. Mékeppen azon ſzó kigyoknac nem ártanac az bayolas. es azokat megnem ütheti hogy ne artſanac azonképpen ezec el nem vonattathatnac az artalomtol.

6 Iſten rönts el az ö fogokat az ö ſáiokban: az oroſlánoknac zap fogokat rönts meg WRam.

7 El oluadnac mint az víz: meg vontác az ö kęz íueket, de el romolnac.

8 Mint az eziga el oluaduán el múlnac és mint az aſſioni állatnac, idetlen gyermeke, melly nem látta az napot.

9 [b] Minec elötte meg erezzéc az ti fazokaitoc az töuiſnec tüzét, mint az nyers hús: Azonképpen az harag mint az forgó ſięl veſieſſe el ötet.

10 Örülaz igaz mikor látya az boſſún állaſt: az ö lábait moſsa az hitetlennec vérében.

11 Es ezt mondgya az ember, bizonyára vagyon az igaznac iutalma, ketſegnelkül vagyon itelö Iſten ez földön.

LIX.

Dáuid mikor az Saulnac fólgairol környül veteret volna, keet az Iſtöl ſabadulást miuel hogy ö benne bizzek es arracan legyen, holot az ö ellenſeginec gonoſ agokat rontsa emlekezic, kiknec veſedelmekert kell, és igert az Iſten dicziretinec nagy örömmel valo hirdetéſéért &c.

1 SZabadits meg engemet az én ellenſégimtöl én Iſtenem, és az én ellenem támadóktól ments meg engemet.

2 Szabadits meg engemet az hamiſságnac czelekedöitöl: és az vér ontó emberec ellen tarts meg engemet.

3 Mert imé leſeskednec az én lelkem után: egybe gyültec én ellenem az erösec, nem az én hamiſságomért, ſem az én büneimért Wram.

4 Minden hamiſságomnélkül egybe gyülnec, és magokat kéſiitic: Serkeny fel én elömbe, és ezeket láſd meg.

5 Es te WRam, ſeregeknec Iſtene, Izraelnec Iſtene, ſerkeny fel hogy büntesd meg az pogányokat: Ne könyörüly mind azokon kic hamiſságot czelekednec.

6 Eſtuére én hozzám iönec, orditnac mint az ebec, és kerülic az városſt.

7 Czátſognac az ö ſáiockal, ſzablia vagyon az ö aiakokban, Mert (azt mondgyác:) kiczoda hallya ezeket?

8 Te pedig WRam neueted öket, és meg czufolod mind az pogány népeket.

9 Mig az ö hatalma tart, [a] te reiád vigyázoc: Mert az Iſten ękem váram.

[a] Vagy igy. Az ö hatalma te illed ſtg &c.

10 Az én kegyelmes Iſtenem engemet elöl veſien: Az Iſten meg adgya látnom az én ellenſégem felöl való kéuánſágomat.

11 Ne veſieſſed öket (mindeneſtöl) hogy el ne feletkezzéc az én népem, hanem az te hatalmaddal tegyed búdoſocká öket, és alázd meg öket WRam mi paiſunc.

12 Az ö ſáioknac büne, az ö aiakoknac beſiéde? [b] Fogattaſsanac meg az ö keuélſégekben, mert czac átkot és hazugſágot ſólánac.

[b] Tudni Iſten, teſzen ö elenec bizonyságot.

13 Emézd meg öket az te búſúlásodban,

[b] Homálios ez vers, de értelme ez, Mely hamar ki ragadtatic az hús, minec elötte az vas fazec meg eregne az töuiſnec tüzet olyan hamar el ragadgya ezeket es meg emezti az Iſtennec haragia. Tovabba ugy fordittya. Minec elötte meg erezuec azemberec az ti töuiſſetekhez az gyalogyanac töuiſseitmenel eleuenb téſzen, annál inkab el veszti azt az ö buzgo haragiaban.

láſodban, vgy hogy ne legyenec: és tudgyác meg hogy az Iſten vralkodic az Iácob népe között mind az földnec határaig.

14 Kic hozzám iönec eſtue, vgarnac mint az ebec és kerülic az városſt.

c 59 Ellenſégnec e'es keresni.

15 cMagokat kénſeritſéc eledel keresni: és mikor meg nem elégi tetnec eben fekedgyenec le.

16 En pedig éneklem az te hatalmadat, és minden reggel éneklem az te kegyelmeſségedet: mert nékem váram vóltál, és óltalmam az én nyomoruſágomnac napián.

17 Az én óltalmam te nállad vagyon. Eneket mondoc néked: Mert az Iſten nékem kő váram. Az Iſten engemet kegyelmeſſieret.

LX.

Dáuid minec vranna meg verte volnà az Syriabeliecnec ſeregét, könyörög ez Sóltárban az Edomæuſoc ellen, panaſolkoduan az Sidoknac elébbi nyomoruſágokról, és az ő ſeregéért imádkozáſra az Iſtennec igéretuel, és czelekedetiuel &c.

1 ISten el vetettél vala minket, el ſéleztettél vala minket, meg haragudtál vala, térj meg mi hozzánc.

2 Meg rendittetted vala az földet, kéſt felé válaztottad vala azt, eppits meg annac romláſit, mert megindúlt.

3 Az te népednec nehéz dolgokat mutadtál vala: Iattál minket röttegéſnec boráual.

4 Adtál az tégedet félőknec záſlót, mellyel éllyenec az igaſſágért.

5 Hogy meg ſabadúllyanac az te ſierelmeſid: tarts meg az te iob kezeddel, és halgas meg engemet.

6 Az Iſten ſólott az ő Sanctuariomiában; örüendezec: el oſztom az Sichimitáknac örökſégeket: Es az Succothnac völgyét el mérem.

7 Enîm az Galaad, és enîm az Manaſſe. Az Ephraim az én fejemnec ereie. Iudah az én törüén rendelöm.

8 Moab én mosdó medenczém: Az Edomra vetem az én ſarumat, te Paleſtina énnékem örüly.

9 De kiczoda viſien engemet az erős városokba? kiczoda vezérlene engemet Edomig?

10 Auagy nem teié Iſten, ki minket meg vetettél vala: és nem mégy vala ki az mi ſereginckel.

11 Légy ſegitſégül nékünc az mi nyomoruſágunc után, Mert hijába való az emberi ſegitſég.

12 Te benned bizuán erőſſen czelekeſſünc: és ő el tapodgya az mi elleníéginket.

LXI.

Könyörög Dáuid az Iſtennec, hogy az ellegen carcomándan való nyomoruſágból és ſanki vérésből őtet meg ſabadicza. Az után igen halá adó vóltat &c.

1 HAlgaſd meg Iſten az én kiáltáſomat, figyelmezzel az én könyörgéſemre.

2 Az

2 Az földnec határából kiáltoc te hozzád az én siuemnec keserűségében, Vgy engemet magas kő siklára.

3 Mert lettel nékem reménségem, és erös torony az ellenség ellen.

4 Lakozom az te haylokodban mind örökké: folyamodom az te siárnyaidnac árnyéka alá.

5 Mert te Isten meg halgattad az én kéuánságomat, és az te neuednec tiztelöinec meg adtad az ö örökségeket.

6 Az királnac életének eztendeit siaporits meg, és az ö esztendei legyenec mint soc nemzetség nec eztendei.

7 Lakozzéc mind örökké az Isten elött, késits kegyelmességet és igasságot a mellyec meg örizzéc ötet.

a Kegyelmesség es igasság az feiedelemnec tiztei.

8 Es igy éneket mondoc az te neuednec mind örökkön örökké, és meg tellyesitem az én fogadásimat minden napon.

LXII.

Dauid az ö nyomorusságában, Istenben valo bizodalm t és Istennec hozzáia valo iouoltát hirdeti; Az ö ellenségit feddi, ö magat es az hiueket az ö példaiával bátoritya: és mindeneket hiába valo tolgolanac bizodalmától tiltuan, Istenben valo bizodalomra tanit, es erösit az ö befedésnec igasságaual &c.

1 CZac az Istenben nyugosiic az én lelkem. Mert ö tőle vagyon az én siabadulásom.

2 Ö czac nékem az én kő siklám és az én siabaditóm, ö az én óltalmazóm, azért meg nem mozdúloc felötteb.

3 Meddig gondolkodtoc ti mindnyáian az férfiu ellen hogy ötet meg ölliyétec, mint egy el hailot falt, és meg döyteted gyepöt?

4 Tanátskoznac czac arról miképpen ötet az ö méltoságából le veséc, gyönyörködnec az hazugságban, siáiockal nékem iót mondanac vala, siiuekben gonozt mondánac vala.

5 Mind az által az Istenben nyugodgyál én lelkem, mert ö tőle vagon az én reménségem.

6 Czac ö az én kő siklám és siabaditóm, én fel magaztalóm, azért nem mozdúloc meg.

7 Az Istenben vagyon az én siabaditásom és diczöségem: én erös kő siklám, az én óltalmam az Istenben vagyon.

8 Bizzatoc ö benne mindenkor ti népec, az ti siiueket töltsétec ki ö elötte, az Isten óltalmunc mi nékünc.

9 Bizony hiába valóc az embernec fiai, és hazugoc az feiedelmeknec fiai, ha mérö serpenyöbe vettetnec, az semminél mindnyaián aláb valóc?

10 Ne bizzatoc az kegyetlenségben és az ragadozásban, és ne legyetec hiába valóc: gazdagságokba böuelkedöc, ne bizzatoc azokban.

11 Egyser siólot az Isten, kętser a hallottam, vgyan azont, hogy az hatalmasság czac az Istene.

a Kettzer. Az az, gyakorta.

12 Es tiéd WRam az kegyelmesség, bizony te meg fizetsi mindennec az ö czelekedete sierint.

LXIII.

LXIII.

Dáuid az Istennec az annya szent Egyházban való lácharo diczőségenec keuanias garielenni, és panaſolkodic Istennel. Magaz az Istennec ielen való kegyelmeſségeuel vigazcaallya, es az ő ellenſeginec vetedelmeket, és az ő örömet mutogya meg &c.

1 ÉN Istenem, én Istenem vagy te, ióreggel kereslec tégedet, az én lelkem siomuhoz tégedet: Kéuánt tégedet az én testem az puzta, siomuhozó, és viznélkül való földön.

2 Hogy az te hatalmaſſágodat és diczőséget látnám, az mintaz Sanctuariumban ſioktalac vala téged látni.

3 (Mert az te kegyelmeſséged iob az életnél) hogy az én ajakim diczérienec tégedet.

4 Es igy áldanalac tégedet az én életemben: és az te neuedbe fel emelém az én kezeimet.

5 Mint az kövérséggel vgy bé tellyeſedic az én nyelueim, nikor vig ajakackal diczér tégedet az én siám.

6 Bizony meg emlekezem te rólad az én ágyamban, és éiſeli vigyázáſimban gondolkodom te felőled.

7 Mert nékem ſegitſég vóltál: és az te ſzárnyaidnac árnyeká-ban öruendezec.

8 Az én lelkem te hozzád ragazkodott: az te iob kezed őriz engemet.

9 Azoc pedig à kic veſztedelemre kereſic az én lelkemet, az földnec alſó réſiére mennec.

10 Az ſabliának kezébe eſnec, és az rokáknac léſinec eledeli.

11 Az Király pedig öruendez az Istenben, és diczekedic valaki eskeſtic ő reája, mert bé dugattatic az hazugſag ſiólóknac ſiáioc.

4 Az az. Vallast az Istennek tiszteletes ſzerzeſſen vallaſtételen és áldast tészen.

LXIIII.

Dáuid könyörög Istennec az ő ſzabadulaſáért. Az ő ellenſeginec kegyetlenſégekről es alnokſágokról panaſolkodic. Vroſor az gonoſznac vetedelmeket, es az hiuſkne bekeſeges meg maradáſokat mondgya meg &c.

1 HAlgaſd meg az én panaſzolkodáſomban való ſiómat: Az ellenſégnec félelmétől ments meg az én lelkemet.

2 Rőyts el engemet az gonoſz akaróknac tanaczoc elől, az hamiſság czeleked ſznec gyülekezetec elől.

3 Mert meg eleſ tettéc mint az ſabliát az ő nyelueket, az ő nyilokat reám igazitottác, az ő keſerű beſédeket.

4 Hogy lőuöldözzéc titkon az ártatlant, nagy hitetlenſéggel lőuöldözic azt, és nem félnec.

5 Meg erősitettéc magokat az gonoſzban, ſólának arról hogy énnékem titkot veſsenec: és alit mondgyác, kiczoda látya őket?

6 Tudakoznac álnokſ gokról, meg emésztetünc azockal à mellyeket nagy álnokſ ggal találtanac: olly mélyſéges és el rőytetett annac az férfiunac ſiue.

7 De meg lőui az WR őket az ő nijláual: és nagy hirtelenſéggel meg oſtoroſitatnac.

8 Es az ő magoc nyelueckel meg ütköznec ő magokba: és

meg

meg röttennec mindnyáián az kic aſitlättyác.

9 Es meglättyác minden emberec és beſéllic az WRnac dolgát, és az ő czelekedetit meg értic.

10 Őruendez az igaz az WRban és bizic ő benne: és diczekednec mindnyaián az igaz ſiiuő emberec.

LXV.

Dſuid az Iſtennec diczéretét hirdeti, mind az Annya ſent Egyházhoz valo lelki áldaſokért, mind az kűlſő teſti áldaſokért: nie lye ke. mindeneket, de kéualképpen az ő neuet áldoua meg.

1 TEgedet kell nagy czendeſſéggel várnunc, tijéd az diczéret Sionban: és te néked adgyác az fogadáſt.

2 Otte mégyen te hozzád minden teſt, ki meg halgatod az könyörgéſt.

3 Az hamiſſágnac beſédit, mellyec mi raytunc erőt vöttenec, és az mi bűneinket te tiztitod el.

4 Bódog az à kit te válaztaſi és hozzád fogadſi, à ki lakozic az te tornátzidban: meg elegitetőnc az te házadnac ſzauával, az te templomodnac, ſient dolgaiual.

5 Röttenetes dolgokat ſiólaſi mi nékűnc mi iduőſségűnknec Iſtene az te igaſságodban: ez földnec minden végeinec és az meſſie valo tengernec reménſége.

6 Ki az hegyeket meg erőſited az te erőddel, ki hatalommal környül vétettel.

7 Ki meg énhited az tengerec nec zúgáſát, és azoknac habjainac zúgáſát: és az pogány népecnec háboruſágokat.

8 Es félnec az te ieleidtől, valakic ez földnec vtólſo hatarin lakoznac, és őruendezteted azokat az reggelért és eſtueiért.

9 Meg látogattad ez földet és meg öntözted azt, bőuſéggel meg gazdagitottad azt: Az Iſtennec follyo vize tellyes vizeckel: gabonát ſierzeſi ő nékiec, mert vgy rendelted az földet.

10 Annac barázdait meg réſiegiſted, meg neduéſited hántyait, az zápot elöckel meg lágyitod azt, annac termését meg áldod.

11 Meg ékeſited az eſtendőt az te ió vóltoddal, és az te őſuénid köuérſéggel czepegnec.

12 Czepegnec az puztánac aklaira, és az halmoc örömmel vétettnec környül.

13 Az mezőc iúhockal meg tellyéſednec, és az völgyec gabonáual meg gazdagúlnac, őruendeznec, és éneket mondanac.

LXVI.

Az Iſtennec diczéretének és diczőſségének hirdereſére mind az Iſtennec mind kőzönſéges... s az annya ſent Egyházhoz való gond vtieleſéből. Vtolſor az ő maga példaiaual erősiti az Iſtennec diczeretit &c.

1 ŐRuendezzetec az Iſtennec, földnec minden lakoſi.

2 Enekellyétec diczőſéget az ő neuének, diczőitſetec és diczériétec őtet.

3 Mondgyátoc az Iſtennec: mely

ezudála-

a Az az, Miuel hogy látyác az te czudálatos dolgaidat az napnac fel tá mádáſában, és le menetelében, ſégedet nagy örömmel diczeröc.

czudálatoſoc az te dolgaid, az te hatalmaſságodnac nagy vóltaiért, az te ellenſégid hazudnac te néked. *

* Az az, Kin ſzeritetnec neked engedni noha nem ſzivec ſzerint

4 Ez földnec minden lákoſi imádgyanac tégedet, és énekellyenec te néked: énekellyenec az te neuednec.

5 Iertec el és láſsátoc az WRnac dólgait, czudálatoſoc az ö czelekedeti az embereknec fiaihoz.

6 Az tengert meg ſáraztya, az folyo vizen ſáraz lábbal mentec általa, ott örüendez tünc ö benne.

7 Wralkodic ez világon hatalmaſságáual: Az ö ſiemei az pogányokat nézic, hogy az kic engedetlenec, fel ne fuualkodgyanac magokban.

8 Áldgyatoc népec az mi Istenünket, és zengien az ö diczéretinec ſiaua.

9 Ki meg eleueniti az mi lelkünket, és nem engedi hogy az mi lábainc el eſsenec.

10 Mert meg kéſérgettél minket Iſten, meg probáltál minket tüzzel, mint az ezüſt meg probáltatic.

11 Be vittél minket az hálóba, meg ſoritottad az mi derekainkat.

12 Az mi fejünkre ültetted az embereket, tüzbe és vízekbe mentünc, mind az által vittél minket ſiép kijes helyre.

13 El mégyec azért az te házadba áldozatockal: meg adom te néked az én fogadáſimat.

14 Az mellyeket az én aiakaim igértec, és mellyről ſiólt az én ſiám az én nyomoruſágomban.

15 Köuér koſoknac áldozattyával áldozom te néked ió illattal egybe. Aldozom ökrökkel és bakockal.

16 Iöijetec el, hallyátoc meg, és meg beſiéllem minden Iſten féléknec, az mellyeket czelekedett az én lelkemmel.

17 Ö hozzáia kijáltéc az én ſiámmal, és az én nyeluem alatt fel magaztaltatott.

18 Ha hamiſságra néztem vólna az én ſiiuemben, meg nem halgatott vólna.

19 De meg halgatá engemet, és az én könyörgéſemnec beſiédére figyelmezett.

20 Aldott az Iſten ki nem vetette meg az én könyörgéſemet, és irgalmaſságát nem vonta meg tölem.

LXVII.

Könyörög az Annya ſent Egyházнac io ſerenteſes allapatya ért, hogy az Iſten nem czac meg tartſa azt Sido orſágban, hanem hogy megis ſaporitſa és czudálatos keppen terieſſe, holot fol az Iſten orſágárol iſ, melly az Chriſtus el iöuetele által emeltetet fel ez világon.

1 AZ Iſten könyörüllyön raytunc és áldgyon meg minket, világoſitſa meg mi hozzánc az ö ortzáiát.

2 Hogy meg eſmériéc ez földön az te útadat, és minden pogány népec között az te ſiabaditáſodat.

3 Tiztelnec téged az népec Iſten: tiztelnéc téged minden népec.

4 Örvendeznec és vigadnac az népec: mert ítéled az népeket igasságban: és az népeket ez földön igazgatod.

5 Tiztelnec tégedet az népec Isten, tiztelnec téged minden népec.

6 Az föld meg adta az ő gyümölczét: Meg áld minket az Isten, az mi Istenünc.

7 Meg áld minket az Isten: és félic ötet az földnec minden határi.

LXVIII.

Dávid az Istennec hatalmát és io voltat magaztalvan, az Istennec dicziretire okot ad mind ez egéß világnac igazgatáſából. Az után az Isten népének ſabadításáról fol, hogy az Istennec az Abraham nemzetségéhöz valo atyai ſzerelmet meg mondgya, &c. Annac vtánna az Istennec hatalmaſságáról emlekezic, mellyet ő meg keſértett vala, melly az nép közöttis nyilvan vala, honnet ezt hozzá ki, hogy az ő királſágában az annya ſzent Egyházznac io állapattya volt, mint hogy az Isten az ő királſágában vyonnan kezdet volna vralkodni. Mind ezeckel pedig árnyekozza az Istennec nagyſágos diczőſéget, mellyet az Christusban tetzet meg.

1 Mikoron Isten fel kél, az ő ellenſégi el ſzélednec, és el futnac az ő gyülöliői az ő orczáia elöl.

2 Mint az ſzél el ſzéleztetic, azon képpen el ſzélezted öket: miképpen el olvad az viaſz az tüz elött, azonképpen el veſinec az hitetlenec Isten orczáia elöl.

3 De az igazac örvendenec és vigadnac az WR elött, és örülnec nagy örömmel.

4 Enekellyétec az Isten mondgyatoc diczéretet az ő uénec, magaztallyátoc azt á ki lakozic kijes helyeken, kinec neue Iah, és örvendgyetec ő elötte.

5 Ki az árváknac attya, és az özvegyeknec őrizője, az Isten tudni illic, ki az ő ſzentſéges helyében lakic.

6 Ki az egyedül valókat meg ſzaporittya czeléddel, és ki hozza az meg kötöztetteket: de az engedetlenec lakoznac ſzáraz helyen.

7 Isten mikor az te néped elött jártál: mikor az puztákon iártál.

8 Az föld reng vala, az égekis czepegnec vala az Istennec ielen való vólta miatt, az Sinai hegyis az Istennec, Izrael Istenének elötte.

9 Bőſéges eſöt adſi vala Isten az te örökſégedre, és az el fáradtat meg vijtod vala.

10 Az te iuhaid laknac azon, mellyet kéſzitettél ió vóltodból az ſzükölködöiért, [a] ő Isten.

[a] Azaz, a te nyomorult népedért.

11 Az WR ád vala beſzédre való alkomatoſságot, és az diczérő aſſzonyi állatoknac ſeregec nagy vala, (kic ezt mondgyác vala).

12 Az ſeregeknec királyai el futtotac, el futottac: és az othon ülő aſſzonyi állatoc oztottác az nyereſéget.

13 Jóllehet az kormos fazékac között ültetec, mind az által léſzitec haſonlatoſoc az ezüſtül töndöklő galambnac ſzárnyához, vagy az mellynec ſzárnyai haſonatoſoc az ſzárga aranyhoz.

14 Mikor az mindenható (Isten)

Iſten) el ſiélezté à királyokat azon az földön, lőn ackor feijér [b] mint az Salmon (hauaſa).

b Tudni illic az föld.

15 Az Iſten hegye, kőuér hegye ſoc halmoknac hegye, kőuér hegy.

16 Mit keuélykedtec halmos hegyec? ez hegyet kéuánta Iſten hogy lakoznéc azon, az WR lakozic azon mind őrőcké.

17 Az Iſten ſiekerei húſi ezerec, ſoc ezer Angyaloc, Az WR vagyon azockal, mint az Sinai hegyen, úgy vagyon az ő ſanctuariumiában.

Eph 4. c Az az, Az te nagy. Iſtenmi hatalmaſſagodat meg ielentuén.

18 Fel ménuén az magaſságba [c] foglyoknac ſokſágát fogád, aián dokokat viuén oztogatad azokat az embereknec: Az engedetlenekis (ide iőnec) lakni WRAM Iſten.

19 Aldott légyen az WR, mert mindennap aiándokoz minket az mi ſiabaditó Iſtenünc.

20 Az Iſten mi nékünc ſiabaditó Iſtenünc, és az Wralkodó WR ſiabadit ki az halálból.

21 Az Iſten megrontya az ő ellenſéginec feieket, az ő bűnőkben iáróknac üſtőkös feieket.

22 Azt mondta vala az Wr, Báſánból viſiſia hozlac, az tengernec mélſégéből ki hozlac.

23 Annac okaért az te lábodat meg véreſited az vérben, és az te ebeidnec nyelueket az ellenſégnec vérében.

24 Láttác az te iáráſidat Iſten, az én Iſtenemnec iáraſit, az én királyomnac ki az Sanctuariumban vagyon.

25 Elől mennec vala az éneklőc, az után hegedősőc, középben valánac doboló leányoc, (ezt mond után.)

26 Az gyülekezetekben áldgyác az Iſtent, az Wrat áldgyác az Izrael maguából valóc.

27 Egy felől vagyon az kis Benjamin ki ő raytoc Wralkodic, az Iudánac feiedelmi, és az ő gyülekezetec, Zabulonnac es Nephtalinac feiedelmi.

28 Paranczolta az te Iſtened hogy te erős lennél: Erősits meg Iſten azt à mit mi közöttünc czelekedtél.

29 Az te templomodból az Ieruſálemért: te néked az királyoc aiandokokat hoznac.

30 Veſieſd el az [d] nyilas ſereget, az bikáknac ſeregét mind az népeknec tulkaiual egybe, kic diczekednec az ſoc darab ezüſtökben. Veſieſd el az pogányokat kic gyönyörködnec az hadakozásban.

d vagy kétélű.

31 El iőnec az feiedelmec Ægyptumból: Az Siereczen orſiág hamar ki nyuyttya az ő kezét az Iſtenhöz.

32 Ez földnec minden orſiágai énekellyétec az Iſtennec, mondgyátoc diczéretet az Wrnac.

33 Ki kezdettől fogua az égeknec égein ül, imé onnét ſiól nagy keménſéges ſióual.

34 Adgyatoc diczéretet Iſtennec, kinec diczőſége az Izraelen, és az ő hatalma az fölhökben.

35 Rettenetes vagy Isten az te Sanctuariomiaból, Izraelnec Istene; ő ád erőt és hatalmat ez népnec: Aldott légyen az Isten.

LXIX.

Dauid mineᷓ, vranna panaſolkodot volna az boſſuſagokról és nyomoruſagokról mellyeket ellenſégitől ſenuedet vala, kőnyőrög az ő ſabaduláſáért és ellenſégnec veſſedelmeiért. Az vrán mind ezekért azt mondgya hogy mind ő, mind az annya ſent Egyház, és minden teremtet allatoc dicziri fogiac őtet.

1 TArts meg engemet Isten, mert el értenec az vizec mind az én lelkemig.

2 Bę eſtem mélſéges ſárba, holott fel nem álhatoc, mélſéges vizekre iutottam, és az víznec habia el fogott engemet.

3 El fáradtam az kiáltásban, meg ſiáradott az én torkom, el fogyátkoztac az én ſiemeim váruán az Istent.

4 Mert többen vadnac az én feiemnec hayſiálnál az kicengemet oknékül gyülölnec. Erőſec az kic engemet ſiorongatnac, kic nékem ellenſégim oknélkül: Az mit én nem ragadoztam el, meg kel fizetnem.

5 Isten te tudod az én balgatagſágomat: és az én bűneim niluán vadnac te előtted.

6 Ne ſtégyenüllyenec meg én érőttem az kic tégedet várnac WRam, ſeregeknec WRa: Ne ſtégyenüllyenec meg én miattam à kic tégedet kereſnec, Izraelnec Istene.

7 Mert te érőtted terheltetem gyalázattal, és az gyalázat bę fedezte az én ortzámat.

8 Az én atyámfiai előtt idegenné löttem, és az én anyámnac fiai előtt iöueuénnyé.

9 Mert az te házadhoz való buzgó ſieretet meg emézt engemet: és azoknac gyalázattyoc kic téged gyaláznac, én reiám eſtenec.

10 Mikor ſiruán gyötrőm böytöléſſel az én lelkemet, azis gyalázatomra vagyon nékem.

11 Mikor az én ruhám helyébe ſákba öltözöm, ő nékiec ackor példa beſiéd vagyoc.

12 Az kic az kapuban ülnec én rólam ſiólnac: és az lakodalomban én rólam énekelnec.

13 En annac okaért te néked igy könyörgöc WRam, Az te iő vóltodnac (meg ielentéſénec) ideie vagyon, Isten az te irgalmaſſágodnac ſokſágában halgas meg engemet, az te ſiabaditáſod (felől valóigéretnec) igaſſágában.

14 Siabadits meg engemet az ſárból, hogy el ne búrüllyac, hanem inkáb ſiabadüllyac meg az én ellenſégimtől, és az vizeknec öruénitől.

15 Hogy el ne búritſon engemet az vizeknec habia, és el ne nyellyen engemet az öruény, és az véremnec ſiáia ne dugattaſséc bę én reiám.

16 Halgas meg engemet WRam: mert iő az te kegyelmeſſéged: Az te irgalmaſságidnac ſokſága ſierint tekints én reiám.

17 Es

17 Es ne röytsél az te ortzádat az te siólgádtól, mert nagy siorongatásom vagyon nékem: Sies halgas meg engemet.

18 Légy mellette az én lélkemnec és siabadits meg azt, az én ellenségimért siadadits meg engemet.

19 Te tudod az én gyalázatomat, az én siégyen vallásomat, és siidalmámat: te elötted vadnac minden én ellenségim.

20 Az gyalázat az én siiuemet meg alázta, annira hogy meg nyomorodtam: és várom vala ha valaki én velem éggyütt bánkodnéc, de senki nem vala, és ha valaki meg vigaztalna, de nem találéc senkit.

Matth. 27. Ioan. 19. Rom. 11.

21 Söt inkáb az eledel helyébe nékem mérget adnac vala, és nékem innom adnac vala ecztetet.

22 Légyen az ö aztaloc ö elötöc töör gyalánt, és az ö ió sierentseiec háló gyalánt.

23 Setétüllyenec meg az ö siemec hogy ne láfsanac: és az ö derekokat tegyed erötelenné.

24 Onts ki az te haragodat ö reaioc: és az te haragodnac búsúlása vegye öket környül.

25 Légyen az ö palotáioc puzta: és az ö haylokokban ne légyen lakos.

26 Mert az kit te meg vertél, azt háborgattac, és az te töled meg sebesitetteknec nyaualáiokról beszéllénec.

27 Az ö hamisságokat fokasits meg, és az te igasságodra ne iussanac.

28 Töröltessenec ki az élöknec könyuekböl, és az igazac közzé ne irattassanac.

29 En siegény siükolködö és nyomorult vagyoc, De az te siabaditásod engemet fel magaztal.

30 Diczérem az WRnac neuét énekeckel, és ötet diczéreteckel fel magaztalom.

31 Es keduesb lésien ez az WR elött az ökörnél és tuloknál mellynec siaruai és körmei vadnac.

32 Láttyác ezt az nyomorúltac, és öruendeznec à kic keresic az WRat, és él az ti siiuetec.

33 Mert meg halgattya az siegényeket az WR: és az ö foglyait nem hadgya el.

34 Diczériéc ötet az Eegec és az föld, az tengerec és valami azokban vagyon.

35 Mert az Isten meg tarttya az Siont, meg eppiti az Iudánac városit, és ott lakoznac, és örökségül biriác azt.

36 Es az ö siolgáioknac maradéki örökségül biriác azt, és az kic sieretic az ö neuét laknac abban.

LXX.

Ez Sóltár mindenestöl eggyez az negyuenedic Sóltárnac az végéuel, mellyben Dauid az Istentöl, ellenségitöl valo szabadulást kér.

1 ISten az én siabaditásomra (iöuel) WRam az én segitségemre sies.

2 Siégyenüllyenec és piruljanac meg à kic keresic az én életemet, hátra terüllyenec és gyalázatsanac

taſsanac meg, kic gyönyörködnec az én nyomoruſágomban.

3 Hátra terüllyenec meg ſiégyenüſſuén nagy hamarſsággal, kic azt mondgyác én felölem, héhé héhé.

4 Örüllyenec és öruendezzenec te benned mindenec kic keresnec tégedet: és ezt mondgyác: Magaztaltaſséc fel mindenkor az Iſten, kic ſieretic az te ſiabaditáſsodat.

5 En pedig ſiegény nyomorúlt vagyoc: Iſten ſies én hozzám, én ſegedelmem és ſiabaditóm vagy te: WRam ne késedelmezzel.

LXXI.

Dauid ſól elöſer az ö Iſtenben való bizodalmáról, az vtan egy felöl könyörög ſiabadulaſáért, más felöl panaſolkodic az ö ellenſeginec keuelſegeröl. Végſör kötelezi magát hálá adásra, &c.

1 TE benned bizom WRam, ne ſiégyenüllyec meg ſoha.

2 Az te igaſságod ſierint ments meg és ſiabadits meg engemet: hayts én hozzám az te füleidet, és tarts meg engemet.

3 Légy nékem erös kö ſiiklám melyhöz folyamodgyam, paranczolatot adtál az én meg tartáſom felöl, mert én kö ſiiklám és én erösségem vagy.

4 En Iſtenem ſiabadits meg engemet az gonoſi embernec kezéböl, az hamiſnac és kegyetlennec kezéböl.

5 Mert te vagy az én váraſom WRam Iehoua: én bizodalmom gyermekſégemtöl fogua.

6 Te töled tapláltattam az én anyámnac méhétöl fogua, Az én anyámnac méhéböl te vontál ki engemet, te felöled vagyon az én diczéretem ſiüntelen.

7 Vgy mint czudáia löttem ſokáknac: De te vagy én erös bizodalmom.

8 Meg tellyeſedic az én ſiám az te diczéreteddel, és az te diczöſégeddel ſiüntelen

9 Ne veſs el engemet az én vénſégemnec ideién. mikor el fogy az én eröm, ne hadgy el engemet.

10 Mert ſióltac az én ellenſégim én felölem: és az kic az én életem vtán leſeskednec, éggyüt tanácskoznac.

11 Es ezt mondgyác: Az Iſten el hadta ötet: Kergeſsétec es fogiátoc meg ötet, mert ninczen ki ötet meg ſiabaditana.

12 Iſten ne táuozzal el én tölem: En Iſtenem ſies az én ſegitſégemre.

13 Stégyenüllyenec meg, és fogyátkozzanac el az én életemnec ellenſégi: búritaſsanac bé gyalázattal és ſiégyennel az kic nékem gonozt akarnac.

14 En pedig ſiüntelen te benned bizom, és az te diczéretedet hirdetem.

15 Az én ſiám beſiélli az te igaſságodat, és mindennap az te ſiabaditáſodat, iöllehet annac ſiámát nem tudom.

16 Bátorſággal iároc az Wrnac hatalmaſságában bizuán, meg emlekezem czac az te igaſságodról.

17 Iſten tanitottal engemet az

én

én gyermekſégemtől fogua: és mind ez mai napig hirdetem az te czudálatos dólgaidat.

18 Annac okaért vénſégemig és az én meg öſiükéſemig Iſten ne hagy el engemet, miglen hirdeſſem az te hatalmaſságodat ez nemzetſégnec, és minden következendö nemzetſégnec az te erödet.

19 Az te igaſságod Iſten fel magaztaltatott, miért nagyſágos dolgokat czelekedtél. Iſten kiczoda hozzád haſonló?

20 Mert minec vtánna ſoc és gonoſi nyomorúſágokat koſtoltattál meg én velem, eſmét meg eleuenîtél engemet, és az földnec mélſégéből fel hoztál engemet.

21 Meg ſokaſitottad az én nagyſágomat: és hozzám fordúluán megvigaztaltál engemet.

22 Annac okaért énis tiztellec tégedet és az te igaſságodat enek lö ſierſiámockal én Iſtenem, énekelec néked hegedöuel Izraelnec ſient Iſtene.

23 Öruendeznec az én aiakaim mikor néked éneklec: és az én lelkemis, mellyet meg ſiabaditottál.

24 Az én nyeluemis mindennapon hirdeti az te igaſságodat: mert meg ſiégyenültec és gyalázattal illettettec az kic nékem gonoſit akarnac.

LXXII.

Dáuid az egéß annya fene Egyház képében, az ö néki igértetet orßagnac es birodalomnac elömenteiert könyörög, és azmongya hogy az hiueknec bódogſágot ebben vagyon, ha az Iſtentöl választatot királytol birattatnac.

Könyv mögyed Salamon példajá.

1 Iſten az te iteleti deradgyad az királnac: és az te igaſságodat az kiraly fiának.

2 Hogy itéllye az te népedet igaſságban, és az te ſiegénidet itéletben.

3 Az hegyec hoznac [a] békeſéget az népnec: és az holmoc igaſságot.

4 Megitélſi az népnec ſiegénit és meg ſiabadittya az ſiegényeknec fiait, és meg rontya az nyomorgatót.

5 Félnec tégedet mig az nap es hóld léſinec mind öröcké.

6 Le ſiáll [b] mint egy eſö az megkaſiált mezöre, és mint az ö föld öntözö záporoc.

7 Virágoſiic ö ideiében az igazi és az békeſégnec ſokſágá léſien mig az hóld nem léſien. [c]

8 Es Wralkodic éggyic tengertöl fogua az máſic tengerig, és az (Euphrates) folyo viztöl fogua az földnec határáig.

9 Ö elötte artzal le búrúlnac kic az puztában vadnac: és az ö ellenſégi az port nyallyác.

10 Az tengernec és ſiigeteknec királyai aiándokot hoznac: Sebánac és Sabénac királyai aiándokat hoznac.

11 Es artzul le búrúlnac ö elötte az földnec királyai: minden pogány népec ſiólgálnac ö néki.

12 Mert meg ſiabaditotta az

[a] vagy, hozzanac, értipedig az hegyeken az orſiágot melly begyecked beuelhedic vala.

[b] Tudni illik az te áldáſod

[c] Az az, mind öröcke.

kialtó ſiegént, és az ſiegéńt à kinec nem vala ſegitöie.

13 Kęduez az ſiegéńnec és az ſiú kölködönec: és az ſiúkölködöknec életeket meg tartya.

14 Az czalárdſagtól és erö tételtöl meg ſiabaditttya azoknac lelkeket, és az ö vérec drága az ö ſieme elött.

15 Es él [d] és adattatic annac Sababéli arany, és imátkoznac ö érötte mindenkor, és mindennapon áldgyác.

[d] vagy, mig el adattatic annac Sababoli arany.

16 Léſinec gabona kéuec az földön, az hegyeknec teteién, acképpen meg indúl annac gyümölcze, mint az Libanus, és virágoznac az lakoſoc mint az föld nec füue.

17 Léſien az ö neue mind örökké, mig az nap léſien, az ö neue neuekedic, és meg áldatnac ö benne minden népec, és magaztallyác ötet.

18 Aldott az WR Iſten, az Izraelnec Iſtene, ki czuda dolgakat czelekeſſic egyedül.

19 Es áldott légyen az ö diczöſéges neue mind örökké, és tellyeſedgyéc bę az ö diczöſégéuel az egéſi föld, Amen, Amen.

Dauidnac Iſai fiának köntörgéſi nec bége

LXXIII.

Elöſör vgy mint az reſtnec értelme ellen az Iſten igaſsagát és io voltát hirderi: Maſodſor mikor az hiueknec nyomorult allapattyokat, az hitetlen gonoſoknac elömenetket latnà, azt mongya hogy azon igen meg haborodot. Harmadſor vádollya balgaragſagát hogy hirtelenkedett az ö ítéletiuel. Vtolſor meg mongya hogy ha valaki meg váris az Iſten gonduiſeléſenec végét, ackor meg válic mind az hiueknec ió allapattyot mind az hitetleneknec bünteteſec &c.

1 Bizony ió Izraelnec az Iſten azoknac az kic tiztа ſiuöiec.

2 De az mi én reiám néz, vgy mint meg hanyotlottac az én lábaim és kiczin hija hogy az én lábaim el nem iſiamodánac.

3 Mikor irigykedném az keuélyekre, és az gonoſioknac ió ſierentſéieket látnám.

4 Miért ninczenec az halálnac köteleiben, és az ö ereiec állandó.

5 Az embereknec nyomoruſágokban ninczen réſiec, és az embereckel eggyüt nem nyomorgattatnac.

6 Annac okaért mint egy arany lántz, meg környekezte öket az keuélſég, bę búritotta öket az kegyetlenſég, mint egy ruha.

7 Az köuérſégnec miatta kinülnec az ö ſiemec, az ö elméieknec gondolattyát meg gyözic. [c]

[c] Az az, több iot nyernec hogy nem mint gondolnac.

8 Keuélyec és ſiólnac álnokſágot boſſiuſágot ſiólánac nagy keuélſéggel.

9 Az ęgre tátottác ſiáiokat, és az ö nyeluec el iária az földet.

10 [b] Annac okaért erre fordúl az ö népe, miuel hogy tellyes pohár víz vagyon kezekbe.

[b] Eż két vers mind eggyáue valo, és eggyet kel olwaſni.

11 Högy ezt mondgyác: mimódon tudhatná meg ezt az Iſten, és auagy vagyoné az magaſságban értelem.

12 Imé ez gonoſi emberec, melly nagy ſierentſésen neuelic ereieket ez világon.

13 Annac okaért én hiába tartottam tiztán az én ſiiuemet: és hiába moſtam ártatlanſágban az én kezeimet.

14 Mert

14 Mert minden nap nyomorgottam, és minden reggel oſtoroztattam.

15 Ha azt mondandom, illyen módon ſzóloc. Imé ez az te fiaidnac nemzetſégec: hitetlen leſſec.

16 Annac okaért gondolkodom vala (ſzorgalmatoſon) hogy ezt megtudhatnám, de az nehez dolognac láttatéc én nekem.

17 Mignem bę ménec az Iſtennec Sanctuariumiába, és megértém azoknac végeket

17 Bizony igen ſikon helheztetted őket: és őket nyakra főre veted.

19 Mimódon puztultanac el egy ſzem pillantásban? megſzüntec, megemésztettec az röttegéſtől.

20 Mint az álom, minec vtánna fel ſzerken az ember: WRam mikor fel ſzerkented őket, az ő gondolattyokat vtálatoſocká téſzed.

21 De az én ſziuem háborog vala, és az én veſeimben őztönöztetem vala.

22 Annac okaért én balgatag vóltam és értelem nélkül való: oktalan állat vóltam te elötted.

23 Mind az által én mindenkor te melletted vóltam, mert az te kezeddel az én iob kezemet tartottad.

24 Az te tanáczoddal igazgas engemet, hogy az után az ditſőſégbe fogadgy bę engemet.

25 Kiczoda vólna nékem menyekben (te náladnál több)? és te náladnál egyebben nem gyönyörködöm ez földön.

26 El fogyátkozott az én teſtem és az én ſziuem, az én ſziuemnec kő ſziklája, és én örökſégem te vagy Iſten mind öröcké.

27 Mert imé az kic te tőled eltáuoznac el veſinec, el vezted mind azokat à kic te tőled el hayolnac.

28 Az mi én reiám néz Iſtenhöz közelgetném én nékem felötte igen jó. Az WR Iehouában helheztettem reménſégemet, hogy hirdeſſem minden czelekedetit.

LXXIII.

Panaſolkodnac az hiuec az Annya ſzent Egyhazнac puztaſágarol, Es Iſtennec ebbe iutattyac az bővetſéget, mellyben az Ábrahám magját magának választotta vólt. Azzis ebbe tutattyac, melly hatalmaſon fabadiſtotta meg régen az ő népét, és onnet reménſéget vévén kéric Iſtent hogy az ő nyomoruſt allapattyokat oruoſollya meg.

1 MIért vetettel el Iſten minket mindeneſtől fogua, és miért füſtölög az te haragod az te meződnec iuhai ellen?

2 Emlekezzél meg az te gyülekezetedről, mellyet régen ſzerzettél és mellyet meg váltottál: Az te örökſégednec réſziéről, ez Sion hegyéről mellyen lakozol.

3 Emeld fel az te lábaidat öröc veſiedelmekre, mert az ellenſég mindeneket el puztitot az te Sanctuariomodbán.

4 Orditottác az te ellenſégidà te templomodnac közepette, és ott helhez-

helheztettéc az ðiegyeket ielenſégül.

5 Azoknac mindenic fő embernec itéltetett, az mint fel emeki vala az ő feyſieiét az erdönec ſürü fáira.

6 Moſtannis annac faragott köueit, feyſieckel és pörölyöckel rontyác.

7 Tüzet vetettec az te Sanctuariomodnac, az földre tapoduán megferteztettéc az te neuednec haylokát.

8 Ezt mondottác az ő ſiuekben: veſsönc ſiákmánt bennec, egyetembe meg gyuytottác ez földön az Iſtennec minden haylokait.

9 Az mi ieleinket nem láttyuc: ninczen immár Prophéta: és ninczen mi közöttünc az ki megtudhatná meddig (léſsnec ez nyomoruſágoc.)

10 Meddig ſiidalmaz minket az ellenſég, auagy mind öröcké boſſiúſággal illetié az ellenſég az te neuedet.

11 Miért forditod el az te kezedet: és miért nem nyuytod ki az te iob kezedet az te kebeledből?

12 Mind az által az Iſten én királyom, ki eleitől fogua ez földön ſiabadulásokat miuelt.

13 Te válaztottad ketté az tengert az te erőddel, meg rontottad az nagy Tzet halaknac feieket az vizekben.

14 Te rontottad meg az Leuiathannac feiét, és adtad azt eledelül az puztában lakozó népnec.

15 Te ſiáraztottad meg az forráſt és az patakot, te ſiáraztottad meg az ſebes folyo vizeket.

16 Tiéd az nap, az étzakais tiéd: te formáltad az világoſságot és az napot.

17 Te rendelted az földnec minden határit, az nyárat és telet te formáltad.

18 Emlekezzél meg erről, hogy az ellenſég ſiidalmazta az Wrat, és az bolond nép boſſiſontotta az te neuedet.

19 Ne adgyad az fene vadnac az te gerlitzednec lelkét: Az te ſiegénidnec gyülekezetiről ne feletkezzél el mindeneſtől fogua.

20 Tekints az ſiöuetſégre: Mert bę töltenec ez földnec ſetét helyei kegyetlenſégnec haylokiual.

21 Az ki meg rontatott, ne tęrjen el te elöled ſiégyen valláſsal: Az nyomorúlt és az ſiegény diczérie az te neuedet.

22 Kely fel Iſten, és forgaſd az te igyedet, Emlekezzél meg az te gyalázatodról, mellyel tégedet minden nap illet az bolond.

23 Ne feletkezzél el az te ellenſégidnec ſiauokról, az te elleneid támadóknac háborgáſokról melly mindennap neuekedic.

LXXV.

Az Annya ſent Egyház örvendez, meg gondoluan hogy ez világ czac az Iſten akaratya ſerint igazgattatic, és ő

és ő az Isten ereie által oltalmaztatic. Melly bizodalomnac altala az Istennec meg vráloit czutollya, kiket az ő reitt vakmerőségec vonia minden gonoszságra.

LXXVI.

Az Istennec kegyelmeſségét és igaſságát hirdeti, hogy mikeppen az Jeruſalem várasnac, oltalmazoianac igerte magat lenni, azonkeppen azt meg oltalmazta az erős hadakozo ellenség ellen.

1 Tiztelünc téged Isten, tiztelünc: Mert az te neuednec közel való vóltát hirdetic az te czuda dólgaid.

2 Minec vtánna az nékem rendeltetett gyülekezetet mellém veijendem, én igazán itélec.

3 Az föld és annac minden lakoſi meg mozdúltanac: En meg erősítem annac oſlopit.

4 Az kérkedekenyecknec azt mondom, ne kérkedgyetec: és az gonoſioknac, Ne emellyetec ſaruat.

5 Ne emellyetec magas ſaruat, ne ſóllyatoc meg keményedett nyackal.

6 Mert ſem nap támadattól, ſem nap nyugattól, ſem az puſitától ninczen az fel magaztaltatás.

a Az 45. Ninczen ez birodalom és ez országz ez világtul, hanem Istentől.

7 Mert az Isten igazgató biró, ki eggyet meg aláz máſt fel magaztal.

8 Mert az WRnac kezében pohár vagyon és zauaros bor, és tellyes itállal mellyet abból tölt ki, mellynec az ſepreiétis meg iſſiác, és vgyan ki ſiopiác az földön lakozó minden latroc.

9 En pedig hirdetem mind örökké, és éneket mondoc az Iácobnac Istenénec.

10 Es az gonoſioknac minden ſaruokat le rontom: Az igazaknac pedig ſaruoc fel magaztaltatnac.

1 ESmértetic az Isten Sidó országban, Izraelben nagy az ő neue.

2 Kinec az ő hayloka vagyon Sálemben, és az ő lakó helye Syonban.

3 Ott el törte az nyilakat, kéziuecket, paiſt, ſiablyát és az hadat.

4 Ékesb vagy te és czudálatosb az kóborlóknac hegyeknél.

a Az kóborlaknac hegyeinec azt ſomſort elenſegeket. Ammonitakat Moabitakat. Aegyptusbeliecket.

5 Megfoztattac az erős ſiuőiec, el aluttanac, és az erős férfiaknac kezeknec ſemmi ereie nem vólt.

6 Az te hatalmas beſiéded miatt ő Iácobnac Istene, el ſienderedett mind az ſekér mind az ló.

7 Te röttenetes vagy, és kiczoda álhat meg az te ortzád előtt mikor meg haragſiol?

8 Az menyből adtad elentetted ki az te itéletedet: az föld meg röttent és halgatott.

9 Mikor az Isten fel kelne az itéletre: hogy meg ſiabaditaná az földnec nyomorúltit.

b Az Isten tiszteinec haſznait mongya meg az prophéta ez versben kárnyúl veſzed. Mert az gonoſzoknac bűneiekből az emberec elkoműtoſságot veſznec az Isten tiszteletire. Annac felette az hiuec megtartatnac.

10 Az embereknec dicziőſségec tiztel tégedet, b és azoknac diczőſségektől à kic meg maradnac, azokat környül véſied.

11 Tegyetec fogadáſokat, és adgyátoc meg azokat az ti WRatoknac Istenteknec, mindnyáian kic ő környüle vadtoc, vigyetec

aiándokokat az röttenetesnec.

12 Ki az fejedelmeknec lelket el véſſi, és röttenetes az királyoknac.

LXXVII.

Tanittya az Istennec népét, az veſedelmes nyomoruſágban mimodon kérie az Isten ſegitſégét: Az testnec tusakodaſárol is ſol, melly az Istennec jó volta felöl kétkedic és az léleknec az test ellen valo diadalmárul, melly lélec magát erösíti az Istennec kegyelmes természetiuel, igéretiuel, és czelekedetiuel, &c.

1 AZ én ſiómmal az WRhoz kiáltottam: Az én ſiómmal az Istenhöz (kiáltottam) és meg halgatá engemet.

2 Az én nyomoruſágomnac napián az Istent meg kereſém, Az én kezemet éjjel ki terieztettem, és el nem fáradott, mikor az én lelkem vigaztaláſt nem akarna bé venni.

3 Meg emlekezem Istenröl mikor haborgoc: gondolkodom, mikor az én lelkemnec ſiomoruſága vagyon.

4 Az én ſiemöldökimet meg tartoztattad: meg háborodtam vala, annira hogy nem ſólhatnéc.

5 Gondolkodni kezdéc az régi napokról, és az el múlt idöknec eztendeiröl.

6 Meg emlekezém az én énekimröl étzaka, az én ſiiuemben gondolkodom vala, és az én lelkem tudakozic vala, ezt monduán.

7 Auagy mind öröcké el vetneié az Isten? és nem lenneié többé jó akaró?

8 Auagy el fogyotté mindeneſtöl az ö kegyelmeſsége? vagy meg ſünneké az ö igéreti nemzetſégröl nemzetſégre.

9 Auagy el feletkezneké az kegyelmeſségröl? auagy az ö haragjában meg tartanaié irgalmaſſágit?

10 Az után mondéc: Ez az én nyaualyám: De ezeket el változtathattya az magaſságos Istennec iob keze.

11 Meg emlekezém az Istennec dolgairól, meg emlekezém eleitöl fogua való czudálatos dólgaidról.

12 Es gondolkodám minden czelekedetidröl, és ſóioc vala az te dolgaidról.

13 Isten az te útad ſientſéges, kiczoda ollyan nagy Isten, mint az Isten?

14 Te Isten czelekeſiel czuda dólgokat: Az népeknec meg ielentetted az te hatalmaſságodat.

15 Meg ſiabaditottad az te népedet hatalmad által: az Iácobnac és Ioſephnec fiait.

16 Látának az vizec tégedet Isten, látának tégedet az vizec, és meg félemlének: az mellyſégek is meg indúlának.

18 Az vizeket meg araztác az felhöc: meg zendülének az Eegec, és az te nyilaid ſiéllel futkoſtac.

18 Az te mendörgéſednec ſiaua az Eegben: Az te villamáſid meg világoſitottác ez földét, meg rendúlt és meg indúlt az föld.

19 Az tengeren vólt az te vtad, és az te ösuénid az nagy síéles vizeken: és az te nyomodat nem esmértéc meg.

20 Az te népedet mint az iuhokat bordoztad, Mósesnec és Aaronnac kezec által.

LXXVIII.

Ez Solomarnac két része vagyon. Az elsőben beszéli az Prophéta, az Isten mimodon választotta magának az annya sent Egy házat az Abraham maguibol, mimodon táplálta azt, mimodon hozta ki Ægyptombol, és mely soc ioual volt ahoz. Az masic részben beszéli az annya sent Egyház, mely gyakorta hasonlott és szakadott el az Istentől. Az végin az Isten kegyelmességének vnulását irja meg, Dauidnac az királságra valo valaztasában.

1 HAlgasad én népem az én törvényemet, haytsátoc az ti fületeket az én számnac beszédire.

2 Megnitom az én számat bölts beszédec által: nagy bőséggel szóloc régi titkos dolgokról.

3 Az mellyeket hallottunc és tudunc: és mellyeket az mi atyaink beszéllettéc mi nékünc.

4 Nem titkollyuc el azokat azoknac fiaitól és maradékitól: beszéluén az WRnac dicsséretit: és az ő ereiét, és az ő czuda dólgait mellyeket czelekedett.

5 Es bizonságot állatott (maga felöl) Iácob nemzete között, és törvént adott az Izraelben, mellyeket paranczolt az mi atyainknac, hogy azokat meg ielentséc az ő fiainac.

6 Hogy meg tudgyác azokat az ő vtánnoc valóc, és az melly fiac születtetnec, fel keluén beszéllyéc azokat az ő fiainac.

7 Hogy az Istenben vessée az ő reménségeket, és el ne feletkezzenec az Istennec dolgairól, és hogy az Istennec paranczolatit megtartsác.

8 És ne legyenec olyanoc mint az ő attyoc, vakmerő és rúgoldozó nemzetség, melly nem bizott Istenben, és mellynec szíue nem vólt Istenhöz tökélletes.

9 Az Ephraimnac fegyueres fiai,[a] kic kézíuesec valánac, hátat adtac az ütközetnec napián.

[a] Értsd az 139 részinec orszá gat miuel hogy az hetedet az Ephraim nemzetségében.

10 Nem őriztéc meg az Istennec szöuetségét, és az ő törvényében nem akartac iárni.

11 És el feletkezénec az ő dolgairól, és az ő czudairól mellyeket mutatott vala nékic.

12 Az ő attyoc előtt czuda dolgokat czelekedett Ægyptumban az Soan mezeién.

13 Az tengert két felé válaztotta és által vitte őket: és rakásba állatá az vizeket. Exod. 14.

14 És hordozta őket nappal felhő által: és minden étzaka tűznec világossága által. Exod. 13.

15 Meghasitotta az kő siklákat az puztában: és innioc adott nékiec, vgy mint mélséges vizekből. Exod. 17. Num. 20.

16 És vizet hozott az kő siklából, és azt miuelte hogy az vizec ki iönénec vgy mint folyó vizec.

17 Mind az által megis vétkezénec ő ellene, hogy megharagytanác az magasságos Istent az puztában.

18 És meg kéſértéc az Iſtent az ő ſiuekben, hogy kérnénec eledelt az ő kéuánſágoc ſierint.

Num. 11. 19 És ſiólánac Iſten ellen ſ-mondánac: Auagy kéſſitheté az Iſten aztalt az puztában?

20 Imé az kő ſiiklát meg ſuyta, és vizec iöuénec ki belőle, vallyon adhaté kenyeretis? auagy kéſſitheté húſt az ő népének?

21 Annac okaért meg hallá az WR és meg haragodéc és tűz geriede fel az Iácob ellen, és harag geriede fel Izrael ellen.

22 Mert nem biztác az Iſtenben, és nem vetettéc reménſégeket az ő ſiabaditáſában.

23 Ióllehet paranczolt vala oda fel az felhőknec, és az Eegnec kapuit meg nitotta vala.

24 És adott vala nékic Mannat
Zo. 16. 25. ételekre: és mennyei kenyeret adott vala nékiec.

25 Az Angyaloc kényerét őttéc: és eledelt adott vala nékiec böuſéggel.

26 El hozá az nap keleti ſielet menyből, és el hozá az ő ereiénec általa az Deli-ſielet.

27 És húſt adá nékiec mint az port: és madarakat mint az tengernec föuényét.

28 Le ſiállituán azokat az ő táboroc közepire: és az ő ſátoroknac környüle.

29 Euénec azért és igen meg elegedénec, és az ő kéuánſágokat bę tölte.

30 Az ő kéuánſágoktól męg el nem táuoztac vala: męg az étec az ő ſiáiokban vala.

31 Mikor az Iſten haragia fel geriede ő ellenec, és az köuerec közzül ſokákat meg ölé, és az Izraelnec válaztottit le vágá.

32 Mind ezeknec felőtte męgis vétkezénec, és nem hiuénec az ő czuda dólgainac.

33 És annac okaért meg emézté az ő napiokat hiába valóſágban, és az ő eztendeieket félelemben.

34 Mikor őket öli vala, azonnal meg kereſic vala őtet: és meg tęrnec vala, és ió reggel meg kereſic vala az Iſtent.

35 És meg emlekeznec vala hogy Iſten vólna az ő vároc, és az magaſságos Iſten az ő ſiabaditóioc.

36 És hizelkedénec az ő ſiáiockal, és az ő nyelueckel hazudánac néki.

37 Az ő ſiiuec pedig nem vala tökélletes Iſten előtt, és nem vóltac igazac az ő ſiöuetſégében.

38 Ő mind az által irgalmas és kegyelmes vala az ő bűnöknec, és nem vezté el őket, és az ő haragiát el fordittya vala, és nem geriezti vala fel mindeneſtől az ő búſúláſát.

39 Hanem meg emlekezéc arról, hogy teſt vólnánac, és ollyanoc, mint az el múló és meg nem tęrő ſięl.

40 Menyéſier haragitottác meg őtet az puztában? keſerű-

ſéggel

séggel illettéc ötet az puztában?

41 És meg tértenec és kéſértettec az Iſtent, és néki bizonyos határt vetettec.

42 Nem emlekeztec meg az ő kezéről, ſem az napról mellyen meg ſzabaditotta öket az nyomorgatótól.

43 Mikor Ægyptumban helhezteté az ő ieleit: és az ő czudadólgait az Soan mezeién.

Exod.7.8.9. 10.11 & 15

44 És Vérré változtatá az ő folyó vizeket, és az ő patakiokat hogy ne ihatnának.

45 Botſáta reáioc ſoc féle oktalan állatokat, mellyec meg emésztenéc öket, és békakat, mellyec el vezténec öket.

46 És az czere bogárnac adá az ő földöc gyümölczéért, és az ő munkáiokat az ſáskának.

b Vagy az gonoſzoknac köcsit, az az Moſeſt es Aaront kit az ő veſzedelmeket meg mondottac. Nemellyec igy fordittyac, meg mertè az ő haragiára az vtat, az az, vgy mint fertelmében meg merté, az ő haragiát mellyet akar vala ki ontani az Ægyptumbeliekre, hogy az ő gonoſſágokat igazitſa el ittel büntetné meg &c. Igys fordittyac Meg mérte az ő haragiának vtát.

47 És az ő ſőleieket kő eſőuel el veré, és az ő fige fáiokat villamáſockal.

48 És adta az ő barmokat kő eſőnec, és az ő oktalan állatokat tüzes köueknec.

49 Botſátá ő reaioc az ő haragiának búſúlását, fel geriedett haragot és ſiorongatáſt, boczátuán ráioc gonoſz Angyalokat. b

50 Vtat czinált az ő haragiának ösuényénec, és nem tartotta meg az haláltól az ő életeket, és az ő oktalan állatokat adá az dög halál alá.

51 És meg ölé minden elſő ſzülöttet Ægyptumban, az ő ereiekneс elſő ſengeiét, az Cham maradékinac fátorokban.

52 És ki hozá mint az iuhokat az ő népét: és hordozá öket mint az nyáiat az puztában.

53 És ki hozá öket nagy bátorſággal hogy ne félnénec, és az ő ellenſégeket el buritá az tenger.

54 És bé viué öket az ő ſient határába, az hegyre mellyet ſierzett az ő iob kezéuel.

55 És ki üze ő elöttöc az pogányokat, és ſorſſal el oztá nékic az örökſéget: és lakoztatá azoknac haylékokban az Iztael nemzetſégit. Num.26. Ioſ:12.

56 És meg kéſértéc ſ. meg haragitác az magaſságos Iſtent, és az ő bizonſágit nem őrizéc meg. Iud.1. & 3.

57 És el fordúlánac és hitetlenöl czelekedénec, miképpen az ő attyoc, hátra fordultac mint az hituán kęziw.

58 Haragrá inditottác ötet az ő magas óltároc által, és az ő faragott báluányoc által boſſiſontottác ötet. Deut.32.

59 Meg hallá az Iſten és fel geriede: és az Iztaelt felötte igen meg vtálá.

60 És el hagyá az Silonac ſátorát, az ſátort mellyet helheztetet vala az emberec között. 1.Sam.4.

61 És fogſágba adá az ő ereiét, c és az ő diczőſégét az ellenſégnec kezébe.

c Erti az Iſten ládáiát mellyben az Iſtennek ereiének es diczőſégének iele vala.

62 És fegyuer alá rekezté az ő népét, és az ő örökſége ellen fel geriede.

63 Az ő iffiait az tűz emézté meg, és az ő leányoc nem tiztel-tettec.

64 Az ő papiai fegyuer miatt el húllottac: és az ő özuegyei nem ſirtanac.

65 Es fel ſerkene az WR úgy mint álomból, és mint az erős, ki az bor után kiált.

66 Es meg veré az ő ellenſégit hától: öröc ſidalmat vete reá-ioc.

67 Az után meg vtálá az Ioſeph ſátorát, és az Ephraim nemzetſégét nem válaztotta.

68 Hanem váláztotta az Iuda nemzetét, az Sion hegyét mellyet ſieret.

69 Es eppité az ő templomát mint egy várat, mint az földet mellyet fundált hogy öröcké állyon.

70 Es válaztá Dáuidot az ő ſiolgáiát, és elő vőué ötet az iuhoknac aklaiból.

71 Az ſioptatós iuhoc mellől voná el ötet, hogy az Iácobot az ő népét legeltetné, és az Izraelt az
2. Sam. 5. 2. ő örökſégét.

72 Es ő azokat az ő lelkénec tökélletes ſége ſierint, és az ő kezeinec okoſága ſierint vezérlette.

LXXIX.

Az nyomoruſággal meg terheltetett anya ſent Egyháznac panaſolkodáſa, holot nolia az ő nyomoruſágokrol, az ellenſégnec kegyetlenſégeről panaſolkodnac, mind az által valláſt téſznec arról, hogy meltán ſenuedic azokat, könyörögnec azért az Iſtennec és kérnec ſabaduláſt, miuel hogy az ő nyomoruſágoc az Iſten neuénec gyalázatyaual egybe köſzöret.

1 Isten bé iöttec az pogányoc az te örökſégedbe: meg ferteztettéc az te ſient templomodat, és Ieruſálemet rakáſra rontottác.

2 Az te ſiólgaidnac hólt teſteket vétettec eledelül az égi madaraknac: és az kiket te kegyelmeſen ſieretz, azoknac teſteket az kegyetlen vadaknac.

3 Ki ontottác az ő véreket mint az vizet Ieruſálem környül: és nem vólt ki el temetné (azokat.)

4 Löttünc ſidalom az mi ſomſiédſáginknac, neuetſég és czufolás azoknac kic környölünc vadnac.

5 Meddig haragſiol WRam mind öröcké, és geriedez az te haragod mint az tűz.

6 Onts ki az te haragodat az pogány népekre, kic tégedet nem eſmérnec: és az orſiágokra mellyec az te neuedet ſegitſégül nem bijác.

7 Mert az Iácobot meg öttéc és az ő haylokát el puztitottác.

8 Ne emlekezzél meg mi ellenönc az elebbi bűneinkről, hamar vegyenec elől minket az te irgalmaſságid, mert igen meg nyomorodtunc.

9 Légy ſegitſégül nékünc mi ſiabaditó Iſtenünc az te neuednec diczőſégeiért, és ſiabadits meg minket, és az mi bűneinknec légy kegyelmes az te neuedért.

10 Miért

10 Miért mondanác az pogány népec: hól vagyon az ő Istenec? légyen niluán az pogányoc előtt az mi ſemeinc láttára az te ſiólgaidnac ki ontott vérekért való boſſúu állásod.

11 Mennyen bę te elődbe az foglyoknac foházkodáſoc, az te hatalmaſságodnac nagyſága által tarts meg azokat kic halálra rendeltettec.

12 Es fizes meg az mi ellenſéginknec kebelekbe hęt képpen, az ſiidalomért mellyel illettec tégedet WRam.

13 Mi pedig tenéped, és te mezőbnec iuhai, te rólad valláſt téſſünc mind őrőcké: és nemzetſégről nemzetſégre hirdettyüc az te diczéretedet.

LXXX.

Keſeruen könyörgés hogy Iſten az ő nyomorult annya ſent Egyházaual tégyen iol. Es hogy iobb kegyelmet nyerhelsenec, az ő moſtani nyomorult állapattyokat az ő elſő állapattyokkal egybe vetic, mel vben az Iſtennec nagy kegyelmeſséget meg koſtolsrac. &c.

1 O Izraelnec páſitorra halgaſd meg: ki vezęrled az Ioſephet mint az iukokat, ki ülſi az Cherubimokon, ielents meg magadat.

2 Az Ephraim, Beniamin és Manaſſe előtt mutaſd meg hatalmaſságodat, és iöy el hogy ſiabadits meg minket.

3 Iſten állas helyünkre minket: és mutaſd meg az te ortzádat és meg ſiabadúlunc.

4 Seregeknec WRa Iſtene, meddig haragſiol az te népednec könyörgéſe ellen?

5 Meg elegitetted őket ſiralmas kenyérrel, és ſiralmas italt adſi nékiec nagy mértéckel.

6 Adtál minket ſiidalomra az mi ſomſiédſáginknac, és az mi ellenſéginc czufolnac minket.

7 Seregeknec Iſtene állas helyünkre minket, és mutaſd meg à te ortzádat és meg ſiabadúlunc.

8 Ægyptumból ſiőlőt hozál ki, ki űzéd az pogányokat, és azt el plántálád.

9 Te vóltál ő előtte az ő vtának vezére: el plántalád annac gyökereit, és el lépé ez földet.

10 Az hegyeket el fogá annac árnyéka: és annac veſſiei ollyanoc mint az magas Cedrus fác.

11 Ki teriezté az ő veſſieit mind az tengerig, és mind az Euphrateſig az ő neuéſi.

12 Miért rontád el annac gyepűit: és miért ſiaggattyác azt mindenec kic az vton el mennec

13 Puztitty ác azt az erdei kanoc és az mezőnec vadai élic azt.

14 Seregeknec Iſtene tęry meg kérlec, tekints alá az menyekből és láſd meg: és tekints meg ez ſiőlőt.

15 Es az czemetet mellyet az te iob kezed plántált, és annac ágát mellyet magadnac meg erősſitettél vala.

16 Melly meg égett tűz miatt, ki vágattatott, az te ortzádnac haragia miatt el veſinec.

17 Légyen az te kezed az te iob kezednec férfián, a és az embernec fián, mellyet magadnac meg erősſitettél.

a Ezt az hiueket kiket Iſten az ő iob kezeuel oltalmaz.

18 Es nem táuozunc el tőled: eleuenits meg minket és az te neuedet segitségől hijuc.

19 Seregeknec Wra Istene, állas helyünkre minket és mutasd meg az te ortzádat, és meg szabadúlunc.

LXXXI.

Inti az Prophéta az népet hogy minec vtánna Istentől meg szabaditatot az rabságból, és Istennec keualképpen valo népéue válaztatott, az Istennec illyen nagy kegyelmességét dicziczerrel és fent élettel tiztellye. Az vtánpanaszolkodic az nepnec engedetlenségeről Isten képében, es hála adatlanságairol, &c.

1 ENekellyetec Istennec az mi erősségünknec, vigadgyatoc az Iácob Istenénec.

2 Vegyetec éneklő szerszámokat, vegyetec dobot, gyönyörűséges hegedőt és lantot.

3 Enekellyetec az vij hóldnac innépén kűrtuel, az renddeltetett innepeken, az mi innepinknec napiain.

4 Mert végezett dolog ez Izraelben, az Iácob Istenétől szerezteteti rend tartás.

5 Ezt bizonságúl adta Ióseph nemzetsége között, mikor Ægyptus földe ellen ki tőne, holott oly szót hallottam mellyet nem tudtam.

6 Meg szabaditottam az terehtől az te valladat, és az te kezeidet az tégla czinálástól.

7 Az te nyomoruságodban segitségől hiuál engemet, és meg szabaditalac tégedet, meg halgattalac tégedet az menydörgésnec röytekében: meg probáltalac téged az versengésnec vizeinél.

8 Halgasd meg én népem és szoloc néked ô Izrael, ha meg halgatsi engemet.

9 Ne légyen te néked idegen Istened, és idegen Isten előtt ne hajoly meg.

10 En vagyoc az te WRad Istened, ki az Ægyptumnac földéből ki hoztalac tégedet, szélesits el az te szádat * és bę töltöm azt. * Az ez-kéried tellies torokkal es tellies bizodalommal.

11 De nem halgatá az én népem az én beszédemet, és az Izrael nem engedé nékem.

12 Annac okaért hagyám őket az ő szivőknec gonoszságának, hogy iárnának az ő tanátsokban.

13 O ha az én népem halgatott vólna engemet, és az Izrael az én vtaimban iárt vólna.

14 Az ő ellenségeket meg aláztam vólna: és az oc ellen forditottam vólna az én kezemet.

15 Az WRnac ellenségi hazudtac vólna ő néki, és az ő (ió szerentséieknec) ideie lőtt vólna örőcké.

16 Es meg elegitettem vólna őket gabonának köuérruel, és kő siklából folyó męzzel töltöttem vólna bę őket.

LXXXII.

Miuel hogy az kiralyoc es feiedelmec fel futualkodnak, magoknac gyakorta nagy szabadságot vesznec, meg mondgya az prophéta hogy azoknac szamok ke l adnioc az mennyei bironac, ki minden feiedelemsegnec felőrte vagyon. Az után meg intuen őket az ő tizetekről minec vtanna larta vólna hogy siketeknec sol az Istent keri hogy bosszut allyon.

1 AZ Isten áll az Istennec gyülekezetiben: és az Istenec között itéletet tészen

2 Meddig

2 Meddig itéltec hamiſságot, és az gonoſſoknac ſiemélyeket keduelitec?

3 Tegyetec itéletet az ſiegénnec és áruánac: az nyomorultat és az ſiegént igaz tſátoc meg.

4 Az ſiegént és az ſiükölkődőt mentſétec meg, és az gonoſſoknac kezekből ſizabaditſátoc meg.

5 Nem tudnac ſemmit és nem értenec: az ſetétſégben iárnac: az földnec minden fundamentomi meg indúlnac.

6 En mondom: Iſtenec vadtoc, és az magaſságos Iſten fiai mindnyáián.

7 De minden kętſégnélkül mint egy köz ember meg haltoc, és mint akarki, ti feiedelmec el húllotoc.

8 Kelly fel Iſten, itéld meg az földet, mert te birod mind az pogány népeket.

LXXXIII.

Az Prophéta minec vranna panaſſolkodott volna az ellenſégnec Iſten népen tőtt boſſuſagáról, és Iſten elien valo hitetlenſégeről, ker Iſtentől azoknac veſſedelmec, &c.

1 ISten ne halgas és ne vezteghely, és ne nyugodgyál Iſten.

2 Mert imé az te ellenſégid háborganac: és az kic tégedet gyűlölnec feieket fel emeltec.

3 Az te néped ellen álnoc tanáczot gondolnac, tanátskodnac az te ſiárnyad alatt el rőytettec ellen.

4 Es ezt mondottác: iertec el veſieſsűc el ezeket hogy ne legyen nemzetſég: és ne neueztetſéc többé az Izraelnec neue.

5 Mert egyenlő akarattal tanáczot tartottác: és te ellened ſiő uetſéget tőttéc.

6 Az Edomitáknac és Iſmaelitáknac ſátoroc, az Moabitác és Agarenuſoc.

7 Az Gebalitác, Ammonitác, és Amalechitác, az Paleſtinabéliec az Tyrusbéliekkel.

8 Az Aſſuris társől adta magát hozzáioc: ſegitſégül löttec az Lot fiainac.

9 Czelekedgyél úgy vęlec mint az Madianitáckal és az Siſarahual, mint az Iabinnal az Kiſon patakanál.

10 Kic el veztenec Endornál, és löttec az földnec ganéia. Iud. 4. 6 7. 8 & 5.

11 Tegyed őket és az ő feiedelmeket ollyanocká mint az Orebet, és mint az Zeebet, és Zebat, és mint az Salmunnat, mind az ő feiedelmeket.

12 Kic ezt mondottác: biriuc örökłégül az Iſtennec haylokait.

13 En Iſtenem tegyed őket ollyanocká mint az lapta, és minęmű az pozdoria az ſzęl előtt.

14 Mint a tűz meg gyuyttya az erdőt, és mint az láng meg gyuytya az hegyeket.

15 Acképpen kergeſsed őket az te ſięl vęſzeddel, és az te forgó ſiveleddel veſieſd eſieket nékiec.

16 Tölts bę az ő ortzáiokat, gyalázattal: hogy az te neuedet WRam kereſséc meg.

17 Stégyenüllyenec és háborittassanac meg, mind öröcké pirúllyanac meg és vesszenec el.

18 Es tudgyác meg hogy te, kinec neued IEHOVA, czac egyedül vagy felséges Isten mind az egész földön.

LXXXIIII.

Dauid az annya szent Egyházanac gyülekezetiről meg fogyatkuan, az ő buzgoságos keuánságat, es az Isten házában való hüekre-es boldogságokat mongya meg, es Istent kert hogy kegyelmessegéből őtet vigye haza.

1 MElly igen szerelmetesec az te haylokaidó seregeknec WRa.

2 Az WRnac tornátziba való menetelnec kéuánsága miatt el fogyátkozic az én lelkem, az én szivem és testem kéuánkoznac az élő Istenhöz.

3 Az te óltáridnál, seregeknec WRa, én királyom és én Istenem, az verébis talált házat, és az fetske fészket magának, mellyben helhezteſse az ő fiait.

4 Bódogoc az kic lakoznac az te házadban, és szüntelen téged diczérnec.

5 Bódog ember az, à kinec te erősége vagy, és à kinec szivében vadnac az te ösvénid.

6 Kic által ménuén az viznélkül való völgyeken, azokon forrásokat ásnac, és kútakat eső viznec.

7 Seregenként mennec, mig nem meg láttatnac Isten előtt Sionban.

8 Seregeknec WRa Istene, halgasd meg az én könyörgésemet, halgasd meg Iácobnac Istene.

9 Te mi paisunc Isten tekints reiám: és tekints meg az te megkent királyodnac ortzáiát.

10 Mert iob nékem egy nap az te tornátzidban, hogy nem (masutt) ezer nap: Inkáb akarnéc az én Istenemnec házának küszöbén ülni, hogy nem mint lakni az gonoszoknac haylokokban.

11 Mert ollyan mint az nap és az pais az WR Isten, kegyelmet és diczőséget ád az WR, nem vonnya meg az iót azoktól az kic iárnac ártatlánságban.

12 Seregeknec WRa, Bódog ember az, à kinec benned vagyon bizodalma.

LXXXV.

Emlekezic az prophéta az Babyloniabeli fogsagból valo szabadulasiol, kéruén Istent hogy az ő kegyelmes czelekedetit szemben ne hadgya. Az vram panaszolkodnac az hiuec az ő sok nyomorusságokrol. Harmadsor hittnec es remenlegnec a rola sel emlekedueu, az ő nékic igért bódogsággal dicsekednec.

1 IO akarattal vóltál WRam az te földedhöz: Az Iácob nemzetségéből való foglyokat meg szabaditottad.

2 Az te népednec álnokságát meg engetted: el fedezted minden ő bűnöket.

3 El vötted róloc minden haragodat, el fordittottad haragodat hogy fel ne gerjedne.

4 Téry meg mi hozzánc mi szabaditásunknac Istene: és szállyon

lyon le ellenünc való haragod.

5 Auagy mind öröcké haragſio lé ellenünc? és az te haragodat meg tartanáde mind öröckön örröcké?

6 Auagy nem eleueniteſié meg minket eſmét, hogy az nép te benned öruendezzen?

7 Mutaſd meg mi nékünc Wram az te irgalmaſságodat: és az te ſiabaditáſodat adgyad mi nékünc.

8 Meg hallom mit ſiól az WR Iſten: Mert kętſégnélkül ſiól békeſéget az ö nepénec, és à kiket kegyelmeſségéuel környül vött, hogy ne tęrienec az bolondſágra.

9 Kętſégnélkül közel vagyon az ö ſiabaditáſa az ötet félökhöz, hogy lakozzéc az diczöſég az mi földünkön.

10 Az irgalmaſság és igaſság [a] elöl találly ác egymáſt: Az igalſág és az békeſég egy máſt czókollyác.

[a] Vagy igaz mondás-tóket leteſseg.

11 Az igaz mondás az földből gyümölczöt teremt, és az igaſság menyből alá tekint.

12 Az Wris minden iót ád, hog az mi földünc meg teremie az ö gyümölſzét.

13 Az igaſság iár ö elötte, és annac elömenet eli léſien.

LXXXVI.

Dávid az Iſtent az ö nyomoruſagiban ſegitſégül hiuan, az ö erör'enſeget, Iſtennel valo föuerſéget, Iſtenben va o bizodaimát meg mongya, és kér Iſtentöl ſabadul-ſt, Varolſor az ö ellenſégi felöl panaſolkoduán, keer Iſtentöl vigaztaláſt, &c.

1 HAyts le Wram az te fülédet, halgas meg engemet, Mert nyomorult és ſiegény vagyoc én.

2 Tarts meg az én életemet, mert te ſiented vagyoc, tarts meg én Iſtenem az te benned bizó ſiolgádat.

3 Könyörüly én raytam Wram: Mert te hozzád kiáltoc minden napon.

4 Vidamits meg az te ſiolgádnac lelkét, mert az én lelkemet czac te hozzád emelem fel.

5 Mert te WRam ió vagy és kegyelmes: és ſoc irgalmaſságú azokhoz kic téged ſegitſégül hijác.

6 Figyelmezzél Wram az én könyörgéſemre, és halgaſd meg az én könyörgéſimnec beſiédét.

7 Az én nyomoruſágomnac ideién ſegitſégül hijlac tégedet: azért halgas meg engemet.

8 Ninczen WRam ſenki az Iſtenec között ollyan mint te: és az te dolgaidhoz haſonlóc ninczenec.

9 Minden népec az mellyeket teremtettél el iönec és az te ortzádat imádgyác WRam, és diczöſéget adnac az te Neuednec,

10 Mert nagy vagy te: és ezuda dolgokat czelekeſiel egyedül,

11 Mutaſd meg nékem Wram az te vtádat: lároc az te igaſságodban: erösits meg az én lelkemet az te neuednec féſelmére.

12 Tiz-

12 Tiztellec tégedet WRam Iſten tellyes ſiiuem ſierint: és diczőitem az te neuedet őrőcké.

13 Mert az te ió vóltod nagy én raytam: és meg ſiabaditottad az én lelkemet az mélſéges koporſóból.

14 Iſten az keuélyec fel támadtac én ellenem: és az hatalmaſoknac ſeregе kereſi az én lelkemet: és tégedet meg nem gondoltanac.

15 De te WRam Iſten irgalmas és haylandó vagy az kegyelemre, Kéſedelmes az haragra, nagy kegyelmeſségő és igaſsagú.

16 Tekints reiám és könyörűly raytam, adgyad az te erődet az te ſolgádnac, és ſiábadits meg à te ſiolgáló leányodnac fiát

17 Eſmérteſd meg velem nyjluán való jelből az te hozzám való ió akaratodat, hogy láſsác az én ellenſégim és ſiégyenűllyenec meg, mikor engemet meg ſegitendeſi, és meg vigaztalandáſi.

LXXXVII.

Miuel hogy az annya ſent Egy haznac nyomoruſt allapattyaban melly volt az fogaſsagbol valo ſabadulas vran, az hiuec meg bo. ránkozhattac volna: Annac okáért az prophéta által az Iſten lelke annac czudalatos vnulaſat igéri, hogy ſemmi kéuanatosb ne legyen, mint abban lakozni.

1 AZ Iſtennec fundaláſa az ſient hegyec között vagyon.

2 Siereti az WR az Sionnac kapuit, az Iácobnac minden haylokinac felőtte.

3 Felőtte igen tizteſségeſec azoc az mellyec te felőled hirdetteténec, te Iſtennec városa.

4 Az Ægyptumot és Babyloniát azoc közzé ſiámlálom az kic engemet eſmernec, Imé az Philiſtæuſoc és Tyrusbeliec à Sieretſeneckel egybe ott ſiűlettetnec.

5 És az Sion felől iőuendőbe ezt mondgyác: mind ez mind amaz ott ſiűlettetet: és az felſéges Iſten erőſseti azt meg.

6 Az WR bę iruán meg ſiámlállya az népeket (ezt iruán:) ez ott ſiűletett.

7 Es léſinec ott éneklők és ſipolóc: és minden én forrálim te benned léſinec.

LXXXVIII.

Megiria az Propheta mimodon kellyen minden embernec Iſtenhöz iarulni az ő kéualképpen valo niualyaiban: Azért panaſolkoduán az ő nyomoruſt allapattyirol, és vgy mint ielen valo halalárol, kéri Iſtentől az ő életének megtartáſat, és ſabaduláſat az nyomoruſágbol.

1 WRam én ſiábaditáſomnac Iſtene, mind nappal mind eijel kiáltoc te előtted.

2 Mennyen te elődbe az én imádſágom: hayts le az te fűledet az én kiáltáſomra.

3 Mert az én lelkem meg tellyeſedett nyomoruſágockal, és az én életem az koporſóhoz közelget.

4 Haſonlatos lőttem az koporſóba ſiallottakhoz, haſonlatos vagyoc ahoz az kinec ſemmi ereie ninczen.

5 Az halottac közé ſiámláltattam az emberi társaſágtól meg foztatatuán: mint az koporſóban feküuő megőlettettec, kikről többé

meg

nem emlekezél, kic az te kezed által vágattattac ki.

6 Az leg alsó seerbe vetettél engemet, az setétségbe, az mélségeshelyekre.

7 Az te haragod én reiám siállot, és minden te habaiddal nyomorgattál engemet.

8 Az én esmérőimtől meg fosztottal: engemet vtálatosságúl adtál ezeknec: bę rekeztettem annira hogy meg nem siabadúlhatoc.

9 Az én siemem meg senyuedett az nyomoruság miatt. mindennap téged hijlac segitségöl WRam, te hozzád terieztem az én kezeimet.

10 Auagy az halottackal czelekesselé czudálatosdolgot? Auagy az halottac támadnaké fel hogy rólad valláſt tegyenec.

11 Auagy beſélhiké az koporsóban az te kegyelmeſségedet, és az
„ te igaſságodat az halálban?

„ 12 Auagy meg tudhattyáké az
„ setétségben az te czuda dolgaidatis és az te igaſságodat az feledekenſégnec földében?

13 En te hozzád kiáltoc Wram, és minden reggel az én imádſagom tè hozzád érkezic.

14 Miért vetsi el engemet Wram, és miért röytedel az teorczádat én tölem?

15 Siegény és hólt eleuen vagyoc az nyomoruság miatt, és az te tüled reiám boczátott röttegéseket hordozuán félec.

16 Az te búsúlásid én raytam által mentenec: és az te tüled reiám boczátatott félelmec meg siorittác engemet.

17 Környül vöttec engemet mint az vizec, siüntelen környül véſsnec engemet egyenlö képpen.

18 El siakaztottad én tölem az én barátomat és társomat, és az én esmérőim ollyanoc mint az setétség.

LXXXIX.

Az Prophéta akaruán könyörgeni az annyra fent Egyházért, az Isten söuetségét hozza elö, mellyet Dauiddal rött vala. Az ve n emlekezis az Istennec haralmaſságarol, 2
mellyben megtetzic ez világnac igazgatasaban es gond viselesében. Annac vtanna az fogesagpol valo siabadulasnac io tetemenyéről emlekezic, mellyben Isten az ö népéhöz valo 3
anyit kegyelmeſségét meg mutatta vala, honnet esmet az Dauiddal rött söuetségére tér. Vtolsoc panaſzolkodic arrol, hogy Isten vgy 4
mond el feledkezuen az ö söuetségéről, ellensseg kezebe adná és nem segellene meg ökert, &c.

1 AZ Wrnac kegyelmeſségit mind örökké énekelem, minden nemzetségröl nemzetségre hirdetem az te igaſságodat az én siámmal.

a vagy tőled. latjsegedet, igaz mondasodat.

2 Mert azt mondom, hogy az ö kegyelmeſsége mind örökké meg marad, és az menyekben meg erösited az te igaz mondásodat, (mellyel ezt mondottad.)

3 Siöuetséget töttem az én válaztottammal, és meg eskütem Dauidnac az én siolgámnac.

4 Hogy mind örökké meg erösitem az te magodat, és nemzetségröl nemzetségre meg eppitem az te kiraly siékedet.

5 Annac

5 Annac okaért az Eegec hirdetic az te czudálatos dolgodat WRam: és az te igaz mondáſodat az ſientec gyülekezetiben.

6 Mert az felhökben kiczoda vólna haſonlatos az WRhoz? Kiczoda haſonlatos az WRhoz az erőſeknec fiai között?

7 Az Iſten röttenetes igen az ſienteknec gyülekezetiben: és tiszteletes mind azoknac felötte az kic ő környüle vadnac.

8 WRam ſeregeknec Iſtene, kiczoda ollyan erős Iſten mint te vagy? mert az te igaz mondáſod te környüled vagyon.

9 Te Wralkodol az tengernec keuélſégén, mikor az ő habiai fel emelkednec, te enhited meg azokat.

10 Az Ægyptumbélieket te rontád meg mintha fegyuerrel verettettec vólna által, és az te karodnac ereie által az te ellenſegidet el ſéleztéd.

11 Tiéid az Eegec, tiéd az föld, ez világot minden benne valóual te fundáltad.

12 Az Eſiakot és az Delt te terem tetted, az Thabor és Hermon hegye, az te neuednec énekelnec.

13 Te néked az te karod hatalmas, erős az te kezed, fel magaztaltatott az te iob kezed.

14 Az igaſság és az itélet az te ſiçkednec helye az kegyelem, és az tökélleteſség iár az te ortzád elött.

15 Bódog nép az melly tudgya az (WRban való) örömet: WRam ezec az te ábrazatodnac világoſságában biznac.

16 Az te neuedben öruendeznec mindennapon: az te igaſságodban fel magaztaltatnac.

17 Mert az ő ereiéknec ékeſſége te vagy: és az te ió akaratod által emeltetic fel az mi ſaruunc.

18 Mert az WR mi nékünc paiſunc, és az Izraelnec ſient Iſtene az mi királyunc.

19 Ackor meg ſiólitád látásban az te ſientidet, és ezt mondád: ſegitſéget rendeltem az erős ellen, fel magaztáltam azt az kit az köſſég közzül válaztottam.

20 Találtam Dáuidot az én ſiolgámat: Az én ſient olaijommal kentem meg azt.

21 Azért az én kezem meg erőſſiti azt: kętſégnélkül az én karom meg erőſsiti ötet.

22 Nem nyomiác el ötet az ő reáia iöuő ellenſégi, az gonoſi emberis nem nyomorgattya azt.

23 Mert meg rontom ő elötte az ő nyomorgatóit: és azokat kic ötet gyülölic meg verem.

24 És az én igaſságom és kegyelmeſségem léſien ő vęle: és az én neuemben emeltetic fel az ő ſarua.

25 Mert vetem az ő kezét az tengerre, és az folyó vizekre az ő iob kezét.

26 Ő énnékem azt mondgya: En attyám vagy: En Iſtenem, és az én ſiabaditáſomnac kő ſiiklája.

27 Enis elſő ſiulöttemmé tészem

ſiem

ſiem ötet, és minden földi királyoknál fellyeb valóuá.

28 Mind öröcké meg tartom néki az én irgalmaſságomat, és az én ſiöuetſégem ö vçle erös léſien.

29 Es az ö maguát öröcké valóuá téſiem, és az ö királi ſiçkit mint az Eegeknec napiait.

30 Ha az ö fiai el hagyandgyác az én töruényemet, és az én ítéletimben nem iárnac.

31 Ha az én rendeléſimet meg feytic, és az én paranczolatimat meg nem örizic.

32 Meg látogatom veſſiöuel az ö bünöket: és vereſégeckel az ö álnokſágokat.

33 De az én irgalmaſságomat el nem veſiem ö töle, és az én igaz mondáſomat el nem változtatom.

34 Nem rontom meg az én ſiöuetſégemet, és az mi ki iött az én ſiámból, el nem változtatom.

35 Egyſzer meg eskütem az én ſientſégemre, Dáuidnac tört igéretemet nem változtatom el.

36 Az ö magua mind öröcké: meg marad: és az ö kiraly ſiçki mint az nap én elöttem.

37 Es mint az hóld meg marad mind öröcké: és mint az çgekben való tökélletes bizońſágoc.

38 De te el vetetted ötet és meg vtáltad: és meg haraguttal az te meg kent királyod ellen.

39 Fel bontottad az te ſolgáddal tört ſiöuetſéget, az földre vetuén meg gyaláztad az ö coronáiát.

40 El rontottad az ö kö falait: minden ö erösſégeit az földre hántad.

41 Minden vton iáróc ſiakmánt vetettéc ö benne: az ö ſiom ſiédgyai elött gyalázatos.

42 Fel magaztaltad az ö ellenſéginec iob kezeket, és meg vidamitottad minden ö gonoſi akaróit.

43 Az ö fegyuerénec, élit ki vontad, és minden bátorſágát el vötted az hadban.

44 El törlötted az ö fenyeſségét, és az ö királi ſiçkit az földre le vontad.

45 Az ö iffiuſágának napiait meg röuiditetted, környül vötted ötet gyalázattal.

46 Meddiglen röyted el te magadat mi tölönc mind öröcké? és meddig ég az te haragod mint az tüz.

47 Emlekezzél meg rólam, mely röuid életü vagyoc, miért teremtetted vólna hiába az embereket?

48 Kiczoda az élöc közzül az ki meg nem halna? kiczoda ſiabadithattya meg magát az koporſótól.

49 Hól vadnac az te elöbbi irgalmaſságid WRam, mellyeket eskövéſsel fogadtal vala Dáuidnac, az te tökélleteſségedben.

50 Emlekezzél meg az te ſiólgaidnac gyalázattyokról, hogy ſoc népeknec gyalázattyokat hordoztam az én kebelemben.

51 Mellyeckel illettenec tégedet az

det az te ellenſégid WRam: és mellyeckel illettéc az te meg kent királyodnac idüetelét.

52 Aldott légyen az WR mind öröcké, Amen, Amen.

XC.

Moſes alkolmatoſságot veuen az embereknec nyomoruſt állapattyokból, könyörög hogy az Iſten taniraſ.bol ertheſſec meg az emberec az ő nyomoruſt állapattyokat Az vtan azon könyörög hogy az Iſten ő reaioc ne haragodgyec, és ez nyomoruſságokban vigazallya, és azokbol meg ſabaditia, &c.

1 WRam te mi nékünc haylokunc vóltál minden időben.

2 Mnec elötte az hegyec lennénec és formáltatnéc az föld, és ez világ, öröktöl fogua mind öröckétc vagy Iſten.

3 Ki az embert ſemmiué téſſed: és ezt mondod, terietec (az földbe) embereknec fiai.

4 Mert az ezer eztendö te elötted mint az tegnapi nap, melly el múlt, és az étzakánac negyed réſſe.

5 El ragadod öket mint egy ár vízzel: ollyanoc mint az álom: mint az fü, melly hirtelen meg ſárad.

6 Melly reggel virágzic és eſtué re el változic: ki vágattatic és meg ſárad

7 Azért meg eméztetünc az te haragod miatt, és az te búſúláſod miatt megromlunc.

8 Mert az mi álnokſáginkat elödbe vetetted: és az mi titkos büneinket az te ortzádnac világa eleibe.

9 Annac okaért minden mi napinc el múlnac az te haragod miatt: meg eméztyüc az mi eztendeinket mint az beſſédet.

10 Az mi eztendeinknec napiai hetuen eztendö, vagy mennél fellyeb nyóltzuan eztendö: és azoknac ſinte az iauais nyomoruſág és fáradſág, melly mikor el múlic, el repölönc.

11 Ki tudhattya az te haragodnac ereiét: és az te félelmed ſierint [a] az te haragodat?

12 Tanits meg minket hogy tudhaſsuc meg az mi napinknac ſzámát: hogy iárhaſsunc bölts ſziuel.

13 Téry hozzánc WRam: meddig léſſen az te haragod? és légy kegyelmes az te ſiólgaid hoz.

14 Tölts be minket az te jó voltoddal minden napon, hogy énekellyünc és vigadgyunc minden mi idönkben.

15 Vidamits meg minket az mi nyomoruſáginknac napiai után, és az eztendöc után, mellyekben láttunc nyomoruſágot.

16 Láttaſséc meg az te ſiólgaidban az te czuda dolgod, és az te diczöſségéd azoknac fiaiban.

17 Es légyen az mi WRrunknac Iſtenönknec ſzépſége mi raytunc, az mi kezeinknec (mondom) czelekedetit erösits meg.

XCI.

Dáuid az ő Iſtenében valo bizodalmac példaiul

[a] Az ez. Kiéxoda gondolya meg vgy az te haragodat hogy regedet felnc.

példáiul aduán az hiuec eleibe, inti ökét hogy erős hittel bizzanac Istenben, kiknek iger minden gonoszul valo sabaduláſt: Valoſſor Iſten képében minden ielen valo és kövekezendő ſokat iger, &c.

1 AZ ki lakozic az felſéges Iſtennec röytekében, az hatalmas Iſtennec árnyékában nyugoſſic.

2 Azt mondom azért én az WRnac: én óltalmam vagy, én erősségem, én Iſtenem, ő benne bizom.

3 Mert ő ſabadit meg tégedet az madarásſinac töriből: és az veſſedelmes dögtül.

4 Az ő ſárnyaiual fedez bę tégedet, és az ő ſárnyai alatt léſſen oltalmad: pais az ő igaz igéreti.

5 Ne fély az éjjeli röttegéſtől, és az nappal reppülő niltól.

6 Az étzaka kegyetlenkedő dögtől: és az dęlben puſztitó dög haláltól.

7 Ha el eſnec mellőled ezeren, és iob kezed felől tíz ezeren: mind az által te hozzád nem közelget.

8 Kętſegnélkül az te ſiemeiddel nézed, és az hitetleneknec büntetéſeket meglátod.

9 Miuel hogy te WRam én óltalmam vagy, és az felſéges Iſtent válaztottad haylokodnac.

10 Nem illet téged az veſſedelem, és az oſtor nem közelget az te haylokodhoz.

Matth. 4. 11 Mert az ő Angyalinac paranczolt te felőled: hogy őrizzenec tégedet minden te vtaidban.

12 Az ő kezekben hordoznac tégedet, hogy meg ne üſſed az te lábaidat az kőbe.

13 Az oroſſlánon és az Aſpis kigyón iárſſ: meg tapodod az oroſſlán kölkőket, és az ſárkányokat.

14 (Mert ezt mondgya az Iſten:) Miuel hogy ez engemet ſieret, meg ſabaditom őtet, fel magaztalom őtet, mert eſméri az én neuemet.

15 Segitſégül hiut engemet, meg halgatom őtet, vęle vagyoc háboruſágában, meg mentem és meg diczőitem.

16 Hoſſſú napockal bę töltöm őtet, és meg mutatom néki az én ſabaditáſomat.

XCII.

Az annya fent Egyház magat az Iſten diczéretire keſztuen, az ő dolgait vzdallya: Az gonoſzoknac hittelenſséggel valo veſſedelmeket, az hiueknec ſabadulaſokat Iſtennec tulaidonitya. Vtolſor az Iſtennec hiw ſolgainac örőc bodogſágokrol ſol, mellyel meg aldatnac, hogy az Iſtent diczéritec, &c.

1 IÓ dolog az WRat tiztelni, és az te neuednec éneket mondani, felſéges Iſten.

2 Hirdetni mindennapon az te kegyelmeſségedet, és az te igaz mondáſodat minden éjjel.

3 Tiz húrú hegedőuel, lántual éneckel, hegedőuel.

4 Mert meg vidamitottál engemet WRam az te czelekedetiddel, az te kezeidnec czelekedetiben őruendezec.

5 Melly nagyoc WRam az te czelekedetid? igen mélſségeſec az te gondolatid.

6 Az balgatag ember nem véſſi azt eſiébe: és az bolond nem érti ezt.

7 Hogy mikor virágoznac az gonoſtoc mint az fűuec és virágoznac mind az hamiſság czelekedöc, el veſinec mind öröcké.

8 De te vagy felſéges Iſten mind öröcké, WRam.

9 Mert imé az te ellenſégid WRam, az te ellenſégid mondom el veſinec, és el ſieledznec mind az hamiſság czelekedöc.

10 Es fel emeled az én ſiaruámat mint az Vnicorniſnac, miuel hogy meg kenettettem ſiép zöldellö olaiual.

11 Es meg láttya az én ſiemem az én ellenem támadott ellenſégimen az te itéletidet, és az gonoſtoc felöl meg hallya az én fülem az mellyeket akar.

12 Az igaz virágozic mint az pálma fa: és meg ſaporodic mint az Libanuſnac Cedruſa.

13 Az WR házánac palánti: az mi Iſtenünknec tornátziban virágoznac.

14 Vénſégekbennis, gyümöltſöznec, köuérec és zöldellöc léſinec.

15 Hogy hirdeſséc az Wrat az én kö ſiklámat igaznac lenni, és hogy ninczen ſemmi hamiſság ö benne.

XCIII.

Az Prophéta elöſer az Iſtennec dicziöſségér magaſztallya. Az után ſol az Iſtennec igaſiságáról, ki az öueit ſoha el nem hadgya, az kic reduni illic az ö igeretihöz ragaszkodnának e' világi nyomoruſágoc között, ö tőle ſabadúlaſt várnac.

1 WRalkodic az WR, diczöſéget öltözött fel, Az Wr nagy hatalmas eröt öltözött fel: fel öuedezte magát, Az földis ö töle erösitetet meg, hogy meg ne indúllyon.

2 Allandó az te ſiéked öröcktül fogua: öröktül fogua vagy te.

3 Az folyo vizec WRam, az folyo vizec zúgnac, az folyo vizeknec habiai zúgnac.

4 De az ſoc vizeknec zúgáſánál, az tengernec erös habiainál, erösb az magaſságban lakozó WR.

5 Az te bizoń:ſág télelid igen erösec: Az te házadnac kéuánatos ſentſége WRam ſoc ideig meg marad.

XCIIII.

Kéri az Prophéta az Iſtennec ſegitſégét az gonoſo. és kegyetlenec ellen, kic az ſenteket habor gattyac vala. Kiknec gonoſságokat és Iſten ellen valo káromlásokat meg mondgya. Az gonoſokat feddi az ö gonoſságokért; Az hiueket vigasztallya.

1 WRam boſſiú állásnac Iſtene: boſſiú alló Iſten ielennyel meg.

2 Magaztaltaſsál fel földnec biráia, fizes meg az keuélyeknec.

3 Meddig öruendeznec WRam, meddig öruendeznec az hitetlenec?

4 Vakmeröképpen czátſognac, keményen ſiólnac: kérkeſinec az hamiſságnac czelekedöi.

5 Az te népedet WRam rontyác, és az te örökſégedet nyomorgattyác.

6 Az özuegyet és iöueuéńt meg ölic, az áruákatis meg ölic.

7 Es

7 Es azt mondgyác: Nem látya az Iſten, és az Iácobnac Iſtene nem tudgya.

8 Vegyetec eſietekbe mágatokat kic az kőſség kőzött bolondoc vattoc: és ti balgatagoc mikor tértec eſietekre?

9 Az ki az fület plántálta avagy nem hallé? és az ki az ſzemet teremtette nem láté?

10 Az ki az pogányokat meg feddi, auagy nem feddé meg titeket? és az ki embereket tudományra tanit, (auagy nem tudnaé az ſemmit.)

11 Az WR tudgya az embereknec gondolattyokat hogy hijába valóc.

12 Bódog ember az kit te tanitandaſi WRam, és az kit az te tőruényedre meg tanitaſi.

13 Hogy nyugalmat adgy annac az veſzedelemnec napián, mikor az Iſtentelennec vermet ásnac.

14 Bizony nem veti el az WR az ő népét, és el nem hadgya az ő őrökſégét.

15 Mert megg az itélet meg tér az igaſságra: a és ő vtánna mennec az igaz ſiiuő emberec.

16 Kiczoda támadott fel én éröttem az gonoſiul czelekedőc ellen? Kiczoda állot én mellém az hamiſság czelekedőc ellen?

17 Ha az WR ſegitſégül nem vólt vólna nekem, az én lelkem moſtan tſendeſſégben lakoznéc.

18 Mikor azt mondottam: Az én labam el iſſamodott, az te ió vóltod WRam meg erősitett engemet.

19 Es az én bennem való ſoc gondolkodáſimban, az vigaztaláſoc meg vidamitottác az én lelkemet.

20 Auagy vagyoné te hozzád valami közi az hamiſságnac ſiękinec, melly nyomoruſágot ſierez tőruénnec ſiine alatt: b

b Vagy, az tőrne nec rendi ellen.

21 Seregenként gyülnec az igaznac lelke ellen, és az ártatlannac vérét kárhoztattyác.

22 Es lőn én nékem az WR kő váram, és az én Iſtenem óltalomnac kő ſiikláia.

23 Mert meg fizeti nékiec az ő álnokſágokat, és az ő gonoſságoc el vezti őket: el vezti őket az mi Wrunc Iſtenünc.

XCV.

Diuid az Iſteni tiſztelettre és folgálatra inti az annyaſſent Egyházat, erősſéget vészén az Iſtennel tőrt ſőuetſegből, és az régi atyáknac példáiokból.

1 Őuetec el őruendezzünc az WRnac, vigadgyunc az mi ſiabaditáſunknac kő ſiikláiánac.

2 Mennyünc eleibe hálá adáſſal, énekellyünc néki diczéreteket.

3 Mert nagy Iſten az WR, és nagy király minden Iſteneknec felőttte.

4 Mert ő hatalmában vadnac ez földnec elsö réſzei: és az hegyeknec magaſsági ővé.

5 Őué az tenger és ő teremtette azt: és az földet az ő kezei formáltác.

6 Iőuetec el imádgyuc, búrúl-

a Az az, Noha moſtan az gonoſzoknac jol vagyon dolgok es az tőknac gonoſzul indul az eſzkőzlésben az Iſtennec tiſztelettec ozásaſsaga helyen all hogy az gonoſzoc megh bűntettſſerec, és az ioc megh alamdokoztaſsanac

lynnc le artzal, haitſuc meg terdünket az mi teremtö Wrunknac elötte.

7 Mert ö az mi Iſtenünc, és mi az ö mezeinec népei, és az ö kezénec iuhai vagyunc.

8 Ma ha az ö ſiauát hallandgyátoc, meg ne keméniczetec ſiueteket mint az vérſengéſnec helyén, az kéſértetnec napián az puztában.

9 Mikor meg kéſérténec engemet az ti atyaitoc, meg probálánac engemet, ióllehet láttác volna az én czelekedetemet.

10 Negyuen ezendeig bántattam ez nemzetſégtöl, azért azt mondám: teuelgö ſiuö nép ez, és nem tudgyác az én vtaimat.

11 Kiknec meg eskütem az én haragomban, hogy bé nem mennec az én nyugalmomba.

XCVI.

Az Prophéta az pogányoknac gyülekezetit az Sidockal egybe inti az Iſtennec dicziretire, erösiéget veuen az intéſre az teremtétnec és az Iſtennec gond viſeléſnec és ez világnac igazgatáſanac czelekedetiböl, és az iöuendö Meſſiáſnac birodalmából vagy orſágláſából, &c.

1 Enekellyétec az WRnac wy éneket: Enekellyen az WRnac mind az egéſi föld.

2 Énekellyétec az WRnac és áldgyátoc az ö neuét: hirdeſsétec minden napon az ö ſiabaditáſát.

3 Hirdeſsétec az pogány népec között az ö diczöſégét, minden népec között az ö czuda dólgait.

4 Mert nagy az WR és igen diczéretes: tiztelendö minden Iſteneknec felötte.

5 Mert az pogányoknac minden Iſteni báluányoc: De az WR az égeket teremtette.

6 Diczöſég és ſiépſég vagyon ö elötte: erösség és méltóſág az ö ſanctuariumiában.

7 Adgyatoc az WRnac népeknec nemzetſégi: adgyatoc (mondoc) az Wrnac diczöſéget és erösséget.

8 Tulaydonitſátoc az WRnac neuénec diczöſéget: adgyatoc aiándokot és mennyetec bé az ö tornátziba.

9 Imádgyatoc az Wrat az ö Sanctuariumiának ékeſségében: röttegien ö töle mind az egéſi föld.

10 Mondgyatoc: az pogány népec között Wralkodic az WR, mert meg erösitette az földnec kerekſéget hogy meg ne indúllyon: meg itéli az népeket igaſſágban.

11 Örüllyenec az égec és öruendezzen az föld, zengien az tenger és minden benne valóc.

12 Örüllyenec az mezöc minden benne valóckal, ackoron örüllyenec ez erdöknec fái.

13 Az Wrnac ortzáia elött mikor el jöuend, mert el iött birni ez földet: Meg itéli ez földet igaſſágban, és az népeket igaz mondáſáual.

a Az az, Tulaydonitſatoc

XCVII.

Dáuid az Meſſiás orſágát és annac nagyſágos

gyſágos méltoſágát írja meg, az báluány imádaſnac és minden hitetlenſegnec rontáſáról, és egyetembe az hiueknec örömeket es iauokat, kiket az Iſtenhöz valo engedelemre és diczéretre ez okal int: &c.

1 WRalkodic az WR, örüllyen az föld: öruendezzenec az nagy ſiigetec.

2 Felhö és homályoſság vagyon ö környüle, igaſság és itélet az ö ſiékinec eröſsége.

3 Tüz jár ö előtte: és körös környül meg égeti az ö ellenſégit.

4 Fénlettec az ö villámáſi ez világon, láttya és meg rötten az föld.

5 Az hegyec mint az vijaſi meg oluadnac az WRnac előtte: ez egéſi földnec Wránac ſiine előtt.

6 Hirdetic az egec az ö igaſságát: és meg látnyác minden népec az ö diczöſségét.

7 Szégyenüllyenec meg mind az faragott képeknec ſiólgái, kic diczekednec az báluányockal, imádgyatoc ötet minden Iſtenec.

8 Hallá és öruendezze az Sion, és örülénec az Iudánac leáni az te itéletedért WRam.

9 Mert te WRam magaſságos vagy mind az egéſi földön, és felötte igen fel magaztaltatál minden Iſteneknec felötte.

10 Kic ſiereritec az WRat gyülöllyétec az gonoſzt: meg örizi az ö ſienteinec lelkeket: az gonoſioknac kezekből meg ſiabadittya öket.

11 Világoſság rámadott az igazaknac, és az igaz ſiiuö emberecknec vigaſág.

12 Örüllyetec igazac az WRban, és tiztellyétec az ö ſientſégének emlekezetit.

XCVIII.

Az Prophéta inti az Sidokat és az Pogányokat és minden teremtett allatokat, hogy öruendezzenec az Christuſnac, ki az ö ellenſégin diadalmot vött. &c.

1 ENekellyétec az WRnac ewy éneket, mert czuda dolgokat czelekedett: Szabaditáſt adott néki az ö jobb karia és az ö ſientſéges karia.

2 Hirdettette az WR az ö ſiabaditaſát: az pogány népeknec ſiemec előtt meg jelentette az ö igaſságát.

3 Meg emlekezett az ö ió vóltáról, és az Izrael házához való tökélleteſségéről: ez földnec minden határi látták az mi Iſtenünknec ſiabaditáſát.

4 Örömmel énekellyétec az WRnac földnec minden lakoſi, zengiétec, örüllyetec és mondgyátoc diczéretet.

5 Mondgyatoc diczéretet az Wrnac hegedöuel, hegedöuel mondom és énekléſsel.

6 Trombitáckal és kürtnec zengéſéuel zengiétec ez IESVA király előtt.

7 Zengien az tenger minden benne valóckal egybe: ez világ az benne lakozóckal egybe.

8 Az folyó vizec tapſollyanac kézzel: az hegyekis egyetembe örüllyenec.

9 Az WR előtt mert eliött ez földnec birájára: biria ez világot igasságal, és az népeket felőtte igen igazán.

XCIX.

Az Prophéta az Christusnac mi királyunknac hatalmat, igasságat, es az pogany népekhőz valo kegyelmet tria meg melynec tőkelletes es alhatatos voltarul az régi atyaknac példáiokkal bizonittya: Azert int mindent ez kyralnac tizeletire.

1 WRalkodic az WR, (akar mint) dühöskedgyenec az népec: Az Cherubimokon ül, (akar mint) tétouázzon az föld.

2 Az Sionban lakozó WR nagy, és magasságos minden népeknec felőtte.

3 Tiztellyéc az te nagy es röttenetes neuedet, mert ſient.

4 Es az kiralnac ereie itéletet ſieret: te rendelted az igasságot: itéletet és igasságot te rendeltel az Iácob nemzetſégében.

5 Magaztallyátoc az mi WRúnkat Istenünket, és haitſátoc meg magatokat az ő lábainac ſámolyánál, mert ſzent.

6 Móſes és Aaron az ő papiainal egybe: és az Samuel azockal egybe kic az ő neuét ſegitſégül hijác valá: ſegitſégül hijác vala az WRat, és ő meg halgatá őket.

7 Felhőnec oſlopában ſiól vala nékiec az Isten, meg őrizic vala az ő bizonſág tételit és paranczolattyát mellyet adott vala nékic.

8 WRam mi Istenünc te meg halgattad őket: Isten kegyelmes vóltal nékiec: mind az által boſiſiút állottál az ő czelekedetekért.

9 Magaztallyátoc az mi WRunkat Istenünket: és haytſátoc meg magatokat az ő ſientſéges hegyénél, mert ſient az mi WRunc Istenünc.

C.

Az énekben az prophéta inti halá adáſra, az teremtéſnec, meg tartáſnac és váltſágnac io tétemenire.

1 ORuendezzetec az WRnac földnec minden lakoſi.

2 Stolgállyatoc az WRnac vigaſsággal: mennyetec ő eleibe örömmel.

3 Tudgyátoc meg hogy az Wr Isten: ő teremtet minket, és nem mi (teremtettüc) magunkat, ő népe vagyunc és az ő mezeinec iuhai.

4 Mennyetec bę az ő kaputin hálá adáſsal, az ő tornátziba diczérettel: adgyátoc hálákat néki, aldgyátoc az ő neuét.

5 Mert ió az WR: mind örökké vagyon az ő irgalmaſsága, és nemzetſégről nemzetſégre vagyon az ő tökélleteſsége.

CI.

Minec vránna Dauid az kiralſághoz futotc vólna, melliyet néki az Isten igért vala ez énekben meg mondgya mimodon akarna magát az feiedelemſegben vitelni, melly dologrol az Istennec igéretet tészen.

1 KEgyelmeſséget és itéletet éneklec, * és te néked WRam éneket mondoc.

* Az az: Kiknec vránna engemet kiralyá tétel, ez enec nekiſzent ę az hegyen, mert és tetről mellyek akarnac az orſzagot.

2 Storgalmatoſon igyekezem az tökélletes vtnac őrizéſére, mikoron én hozzám iöuendeſi: lároc az én ſiuemnec tökélleteſségében, az én házamban.

3 Nem

3 Nem kőuetec gonoſi dolgot, az gonoſi téuőknec czelekedeteket gyűlőlőm, és azoc én barátim nem léſſnec.

4 Az gonoſi ſiiuő embertáuól léſſen én tőlem, és az gonoſiokat hozzám nem boczátom.

5 Az ő felebaráttyoknac titkon való rágalmazóit el veztem, és az ki keuély ſiemő fel fuualkodott ſiiuő, azt el nem ſienuedem.

6 Az én ſiemeim figyelmeteſec léſſnec ez földnec igaz mondóira, hogy én velem lakozzanac: az tőkélleteſségnec vtában iáró ſiólgál én nékem.

7 Nem laknac az én házamban az álnokſág czelekedőc: az ki hazúgſágot ſiól, nem léſſen maradáſa az én ſiemeim előtt.

8 Nagy hamar el veziem ez földnec latrait, hogy ki gyomlállyam az WRnac városából mind az hamiſság czelekedőket.

CII.

Az énekneс elſő réſzében az annya ſent Egyházнac keſerues panaſolkodáſa és nyögése e tárgyatic meg, melly haſonlo légyen az meg holthoz inkáb, hogy nem az élőhöz. Az maſic réſzében vigaztalaſoc vadnac. Haromadikban fol az prophéta az lelki templumnac felől oſágáról, mellynec az kő templum példaia vo r Negyedikbe az annya ſent Egyhaz éneket mond az ő diadalmáról.

1 [a] WRam halgaſd meg az én imádſágomat, és az én kiáltáſom iuſſon te hozzád.

2 Ne rőyts el az te orczádat én tőlem, mikor ſiorongattatom: Hayts én hozzám az te fűledet, az mely nap kiáltoc te hozzád, hamar halgas meg engemet.

3 Mert meg emésztetnec mint az füſt az én napiaim, és az én czontaim mint az űſiög meg égtenec.

4 Az én ſiiuem minec vtanna meg veretteteт, meg ſiáradot mint az fű, annira hogy elfeletkezzem ételemről is.

5 Az én nyögéſemnec ſiaua miatt az én czontom az én húſomhoz ragadott.

6 Haſonlatos lőttem az puztában lakozó ökörbikához: ollyanná lőttem mint az bagoly az puztában.

7 Vigyázoc, és ollyan vagyoc mint az egyedül való vereb az ház heián.

8 Minden napon gyalázattal illetnec engemet az én ellenſégim, és az, kic engemet tſufolnac, én reiám eskeſſnec.

9 Annac okaért az port mint az kenyeret éſiem vala: és az én italomat köny húllatáſſal egyelitem vala.

10 Az te haragod és búſúláſod miatt, mert fel emeluén az földhöz ütöttél engemet.

11 Az én napiaim haſonlatoſoc az el hanyotlott árnyékhoz, és én mint az fű meg ſiáradtam.

12 [b] Te pedig WRam mind örőcké meg maradſi, és az te emlekezeted nemzetſégről nemzetſégre meg marad.

13 Azért te fel keluén könyörülſi az Sionon: mert ideie hogy könyörüly rayta, mert el iött az idő.

14 Mert

[a] az 12. verſſ. az annyaſſent egyhaz nenyomorult allapatarol irta az ő maga ſzepen.

[b] Az 13. verſſig vigzta laſoc va nac. Mert az ielſtennec alhatatoſtagaual és az prophetaknac az varo meg eppiteſe felől valo tőuenſő mondaſokal vigaſztallya az nepet.

14 Mert az te ſiólgaid annac köueiben gyönyörködnec, és annac porán könyörülnec.

15 e Es félic az pogányoc az te neuedet WRam, és ez földnec minden királyai az te dicziőſégeder.

16 Miuel hogy az WR meg eppitette az Siont, és ott meg lattatott az ő diczőſégében.

17 Es az nyomorultaknac könyörgéſekre tekintet, és azoknac könyörgéleket meg nem vtálta.

18 Irattaſéc meg ez az köuetkezendő nemzetſégnec (haſinara,) hogy az meg vijtatott nép diczérie az WRat.

19 Miuel hogy alá tekintet az ő magaſságos ſentſéges helyéből: Az WR az menyekből az földre tekintet.

20 Hogy meg hallaná az foglyoknac nyögéſeket, és meg öldözná az halálnac fiait.

21 Hogy Lirdeſséc Sionban az WRnac neuét: és az ő diczéretit Ieruſálemben.

22 Mikor ſoc népec gyülnec egybe: és ſoc orſágoc hogy ſiolgállyanac az WRnac.

23 d Ki illyen módon nyomorgatuán az én erőmet, az én életemnec napiait meg röuiditi.

24 Ezt mondám azért: En Iſtenem ne vigy el engemet az én napiaimnac felén: mind örökön öröcké vadnac az te ezteндeid.

25 Minec elötte ez földet fundáltad vólna, és az te kezeidnec munkáia, az egec vólnának.

26 Ezec el veſinec, de te megmaradſi: mind ezec mint az ruha meg auúlnac, mint az öltözetetel változtatod azokat, és el változnac.

27 Te pedig vgyan azon vagy és az te eztendeid el nem fogynac.

28 Az te ſiólgaidnac fiai meg maradnac, és azoknac maguoc te elötted meg erősitetnec.

CIII.

Dáuid mind ő magát az több ſentekkel egybe, mind az ſent Angyalokat indittya ez énekben hala adáſra, az nagy io tetemenyekért mellyekkel volt ea vagyon mindenkor Iſten az ő annyá ſent Egyházához, mellyi io téremenyec vagy lelkiec vagy teſtiec, &c.

1 ALdgyad én lelkem az WRat: és minden belső réſieim az ő ſient neuét.

2 Aldgyad én lelkem az WRat: és el ne feletkezzél ſemmi io tétéméniről.

3 Ki meg kegyelmez minden te bűneidnec, ki meg gyogyittya minden betegſégedet.

4 Ki meg ſabaditya az koporſóból az te életedét: ki tégedet meg koronáz kegyelmeſségéuel és irgalmaſságáual.

5 Ki minden jóual meg elegiti az te ſiádat, meg vijtya az te iffiuſágodat mint az ſaskeſelyűnec.

6 Igaſságot czelekeſſic az WR: és itéletet az nyomorúltaknac.

7 Meg

a Az zsidóknak Egyedül annak a ſent Egyházának emlékezetével ſolgálnak, mellyet pedig ezek kűlſő kötelem által.

d Az annyá ſzenvedésben a ſzentek mai enchis.

7 Meg ielenti az ő vtait Mósesnec: az Izrael fiainac az ő gondolatit.

8 Irgalmas és kegyelmes az WR, kęsedelmes az haragra, és igen kegyelmes.

9 Nem mind örökké feddödic: és nem tartya meg mind örökké az ő haragiát.

10 Nem az mi bűneinc sęrint czelekesęic mi velünc, és nem fizet mi nékünc az mi álnokságunc sęrint.

11 Mert melly igen magasś az Eeg az földtől, ollyan igen nagy az ő ió vólta az ötet félökhöz.

12 Melly táuól vagyon az nap kelet az nap nyugattúl, olly messźe vetette mi tölönc az mi bűneinket.

13 Miképpen könyörül az attya az ő fiain, azonképpen könyörül az WR az ötet félökön.

14 Mert ő tudgya hogy romlandó edényec vagyunc: meg emlekezic rólа hogy porból valóc vagyunc.

15 Es hogy az halandó embernec napjai hasonlatosoc az fühöz, és hogy mint az mezönec virága úgy virágzic.

16 Es mikor az śięl által mégyen rayta, nem léśien többé, és nem esméri többé azt az ő helye.

17 De az Wrnac ió vólta mind örökkönörökké az ötet félökön, és az ő igasśága annac fiainac fiain.

18 Azokon az kic meg őrizic az ő śöuétségét, és meg emlekeznec az ő paranczolattyáról, hogy azokat czelekedgyéc.

19 Az WR az menyekben helheztette az ő śękit, és az ő birodalmának mindeneken hatalma vagyon.

20 Aldgyátoc az WRat ő Angyali, kic erőuel hatalmasoc vattoc, kic az ő paranczolattyát miuelitec, engeduén az ő belśédének śiauának.

21 Aldgyátoc az WRat minden ő seregi: minden ő śiolgai kic az ő akarattyának engedtec.

22 Aldgyátoc az WRat minden ő teremtett állati, az ő uralkodásának minden helyein: Aldgyad én lelkem az WRat.

CIIII.

Mint az felső énekben az Prophéta Istennec halakat ada az ő annya śent Egyházahoz valo io tętemenyekért: Azonképpen ebbe halákat ad az ió tętemenyekért, mert śiel vagyon mindenekhöz, neuezet śerint pedig az teremtésért, hogy tudni illic ez világot az benne valokkal egybe teremtette, és azt igazgattya az emberek nec hasznokra. &c.

1 ALdgyad én lelkem az WRat: En WRam Istenem felötte igen fel magaztaltattál, diczőśéget és ekesśéget öltöztel magadra.

2 Ki magadat világosśággal mint egy öltözettel környül vötted, és ki terieztetted az ęgeket mint egy kárpitot.

3 Ki az vizekben śerzette az ő lako helyeit, ki az felhöket rendelte az ő śekeréué, és jár az śielek nec śárnyain.

4 Ki az śieleket ő köuetiué tętte és ő śiólgáiuá az lángalló tüzet.

Gen. 1.

a Ebr. 1. ezt az Apostal es Angyalokrul magyarazza es igi fordittya, ki az ő Angyalit lelki allatokka teremti, es vagy ki az ő Angyalit vgy mint lelki allatokat teremtette.

5 Fundál-

5 Fundálta az földet az ő oſilopin, melly ſoha öröcké meg nem mozdúl.

6 Mélſéges vizeckel úgy mint öltözettel bé buritottad vala azt, az hegyeknec felötte állanac vala az vizec.

7 De az te paranczolatodra el oſilánac: az te meńdörgéſednec ſiauára hamar el ménénec.

8 Fel emelkedénec az hegyec, és az völgyec le ſiállánac az helyre mellyet azoknac rendeltel vala.

9 Határt vetettél azoknac mellyet által nem hágnac, és viſſa nem térnec az földnec el búritáſára.

10 Ki az forráſokat folyo vizekké teſſed, hogy az hegyec közöttt folyanac.

11 Hogy abból igyanac az mezei vadac, és az vadſzamároc meg enyhüſéc az ő ſomiuſágokat.

12 Azoc mellet lakoznac az égi madarac, és az fáknac agai közzül ſiólnac.

13 Ki meg öntözi az hegyeket az ő lakó helyeiből, hogy az te czelekedetednec haſznából meg elegiteſséc az föld.

14 Teremt ſiénat az barmoknac, és füuet az embereknec haſznokra, hogy eledelt vegyenec az földből.

15 Ki borral meg vidamittya az embernec ſiiuét, és ortzáiát meg fényeſiti olayal, és kenérrel az embernec ſiiuét erőſiti.

16 Az WRnac fái [b] meg elegitetnec: Az Libanuſnac Cedrus fái mellyeket plántált.

17 Mert az madarac azon féſiket raknac, és az eſitragoc, mellyeknec házoc az iegenye fác.

18 Az magas hegyec az vad Ketskéknec, az kő ſiiklác az hörtſököknec hayloki.

19 Teremtette az hóldot bizonyos időknec mutatáſára: és az napot melly az ő alámenetelit tudgya. Gen. 1.

20 Setétſéget ſierzeſi hogy étzaka légyen, mellyen az erdöknec vadai ki iönec.

21 Az oroſiláń kölköc kic ordítanac az prædaiért, kereſüén az Iſtentől az ő eledeleket.

22 Fel támad az nap, és eſmét el röyteznec: és az ő haylokokban le fekeſinec.

23 Ki mégyen az ember az ő munkáiára és az ő dolgára mind eſtueig.

24 Melly nagyoc az te czelekedetid WRam: Mindeneket böltczen teremtettel: bé töltöt az föld az te gazdagſágiddal.

25 Ez nagy és ſiçles tenger, mellyben vadnac ſiámlálhatatlan úſió állatoc, és apró állatoc nagyockal egybe.

26 Azon iárnac az Gállyác; az nagy Tzet hal, mellyet te formáltál hogy iátzodozzéc abban.

27 Mindenec te reiád néznec, hogy eledelt adgy nékiec alkalmatos időben.

28 Mikor te adſi nékiec ackor takar-

[b] Iſten fáinac mongya az nagy magos fákat.

„takarnac, mikor az te kezedet
„meg nîtod ackor mindenec bę
„telnec az te ió vóltoddal.

„ 29 Mikor el forditod ortzádat meg háborosînac, mikor el vesîed azoknac lelkeket, el fogyátkoznac, és földdé léſînec.

„ 30 Ha az te lelkedet ki boczátod, meg vijúlnac, és meg vijtod az földnec ſinét.

31 Légyen az WRnac diczőſég mind öröcké: és öruendezzen az WR az ö teremtett állatiban.

32 Ki mikor az földre tekint, meg rötten az: ki az hegyeket meg öti, és füſtölgenec.

33 Eneklec az WRnac az én életemben: Eneket mondoc az én Iſtenemnec az mig vagyoc.

34 Légyen kedues néki az én beſiédem, én öruendezec az Wrban.

35 Veſſienec el az gonoſi emberec ez földről, és az hitetelenec többé ne legyenec: Áldgyad én lelkem az Wrat. Diczéritetec az Wrat.

CV.

Diczéri az 'ſient és hálakat ád az Prophéra mind azokért az io tétemenyekert, melyeuel vot az Izrael nepéhöz, ártol fogua hogy az Abrahamot választotta és hitta, mind az ideig, melyben az Canaan földét ö nékiec ada, &c.

1 TIztellyétec az WRat: hijatoc ſegitſégül az ö neuét, hirdeſsétec az népec között az ö czelekedetit.

2 Enekellyetec és mondgyatoc diczéretet ö néki, ſióllyatoc minden ö czudairól.

3 Diczekedgyetec az ö ſient neuében: öruendezzen azoknac ſiuec kic kereſic az Wrat.

4 Kereſsétec az Wrat és az ö ereiét: kereſſétec az ö ortzáiát ſiüntelen.

5 Emlekezzetec meg az ö czudáiról mellyeket czelekedett: az ö czudáiról és az ö ſiáiának itéletiről.

6 O Abrahamnac ö ſiolgáiának magua, Iácobnac ö válaztottának fiai.

7 Ez WR az mi Iſtenünc: mind az egéſi földön vadnac az ö itéleti.

8 Meg emlekezic mind örökké az ö ſiöuetſégéről és az ö beſiédéről, mellyet paranczolt meg tartani ezer nemzetſégiglen.

9 Mellyet ſierzett Abrahammal: és az Iſáknac tött esküuéſéről. Gen 26

10 Mellyet meg erősitet Iácobnac örök végezés ſierint, és az Izraelnec örök ſiöuetſégül. Gen 28 35.

11 Ezt monduán: Néked adom az Canaan földét, hogy légyen néked ſors ſierint való örökſéged. Gen. 13.

12 Ióllehet ſiám ſierint keueſen vólnánac, felötte igen keueſen és vgy mint ſellgrec.

13 Es egy nemzetſég közzül más közzé mennénec, és egy orſiágból más nép közzé. Gen. 34.

14 Es nem engedé hogy ſenki

ártana nékic: és ő érőttee az királyokatis meg dorgálta, (ezt monduán.)

15 Az én meg kenetetteimet ne illeſsétec: és az én prophétáimnac ne ártſatoc.

Gen.41. 16 Es ęhſéget ſierze az földőn: és az kenyérnec táplálâſát el véué.

17 El küldé ő előttőc egy férfiat: az Iósephet, ki el adattatot vala rabſágra.

Gen 37.45. 18 Kinec lábait békokba vetéc: az vas által hata az ő lelkét.

19 Mind az ideig mellyben bę kell vala az ő beſzédének tellyeſedni: Az WR beſzéde meg probálá őtet.

Gen 41. 20 El küldé az király, és el boczáttatá őtet az népeknec feiedelme, és el ſzabaditá őtet.

21 WRrá tőué azt az ő házánac és minden ioſságán feiedelmé.

22 Hogy az ő feiedelmétis az ő akarattya ſzerint meg kötőztetné: és hogy az ő véneit tanitaná bőltſéglre.

Gen.46. 23 Ackor méne az Izrael Ægyptumba: és az Iácob búdoſéc az Chamnac földén.

Exod 1.7. 24 Es meg ſzaporitá Iſten az ő népét felőtte igen: és az ő ellenſéginél erősbé tőué.

25 Et forditá azoknac ſziueket, hogy meg gyűlölnéc az ő népét: és álnokúl czelekedénec az ő ſzólgaiual.

Exod.3.4. 26 El boczátá Moſeſt az ő ſzólgáiát, és az Aaront kit válaztot vala.

27 Kic azoc között nagy czudákat tőttec, és ieleket az Chamnac földén.

28 Boczáta ſetétſéget és bę ſetétite azt: és az czudác nem vóltac engedetlenec az ő beſzédinec. Exod. 10.

29 Azoknac vizeket vérré változtatta, és meg ölé az ő halokat. Exod. 7.

30 Az ő földőc békákat teremté, mellyec az ő kiralyoknac házokbannis vóltac. Exod. 8.

31 Paranczola és támada legyeknec ſokſága, és tetuec minden ő határokban.

32 Az ő eſőiőket kő eſőué változtatta vala, és égő tüzet boczáta az ő földőkre. Exod. 9.

33 Es el veré azoknac ſzőleieket, fige fáiokat, és el vezté minden ő határoknac termő fáit.

34 Paranczola és támadának ſáskác, és ſzámlálhatatlan ſoc czere bogár. Exod. 10.

35 Es minden zőldellő füuet meg emézté az ő földőkben, és meg emézté az ő földőknec gyümölczét.

36 Es minden elſő ſzülöttet meg ölé az ő földőkben, minden ő ereieknec elſő fengéſét. Exod. 12.

37 Es ki hozá őket ezűſtuel es arannyal: és az ő czelédgyekben egy ſem vólt beteges.

38 Őruendeze Ægyptus az ő ki jőueteleken, mert azoktúl való félelem meg környekezte vala őket. Exod. 11. & 12.

39 Ki teriezté Iſten az felhöt Exod. 13.

hogy

hogy öket bé fedezné: és az tüzet, hogy éjjel világoſságot adna.

Exod. 12. 40 Könyörgé az Iſrael és fürjeket hóuének: és mennyei kenyeret adott nékik.

Exod. 17. Num. 20. 41 Megnitá az kő ſiiklát és vizek ſóuének ki, mellyek foltac az ſiáraz földön, mint az foyló víz.

Gen. 15. 42 Mert megemlekezék az ő ſientléges beſzédéről, mellyet mondot vólt Abrahamnac.

Exod. 15. Num. 33. 43 Ki hozá azért az ő népét örömmel, és vigaſsággal az ő válaztottit.

Num. 20. 44 És adá azoknac az pogányoc földét: és az népeknec munkájokat vättéc örökségül.

Deut. 31. 45 Hogy megtartánác az ő rendeléſit, és megőrizznéc az ő törvénit. Dicséret Iſtennec.

CVI.

El kezdi ez éneket az Prophéta az Iſtennec dicséretin hogy mind magát, mind egyebeket bizodalomra indithaſſa. Az vtan könyörög, hogy Iſten az Abraham nemzetſégének fogadott áldáſát elő vigye. Touabbá tanúl hogy méltátlan vala az nép Iſten kegyelmére az ő ſoc bűnöc, és iſtenről valo el ſakadáſoc miatt, minec vtanna azért megvaltotta volná az Istennec minden időben valo gonoſságát, hálaadatlanſágát, keuetlegét, Iſtentől valo el hayláſát, az vtan boczánatot kér.

1 Dicsériétec az WRat, mert iő: Mert mind örökké vagyon az ő irgalmaſsága.

2 Kiczoda mondhatná meg az WRnac nagy ereiét, és kiczoda jelenthetné ki az ő dicséretit.

3 Bódogoc az kic megőrizic az itéletet, és az ki igazán viſeli magát mindenkoron.

4 Emlekezzél meg én rólam Wram, az te ió vóltodért mellyel vagy az te népedhöz, látogaſs meg engemet az te ſegitſégeddel.

5 Hogy láſsam meg az te válaztottidhoz való ió tétedet, és örüendezzec az te népednec örömében, hogy dicsekedgyem az te örökſégeddel.

6 Vétkeztünc az mi attyainckal, álnokúl czelekedtünc, gonoſsúl czelekedtünc.

7 Az mi attyaink Ægyptumban nem értettec az te czudáidat, nem emlekezénec meg az te ſoc ió téteményedről: és engedetlenec lönec az veres tengernél.

8 De megtartá öket az Wr az ő neueiért, hogy megielentené az ő hatalmaſságát.

9 Mert megdorgála az veres tengert és megſiárada: és álcal viué öket az melyſégeken mint az puztában. a

10 És megſiabaditá öket az ellenſégnec kezéből: megmenté öket az ő ellenſégektől.

11 És az vizec el búritác az ő nyomorgatóiokat? czac éggyis nem maradamegazoc közzül.

12 Ackor hiuénec az ő beſzédének, és énekléc az ő dicséretit. Exod. 15.

13 De azonnal el feletkezénec az ő dólgairól: és nem várác az ő tanáczát.

14 És kéuánſágra indulánac az puztában: és keſértéc Iſtent az puztában. 1. Cor 10. Num. 11.

15 Annac okáért megadá nékic az ő kéuánſágokat, de botſáta ő reáioc öztöuérſéget.

a Az, az: Nem kő ömben viue öket által az tengeren mint az ſiáraz puztán.

Num. 16. Deut. 11.

16 Annac felötte irigyſégre indulánac Móſes ellen az táborban, és az Iſtennec ſiente ellen, az Aaron ellen.

17 Meg nilatkozéc az föld és el nyelé Dathant, és el búrita az Abiramnac czelédgyét.

18 Es tüz geriede az ö gyülekezetec ellen, az láng meg gyuytá az gonoſiokat.

Exod 32.

19 Bornyu képet öntének az Horebnél: és imádác az öntöt báluáſt.

20 Es el változtatác az ö dicziöſſégeket, baromnac haſonlatoſságára, mely ſiénat éſſic.

21 El feletkezének Iſtenről, ki meg tartotta vala öket, ki nagy dólgokat czelekedett vala Ægyptumban.

22 Czudálatoſokat az Chamnac földén: röttenetéſeket az veres tengernél.

Exod. 32.

23 Annac okaért meg mondotta vala, hogy el veszti öket, ha Móſes az ö válaztott ſiolgáia nem állot vólna az romlálon az ö orczáia elött, az ö haragiának el fordításáért, hogy öket el ne törlené.

24 Meg vtálác az kéuánatos földetis, és nem hallác meg az WRnac ſiauát.

26 Annac okaért fel emelé az ö kezét ö ellenec, hogy öket el veztené az puztában.

27 Es hogy az ö maguokat az pogányoc között el ſéleztené: és hogy minden földeken öket el ſzintené.

28 Annac felötte adác magokat az Baal Pehor mellé: és az halottac áldozattyát éuéc.

c Halottaknac nemeznek áldozni, bálnany Iſtenecket.

29 Es haragra inditác az Iſtent az ö czeleketeteckel, és oſtor ſiállá reáioc.

30 Mig nem az Phinees elö álla Num. 25. és boſſiſiút állá, és meg ſiünéc az oſtót.

31 Es ez tulaydonitatéc néki igaſſagúl, nemzetſégről nemzetſégre mind öröcké.

32 Haragra inditác ötet az vetſengéſnec vizénélis, annira hogy Móſeſis gonoſiúl iárna ö miattoc. Num. 20.

33 Mert meg háboritác az ö lelkét, és maga gondolatlanúl ſióla aiakaual.

34 Nem veztéc el az népeketis, Deut 7. az kikről az WR ſiólot vala.

35 Hanem meg egyeledénec az pogányockal: és azoknac czelekedeteket meg tanúlác.

36 Es ſiolgálánac azoknac báluányoknac, mellyec nékiec romláſokra lönec.

37 Mert meg áldozác az ö fiokat és leányokat az ördögöknec.

38 Es ártatlan vért ontánac, az ö fioknac leányoknac véreket, mellyeket az Canaannac báluáninac áldoztac, és meg férteztetéc az föld öldökléſeckel.

39 Es meg férteztetének az ö czelekedeteckel és paráznalkodánac ſiánt ſiándockal.

40 Azért fel geriede az WR haragia az ö népe ellen: és meg vtálá az ö örökſégét.

41 Es

b Az ez, el veszérte vala, ha Móſes az Iſtent ezért meg nem állotta vólna kónyörgéſsel, mint az viteznec ſzokás az Varnac tőre ſi ne állani az ellenſég ellen. Num. 14.

41 És adá azokat az pogányoknac kezekbe: és wralkodánac ő raytoc az ő ellenſégec.

42 És nyomorgatác őket az ő ellenſégec, és meg aláztatánac azoknac kezec alatt.

43 Nagy gyakorta meg ſzabadította őket, ióllehet ők meg háborittác vólna ötet az ő tanátſockal, és el veſténec az ő hamiſságokért.

44 Mind az által reáioc tekinte mikor nékic nyomoruſágoc vólna, meg halgatuán az ő kiáltáſokat.

45 És ő érőttec meg emlekezéc az ő ſzöuetſégéről: és az ő kegyelmeſségénec nagyſaga ſzerint el változtata ſzándokát.

46 És könyörűleteſségre inditá azokat, az kic őket fogua el vittec vala.

47 [a]Tarts meg minket mi Wrunc Iſtenünc, és gyűytſ egybe minket az pogányoc közzűl, hogy az teſzient neuedet diczériüc, és hirdeſſüc az te diczéretedet.

48 Aldott az Izraelnec WRa Iſtene örőktűl fogua mind őrőcké, és minden [e]nép ezt mondgya: Amen. Diczériétec az WRat.

a Könyörög Iſtennec hogy ne tekintſe az regi atyaknac gonoſz dolgokat hanem az ő kegyelmeſségéből tegyen rola vele.

e Vagy, mind az egeſz ſokaſág.

CVII.

Az Prophéta az Iſtennec io yólrát és kegyelmnſségét diczéri idegen országokban bádoſoknac, foglyoknac, betegneket, és az tengeren iároknac példaiokból, és az valtozaſoknac peldaiabol, mellyec vadnac vagy léſnec, minden tartomániokban és embereknek, az iſtennec gond viſeléſéből és igazgatáſából. Az után int mindeneket hálá adásra, és almélkodic az embereknec gorombaſágokon, hogy az Iſtennec dolgait nem veſic ezekbe.

1 Diczériétec az WRat mert ió: mert mind örökké vagyon az ő irgálmaſsága.

2 Hirdeſſéc ezt az WRtol meg váltattac, kiket meg ſzabadított az nyomorgatóknac kezekből.

3 Kiket egybe gyűytött ez földről, nap keletről, nap nyugatról, éſzakról, és az tenger felől.

4 Búdoſnac vala az puztában; az kietlenben az úton kiuül: és nem találnac vala lakáſra való városſt.

5 Ehec és ſzomiac valánac: az ő lelkec az ſzomiuſág miatt el fogyátkozot vala.

6 És kiáltánac az WRhoz az ő nyomoruſágokban, ki meg ſzabadítá őket az ő nyomoruſágokból.

7 És viué őket az egyenes útra: hogy iutnánac oly városba mellyben laknánac.

8 Tiztellyéc azért az WR előtt az ő kegyelmeſségét: és az ő czudálatos dólgait az embereknec fiai előtt.

9 Mert meg elegiti az ſzomiuhozó lelket, és az éhező lelket bétőlti ióual.

10 Némellyec ſetétſégben és az halálnac árnyékában űlnec: meg kötöztetuén keſerűſséggel és vaſſal.

11 Mert engedetlenec vóltac az Iſten beſzédéhöz, és az felſéges Iſtennec tanáczát meg vtáltác.

12 De minec vtánna meg aláztta az nyomoruſág az ő ſziueket,

és el eſtenec, annira hogy ſegitſégec nem vólna.

13 Es kiáltanac az WRhoz az ő nyomoruſágokban, az ő nyaualyáiokból meg ſiabadittya őket.

14 Ki hozza őket az ſetétſégből, és az halálnac árnyékából: és az ő köteleket el ſiakaztya.

15 Hirdeſsétec azért az WR előtt az ő ió vóltát, és az ő czuda dólgait az embereknec fiai előtt.

16 Mert meg rontotta az ęrtz kapukat, és az vas zárokat el törte.

17 Némellyec balgatagoc léuén az ő gonoſságoknac vtaiért, és az ő hamiſságokért oſtoroztatnac.

18 Minden étket vtál az ő lelkec: és közelget az halálnac kapu ához.

19 Es kiáltanac az WRhoz az ő nyomoruſágokban, és az ő nyaualyáiokból meg ſiabadittya őket.

20 El boczáttya az ő igéiét és meg gyogittya őket, és meg ſiabadittya őket az ő vermekből.

21 Hirdeſséc azért az WR előtt az ő irgalmaſságát, és az ő czuda dólgait az embereknec fiai előtt.

22 Es áldozzanac diczéretnec, áldozatty áual: és hirdeſséc az ő czelekedetit örömmel.

23 Az kic haiókon az tengerre mennec: és az nagy vizeken kereskednec.

24 Azoc láttyác az WRnac dólgait, és az ő czudáit az mélſégben.

25 Mert mineć vtánna ſiól, ſęl veſſet támaszt, melly az tenger habiait fel emeli.

26 Az Eegig fel emelkednec, az mélſégbe le boczátkoznac: az ő lelkec az nagy félelemnec miatta el oluad.

27 Hanyattatnac, és tántorganac mint az réſieg, es minden tudományoknac eſſe vęſi.

28 Es kiáltanac az WRhoz az ő nyaualyáiokban, ki az ő nyomorúſágokból meg ſiabadittya őket.

29 Meg állattya az ſęl vęzt, és meg czendeſednec az haboc.

30 Es örülnec mert meg czendeſedtec, és vezęrli őket az partra, mellyre igyekeztec menni.

31 Hirdeſsétec az WR előtt az ő ió tęteményét, és az ő czuda dólgait az embereknec fiai előtt.

32 Es magaztallyác őtet az népnec gyülekezetiben, és az vęneknec gyülekezetiben diczériéc őtet.

33 Az folyó vizeket puztáczká téſſi: és az vizeknec forráſit ſiárazzá.

34 Az gyümölts termő földet meddő földdé tötte, azon az földön lakó népnec gonoſságaiért.

35 Az puztát álló tóczká téſſi, és az kietlen földet vizeknec folyáſſáuá.

36 Es azt miueli hogy ott lakozzanac

kozzanac az ęhezŏc, és azt lakó várossá tegyéc.

37 Hogy mezŏket bę ültetsenec, sŏlŏket plántállyanac és hasinos iŏuedelmet szerezzenec.

38 És meg áldgya ŏket, és igen megsaporodnac, és azoknac barmokat meg nem keuesiti.

39 Az után meg keuesednec és meg aláztatnac az nyomoruságnac, vesiedelemnec, és keserŭségnec miatta.

40 Gyálázatba eyti az fejedelmeket, és azt miueli hogy téuelegienec az vtnélkŭl való puztában.

41 És fel emeli az nyomorúltat az nyomorúságból: és megsaporittya az czelédeket mint az iuhokat.

42 Hogy lássác az igazac és ŏruendezzenec, és minden gonosioc meg tartoztassác az ŏ szájokat.

43 Kiczoda az bŏltsec közzŭl az ki ezeket eszébe venné, hogy az emberec meg gondolnác az Istennec kegyelmeségit?

CVIII.

Meg mondgya az Prophéta ez énekben, mely nagy buzgosággal akarna énekelni az Isten dicziretit loc népec és nemzetségec közŏtt. Az után az ŏ orßagának, és abban mint tŭkörben az Christus orßaganac ßieleségét irja meg.

1 KEesi az én sziuem Isten: Eneklec és diczéretet mondoc, az én diczŏségemmelis *éneklec.

*Erti az ŏ lelket, mint ha azt mondaná, nem csac nyeluommel, hanem lelkemmelis éneklec.

2 Kely fel én lantom és hegedŏm: fel serkenec ió reggel.

3 Diczérlec tégedet az pogányoc közŏtt WRam, és éneket mondoc néked az népec közŏtt.

4 Mert mind az Egeknec felŏtte fel magaztaltatott az te ió vóltod: és mind az felhŏkig vagyon az te igaz mondásod.

5 Magaztaltatásál fel az Egeknec felŏtte Isten, és mind az egési földŏn az te diczŏséged.

6 Hogy szabadúllyanac meg az te szerelmesid, tarts meg az te iob karoddal, és halgas meg engemet.

7 Az Isten szólott az ŏ Sanctuariomiából: ŏruendezec, azért az Sichimitáknac ioságokat el oztom: és az Succothnac völgyét el mérem.

8 Enim az Gilead, enim az Manasse: és az Ephraim az én fejemnec ereie: és az Iuda én törueń téuŏm.

9 Az Moab én mosdó medentzém: Az Edomra vetem az én saruimat, és az Philistæusokon ŏruendezec.

10 De kiczoda visien engemet az kerítet városokba? kiczoda vinne engemet az Edom ellen?

11 Auagy nem teié Isten, ki minket meg vetettél vala, hogy ki ne mennél Isten az mi sereginckel.

12 Légy ſegitſégül mi nékünc az háborúſágban: Mert hijába való az embéri ſegitſég.

13 Az Iſtenben bizuán czelekedgyünc erőſsen: és ő meg tapodgya az mi ellenſéginket.

LIX

Minec vránna Dáuid az ő rayta tört ſoc boſſuſágokról panaſolkodott volna, átkozza ſoc arkockal az ő ellenſégit. Az vtan könyörög és tgéri hálá adáſát.

1 ENN diczéretemnec Iſtene, ne halgaſs.

2 Mert az gonoſinac ſiáia, és az álnoc ſiáy én ellenem fel nitotta magát: ſióltac én ellenem hazug nyelwuel.

3 Es gyülöſéges beſzédeckel környül vöttéc engemet, és oſtromlottac engemet oknélkül.

4 Az helyébe hogy én ſieretem öket., én velem ellenkeznec: En pedig imátkozom vala. a

a A 35. 44. Nem vala egyeb orwoſságom hanem könyörgöc vala Iſtennec.

5 Es adtác nékem gonozt az io helyébe: és gyülöſéget az én ſieretetem helyébe.

6 b Adgy ő nékie gonoſi feiedelmet, és az ellenſég állyon az ő iob keze felöl.

b Ezekház haſonlác ſac nem tálálatnac az Ieruſálémban uallyaſzkodó Dáuid átkozſa az ő ellenſégit Melyec Dáuidtól mondattac prophétai lelekből, mellyeket ni nem hőuethetünc.

7 Mikor törueénkezic, meg győzettetuén iöjjön ki onnét, és az ő könyörgéſi változzanac bűnné.

8 Az ő életének napiai legyenec keueſec: és az ő feiedelemſégét más vegyeel.

9 Az ő fiai legyenec áruác, és az ő feleſége légyen özuegy.

10 Az ő fiai búdoſsanac és kóldúllyanac, és kereſsenec eledelt az ő el puztúlt helyeken.

11 Foglallya el az Vſurás néki minden ioſſágát: és az idegenec ragadozzác el minden marháiát.

12 Ne légyen néki, az ki álhatatos lenne hozzáia az ió tétemében, és ne légyen az ki könyörüllyön az ő áruain.

13 Az ő maradéki veſſienec el: Az másodic nemzetſégben töröltetſéc el azoknac neuec.

14 Az ő attyainac álnokſága légyen emlekezetben az Wr előtt: és az ő annyának gonoſsága el ne töröltetſéc.

15 Légyenec az WR előtt mindenkor: c és töröltetſéc el az földrül az ő emlekezetec.

c Tudni illic ezoknac gonoſſagoc.

16 Mert nem emlekezet meg arról hogy irgalmaſságot czelekednéc, és kergette az ſiegény nyomorúlt férfiat, és az meg keſeredett ſiiuőt, hogy azt meg ölne.

17 Es ſierette az átkot, hogy reiá ſiállana: és nem akarta az áldáſt, és el táuozic tüle.

18 Hogy fel öltöztetnéc átockal mint öltözettel, és bę menne mint az víz ő beléie, és mint az olay az ő czontaiba.

19 Légyen ő rayta d mint egy paláſt, mellyel bę fedezteſséc, és mint az öuedező, mellyel bę öuedezteſséc.

d Tudni illic az elec.

20 Ez légien iutalmoc az Wrtól az én ellenſégimnec, és az kic gonozt mondanac az én leikem ellen.

21 De te Wram Iſten czelekedgyél

gyel én velem (iól) az te neuedért miuel hogy ió az te irgalmaſságod, ſiabadits meg engemet.

22 Mert ſegény vagyoc és ſükölködö, és az én ſiuem én bennem meg ſebeſiteretett.

23 Mint az árnyéc mikor el hanyatlic, el kel mennem, és ide toua hányattatom mint az ſáska.

24 Az én térdeim tántorganac az édenſég miatt, és az én teſtem meg ſiáradot, miuel hogy nedüſſég ninczen bennem.

25 Annac felötte gyalázatos löttem ö elöttöc: mikor engemet látnac tekergetic feieket raytam.

26 Légy ſegitſégöl nékem WRam Iſten: ſiabadits meg engemet az te kegyelmeſséged ſerint.

27 Es tudgyác meg hogy te kezed ez, és hogy WRam te miuelted ezt.

28 Atkozzanac öc, de te áldgy megellenem támadnac azoc, de megſégyenülnec, és az te ſiólgád öruendez.

29 Az én ellenſégim környül vétetnec gyalázattal: és beſedeztetnec mint egy paláſtual az ö ſié gyeneckel.

30 Diczérem az WRat felötte igen az én ſiámmal: és ſoc embereknec gyülekezetiben tiztelem ötet.

31 Miuel hogy az ſiegénnec iob keze felöl áll, hogy meg tarcza annac lelkét, azoktól az kic kárhoztattyác azt.

CX.

Dauid Prophétál az az-iſtuendöc mendöc Chriſtuſnac mi vrunknac az lelki királyſágra és az örök papſágra való hiualtairól. Az vtan meg mondgya az Chriſtuſnac az ö ellenſégin valo diadalmat.

1 MOnda az WR az én WRamnac: üly az én iob kezem felöl, miglen vetem az te ellenſéget az te lábod alá. *Matth. 22. 1 Cor. 15 Ebr. 1. & 5. 7 Actor 2.*

2 Az te birodalmodnac pálczáiát ki boczáttya az WR Sionból, (ezt mondván:) WRra kodgyál a te ellenſég diec közöpette. *a az Chriſtus iſtenſégnac pálczája az Euangeliom. Rom. 1 Melyet boczáta ki Sionból Eſa. 2 melly által Vralkodic mind ez világon.*

3 Az te néped ſabad akaratyaſerint, az te ſeregedne (munſtrálaſának) napján (ielen léſien te néked,) ſientſéges öltözetekkel: Az ö méhetöl fogua, haynaltól fogua (ielen léſien néked) az te iſſhaidnac harmattya.

4 Megeskött az WR és el nem változtattya: te vagy öröcké való pap Melchiſedechnec rendiſe ſerint. *Ebr. 5. & 7.*

5 *b* Az WR léſien te néked iob kezed felöl: Az ö haragának napján megrontya az királyokat. *b Tremell. Vram az ki iob kezed felöl la, ki az ö haragiának napian az királyokat megrontya, te ellened lészen.*

6 Itéletet téſien pogány népec között, megtöltſoc helyeket hólt teſteckel: ſokáknac megrontya feieket ez földön.

7 Az vton való zauaros patakból iſſic: annac okaért fel emeli az ö feiét.

CXI.

Az Prophéta az ö példáiaual akarián indirani az hiueket az Iſten dicséretire, az Iſtennec az Izraelitakkal való czelekedetinec ſokſágát, és az benne böuerſéget hozza elö: Annac vtanna mint mindeneket az Iſtení tizteletre és diczéretre.

1 HIrdetem *a* az WRat teljes ſiiuemböl, az igazaknac tanátſokban és gyülekezetekben. *a vagyis Illem, vagy valáſt részet az Vrról &c.*

2 Nagyoc

2 Nagyoc az Wrnac czelekedeti:niluán valóc mind azoknac kic azokban gyönyörködnec.

3 Diczőséges és tiztességes az ő czelekedeti : Az ő igasága meg marad mind öröcké.

4 Emlekezetet sierzett az ő czudálatos dólgainac az kegyelmes és irgalmas WR.

5 Eledelt ád az ötet félöknec: meg emlekezic mind öröcké az ő sőuetségéröl.

6 Az ő czelekedetinec ereiét hirdette az ő népénec, hogy nékiec adná az pogányoknac örökségeket.

7 Az ő kezeinec czelekedeti igaz mondás és itélet : erősséc minden ő végezési.

8 Meg erősitettec mind öröcké : mellyec löttec hiwséggel és igasággal.

9 Váltságot küldött az ő népénec:paranczolta az ő sőuetségét (hogy meg tartsác)mind öröcké: sient és röttenetes az ő Nene.

10 Az böltseségnec feie az Isteni félelem : Ió értelmec vagyon mind azoknac kic azt tselekesiic: annac ditséreti meg marad mind öröcké.

CXII.

Az hiueknec bódogságokat iria meg Dáuid,az ki tudni illic félic és tiztelic az Istent, hogy meg tanitana minket arra : hogy az igaz Isteni eizelernec iutalma vagyon.

1 BOdog az férfiu ki féli az WRat:és az ő paranczolattyában igen gyönyörködic.

2 Hatalmas léſien annac magua ez földön: Az hiueknec nemzetségec meg aldatic.

3 Gazdagság és böwseg léſien annac házában : és az ő igasága meg marad mind öröcké.

4 Fénlic az setétségbennis az igazac világosága:az kegyelmes irgalmas,és igaz Isten által.

5 Az ió férfiu könyörül(máson,) és kölczönt ád: az ő dolgait igazán viseli.

6 Annac okaért soha meg nem indúl: öröc emlekezetben léſien az igaz.

7 Az gonosi hir halláſtól nem fél: erős az ő siiue miuel hogy Istenben bizic.

8 Bátor az ő siiue azért nem röttég:mig nem meg láttya az ő ellenségeinec veſiedelmeket.

9 Oztogat , adakozic az siegényeknec : Az ő igasága meg marad mind öröcké , az ő feie fel emeltetic diczőséggel.

10 Az gonosi ember ezt látuán haragsiic: fogait czikorgattya és kegyetlenkedic: Az gonosioknac kéuánságoc semmiué léſien.

CXIII.

Dauid az Istennec annya sent Egyházát inti az Istennec di zeretire,az ő nagy méltoságaiert gond viseleseiert, es az ő czudálatos igazgatásaiert ez világon.

1 DIczériétec WRnac siólgai:diczériétec az WRnac neuét.

2 Az WRnac neue légyen áldott:mostantól fogua mind örök kön öröcké.

3 Nap kelettöl fogua mind nap nyugatiglan:ditséretes az WRnac neue.

4 Fel magaztaltatot az WR minden

minden pogány népeknec felötte: az Eegeknec felöttе az ö diczöſége.

5 Kiczoda haſonlatos az mi WRunkhoz Iſtenünkhöz? ki az magaſságban lakozic.

6 De magát úgy mint meg alázuán, néz mindeneket ege menyen és földön.

7 Fel emeli az ſiegént az porból: és az ſiegényeket elö veſi az ganeiból.

8 Hogy ültеſſe azokat az feiedelmec közzé: az ö népének feiedelmi közzé.

9 Ki azt miueli hogy az ki meddö vala az házbau, nagy örömmel magzatoknac annya légyen. Diczéritec az Wrat.

CXIIII.

Megiria az Prophéta ez énekben, az Izraelnec Ægyptumból valo megſabadulaſát és az czudakat melyeket Iſten az népért miueit, ez végre, hogy az Abraham fiai magokat mindeneſtöl Iſtennec adgyac, ki öket keualtképpen valo kegyelmeböl magának valaztotta.

1 MIkor az Izrael népe ki iöue Ægyptumból: és az Iácobnac háza népe az pogány nép közzül.

2 Lön az Iudah ö ſentſéges népe: és az Izrael ö wralkodáſa.[a]

3 Látá az tenger ötet és el futamodéc: és az Iordán vize hátra térüle.

4 Az hegyec ſiöknec vala mint az koſoc: és az halmoc mint az juhoknac bárányái.

5 Miczoda az oka tenger hogy meg futamodál? és te Iordán vize hogy hátra fordulál.

6 Hegyec miczoda az oka hogy ſiöktöc vala mint az koſoc: és halmoc mint az juhoknac bárányái.

7 Az WRnac ortzáia elött indúlt meg az föld: az Iácobnac Iſtenének elötte.

8 Ki változtattya az kö ſiiklákat álló tóuá: és az kö ſiiklát vizeknec forráſáuá.

CXV.

Az Izrael népe az ö nyomorult állapotyában kéri Iſtent hogy meg ſabadullyon, hogy az ö ſentſéges neue az poganyokrol ne ſidalmaztaſſec. Az után az báluany imadokat neueli es magát hiuſágadaſra indityа, ezt remenliuen hogy az Iſten kegyelmetöl meg nem foztatic, az fiui méltoſágért.

1 NEm nékünc Wram, nem nékünc, hanem az te neuednec adgyad az diczöſéget, az te irgalmaſságodért és az te igaſſágodért.

Az Pſalmus az felſömiad egy az regi Bibliaban.

2 Miért mondanác az pogány népec, hól vagyon moſt az ö Iſtenec?

3 Az mi Iſtenünc az menyben vagyon, és mindeneket az mellyeket akart teremtet.

4 De azoknac báluányoc ezüſt és arany, embereknec kezeknec munkáia.

5 Száioc vagyon és nem ſólnac: ſiemec vagyon és nem látnac.

6 Fülöc vagyon és nem hallanac: orroc vagyon és nem illatoznac.

7 Kezec vagyon de nem tapogatnac: láboc vagyon de nem járnac, és né ſiólnac az ö torkokkal.

8 Haſonlatoſoc legyenec azokhoz az kic azokat czinállyác, és mind az kic azokban biznac.

9 Izrael

[a] Az 43. Löt az Izraelnep meſſ, en keualtképp. a Wra kolnec az Iſten.

9 Izrael bizzál az WRban, azoknac ſegitſégec és paiſoc (kic benne biznac.)

10 Aaron háza népe bizzatoc az WRban: azoknac ſegitſégec és paiſoc ő.

11 Kic félitec az WRat bizzatoc az Wrban: azoknac ſegitſégec és paiſoc ő.

12 Az WR meg emlékezic mi rólunc és meg áld minket: Meg áldgya az Izrael házát, meg áldgya az Aaron házát.

13 Meg áldgya azokat kic félic az WRat, az kiczineket és nagyokat.

14 Meg ſiaporit az WR titeket: titeket és az ti fiaitokat.

15 Aldottac léſitec az WRtól, [a] ki teremtette az mennyet és az földet.

[a] Vagy, Az VRnac aldotas vadtoc.

16 Az magaſságos égec az Wré: az földet pedig adta az embereknec fiainac.[b]

[b] Vagy, Az földis, mellyet adot az embereknec, &c.

17 Az meg hóltac nem diczérnec téged Iſten: és az kic az föld alá mennec.

18 Hanem mi áldgyuc az Iſtent moſtantól fogua mind örökké. Diczériétec az Iſtent.

CXVI.

Meg mondgya Dáuid ez énekben, mi modon tartatot meg Iſtentől az nagy veſedelemben. Az után Iſtennec hálakat aduán az ſ. io voltat és hatalmat magaztallya hogy az o ſegedelmével az hiueket io reménſégre indittſa az halálbannis, &c.

1 SZeretem az WRat, mert meg halgattya az én ſiómat és az én imádſágomat.

2 Es az ő fülét én hozzám haytotta, mikor az én életemnec napiaiban ötet ſegitſégül hijnám.

3 Környül vöttec vala engemet az halálnac kötelei és az pokolnac keſerüſégi el foglaltac vala engemet, nyomorúſágot és nyaualyát talalta vala.

4 Es az Wrnac neuét ſegitſégül hiuám (ezt monduán:) kérlec Wram, ſiabadits meg az én lelkemet.

5 Kegyelmes az WR és igaz: és az mi Iſtenünc irgalmas.

6 Meg örizi az alázatoſokat az WR: mikoron el fogyátkoztam vólna meg ſiabaditá engemet.

7 Téry meg én lelkem [a] az te nyugalmadba: Mert az WR iól tött te veled.

[a] Az az, Ez lelkem legyen ezendeſségben.

8 Miuel hogy meg ſiabaditot tad az én lelkemet az haláltól: az én ſiemeimet az köny húllatáſtól és az én lábamat az eſettöl.

9 Iároc az Wrnac ortzáia előtt [b] az élöknec földökben.

[b] Az az, Istenben való bizodalmat meg tartottá és vallaſt tötem az hazugoc ellé, hogy az Iſten kegyelmeſségében bizom.

10 Hittem, és annac okaért ſióltam, [c] (noha) én felöttе igen meg aláztattam vólna.

[c] Az az, Noha ſoc kic ellenſégem voltak, és igen meg aláztattam vala, mind azáltal Iſtenben való bizodalmat meg tartottá.

11 En azt mondottam az én félelmemnec ideién: Minden ember hazug.

12 Miuel fizeſsec az WRnac, minden én hozzám való ió tetéméniért?

13 Az ſiabadulásért való hála adáſnac pohárát veſiem [d] és az WRnac neuét hiuom ſegitſégül.

[d] Az az, Kezembe veſzẽ az italı áldozatnac pohárát hala adáſnakokaért, és az te neuedet emlitue, vallaſt tészek arrul hogy te ſiabaditotal meg engemet. az az, Aldozom neked, &c.

14 Az én fogadáſimat meg adom az egéſi köſség előtt az WRnac.

15 Az WRnac ſiemei előtt becſülletes

ſületes az ő ſenteinec haláloc.
16 Wram;kętſégnélkül én te ſiól gád vagyoc. En te ſiólgád vagyoc, te ſiólgáló leányodnac fia, ki az én kötelemet el ſiaggattad.
17 Te néked áldozom hálá adáſnac áldozatty áual és az WRnac neuét ſegitſégül hiuom.
18 Az én fogadáſimat meg adom az Wrnac az ő egéſi gyülekezeti előtt.
19 Az WRnac házának tornáczában: te közepetted Ieruſálem. Diczériétec az WRat.

CXVII.

Az prophéra inti az pogányokat hogy az Iſtent diczérjec,melly dologgal iſuendót mond az pogány népec hiuatalaroc.

1 Diczériétec az WRat minden pogany népec;ditſérjétec őtet minden népec.
2 Mert el hatalmazott mi raytunc az ő irgalmaſsága:és az Wrnac igaſsága meg marad mind öröcké. Diczériétec az WRat.

CXVIII.

Dáuid az ő ſok nyomoruſágitol meg ſabadiuán, es kirá lya valaztatu n Iſtentől az Izrael nopét az Aaron házát, és az Iſten felőket az Iſtennec diczéreire inti. Az után meg mondgya azt menyei o teremtő Iſtentől,és hogy nem alnoc meſterſ-ggel iutott az kiralſaghoz, hanem Iſtentől valaſztatott.

1 Hirdeſsétec az Wrat,mert igen ió: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmaſsága.
2 Mondgya ezt moſt az Izrael, hogy mind öröcké vagyon az ő irgalmaſsága.
3 Mondgya ezt moſt az Aaron háza:hogy mind öröcké meg áll az ő irgalmaſsága.
4 Mondgyac moſt az Iſten félöc, hogy mind öröcké meg áll az ő irgalmaſsága.
5 Az én nyomoruſágomban ſegitſégül hiuám az WRat,és nékem meg feleluén, tágas helyen helyheztete engemet az Iſten.
6 Az WR én velem vagyon, nem félec hogy árthatna nékem az ember.
7 Az WR én velem vagyon az én ſégitőim közőtt,és én meglátom az én ellenſégimen, (az mit kéuánoc.)
8 Iob az Iſtenben bizni, hogy nem mint az emberekben.
9 Iob az Iſtenben bizni, hogy nem mint az feiedelmekben.
10 Minden pogányoc környül vöttenec vala engemet, De az Wrnac neuében el veztém azokat.
11 Felőtte igen meg környekeztec vala engemet:De az WRnac neuében el veztém őket.
12 Környül vöttec vala engemet, mint az mellyec el ółtattac mint az tőuiſnec tüzc:mert az Wrnac neuében el veztém őket.
13 Igen taſsitottál vala engemet hogy el eſném: De az WR meg ſegélle engemet.
14 En erőſſégem és én énekć az Iſten:ő ſiabaditot meg engemet.
15 Enekléſnec és ſiabadulásnac ſiaua vagyon az igazaknac ſátorokban:Az WRnac(vgy mond) iob karia hatalmaſon tſelekedett.
16 Az WRnac karia fel magaztaltatott: Az WRnac iob karia hatalmaſon czelekedett.

17 Nem haloc meg hánem élec: és hirdetem az WRnac dolgait.

18 Keményen meg oſtoroza engemet az Iſten: De meg nem ölé engemet.

19 Niſſároc meg nékem az igaſſágnac kapuiát, hogy azon bé ménvén-dicziérlem az Iſtent.

20 Ez az Wrnac kapuia, mellyen az igazac mennec bé.

21 Diczérlec tégedet, mert meg halgattál engemet, és engemet meg ſabaditottál.

Matth. 21. Ber. 2. Luc 0. Act 4. Rom 9. 1 Pet 2. Eſa 28.

22 Az kő mellyet az eppitők megvetettec, lett ſiegelet kő.

23 Az Wrtól lőtt ez, melly czudálatos az mi ſemeinc elött.

24 Ez az nap mellyet az WRrendelt, őruendezzünc és vigadgyunc azon.

Matth. 21. Mar. 11.

25 O WRam kérlec tarts meg: Kérlec WRam, adgy io elömenetelt most.

Ꝑ 26 Aldott ki iött az Wrnac neueben: Aldnac titeket kic az Wrnac házából valóc vadtoc.

27 Iſten az IEHOVA, ki minket meg világoſitott, kötteleckel mig kötőzue vigyétec az báránt az óltárnac ſiaruaig.

28 En Iſtenem vagy te, diczérlec tégedet: En Iſtenem fel magaztallac tégedet.

29 Hirdelsétec az WRat, mert igen ió: mert mind örőcké meg marad az ő irgalmaſſága.

CXIX.

Dávid az ő ſamki vetéſének idején magae ez enekel vigaztalván, meg mondgya hogy az hiueknec bodogſágoc az Iſtennec akaratyának kőuetéſében vagyon, mellyet az ő rőruenyében ki ielentet: kónyörög azert Iſtennec hogy az ő akaratyának es tőruenyenec tudáſára raniſſa őtet, es meg oltalmazza az ő reſtenec, az bűnnec, ez vil gnac, az Sátánnac és minden ellenſéginec keſer eiről. Végſőr az ő egeſ élete felől, és az moſtani dolga felől is io lelki elmerettel lévén, magat és az ő életenec igazgatáſat Iſtennec ayanlia az ő neue diczőſegere, es maganac eſeke iduőſſegere.

1 BOdogoc az kic az ő vrokban ártatlanoc, à kic járnac az Wrnac törvényében.

2 Bódogoc az kic meg őrizic az ő tanubizonſágit: és az kic tellyes ſiuel kereſic őtet.

3 Az kic nem czelekeſſnec hamiſságot: hanem az ő vtaiban járnac.

4 Te paranczoltad (WRam:) hogy az te paranczolatitad igen meg őrizzűc.

5 Vayha igazgattatnának az én vtaim: az te paranczolatidnac meg őrizéſére.

6 Ackor meg nem ſiégyenülnéc: mikoron néznéc minden te paranczolatidra.

7 Diczérlec tégedet tizta ſiuemből: minec vtánna meg tanulandom az te igaſſágodnac törvénit.

8 Az te paranczolatidat meg őrizem: ne hagy el ſoha engemet.

II. Nyólrad.

9 Vallyon mimódon iobbittya meg az iffiu az ő vtát? hanem az te beſzédednec meg tartáſával.

10 Tellyes ſiuemből kereſelec tégedet: ne engedgyed hogy el idegenüllyec az te paranczolatidtól.

11 Az én ſiuemben el rőytettem az te beſzédedet, hogy ne vétkezzem te ellened.

12 Aldott

2 Aldott vagy te WRam: tanits megengemet à te parantsolatidra.

13 Az én aiakaimmal hirdetem, az te ſzádnac tõruénit.

14 Az te paranczolatidnac útában gyönyörködöm, miképpen minden gazdagſágokban.

15 A te paranczolatidról gondolkodom: és nézec à te õſuénidre.

16 Az te paranczolatidban gyönyörkõttetem magámat, és el nem feletkezem az te beſzédidről.

III. *Nyoltzad*

17 Tégy iól az te ſzolgáddal, hogy mig élec meg tartſam az te beſzédedet.

18 Niſd meg az én ſzemeimet, hogy az te tõruényednec czudálatos bõlczeſégét láthaſſam.

19 Meg ez földön budoſom: ne röyts el én tülem az te paranczolatidat.

20 Megemésztetett az én lelkem az te tõruényedhöz való buzgoſágomnac miatta, melly bennem vagyon mindenkor.

21 Meg dorgálod az keuélyeket: Atkoztac az kic el táuoznac az te paranczolatidtól.

22 Vedd el én rólam az ſzidalmat és gyalázatot, mert meg õriztem az te paranczolatidat.

23 Az feiedelmekis le ülnec és én ellenem ſzólnac, az te ſzólgád pedig gondolkodic az te paranczolatidról.

24 Az te paranczolatid én gyönyörüſegim, és én tanátſoſim.

IIII. *Nyoltzad.*

25 Ragadott az én lelkem az porhoz: ~~elevenits meg engemet az te beſzéded ſzerint.~~

26 Az én útaimat te néked megbeſzéllettem és engemet meg halgattál: tanits engemet az te paranczolatidra.

27 Engedgyed hogy értſem meg az te paranczolatodnac útát: és gondolkodom az te czuda dolgaidtól.

28 Az én lelkem el olualdott az keſerüſég miatt, vigaztaly meg engemet az te beſzéded ſzerint.

29 Az hamiſſágnac útát táuoztaſd el én tülem, és az te tõruényedet adgyad én nékem.

30 Az igaſſágnac útát választottam magamnac, az te tõruénid forognac elõttem.

31 Az paranczolathoz ragaszkodom WRam: ne gyalázz meg engemet.

32 Az te paranczolatidnac útain iároc: minec utánna meg vigaztalod az én ſziuemet.

V. *Nyoltzad.*

a Vram, megvidamitod, kitterjeſztedſzíuemet.

33 Tanits meg WRam engemet à te paranczolatidnac útára, mellyet meg õrizzec mind végiglen.

34 Adgy én nékem olly értelmet hogy meg õrizzem az te tõruényedet: és meg tartſam azt tellyes ſziuemből:

35 Igazgaſs engemet az te paranczolatidnac útában: mert abban gyönyörködöm.

36 Haytſad az én ſziuemet az te paranczolatidhoz: és nem az telhetetlenſéghöz.

37 Fordits el az én ſzemeimet hogy ne láſſanac hijába valóſágot. Az te útaidban elevenits meg engemet.

38 Tellyesits meg az te szólgádnac az te beszédedet: ki az te tizteletedhöz ragazkodott.

39 Fordits el az gyalázatot én tölem, melytöl én félec: Mert az te paranczolatid iók.

40 Imé kéuánom az te paranczolatidat: Az te igasságodban eleuenits meg engemet.

VI. *Nyoltzad.*

41 Szállyon én reiám az te irgalmasságod WRam: és az té szabaditásod az te beszéded szerint.

42 Hogy meg felelhessec valóba az engem gyalázónac: hogy bizodalmam vagyon àte beszédedben.

43 Es az igasságnac beszédét soha ki ne vegyed az én számból: mert az te itéletidet várom.

44 Es meg örizem az te törvényedet mindenkor: és mind örökkön örökké.

45 Es iároc nagy széles úton: mert az te paranczolatidat kerestem.

46 Es szóloc az te bizonságidról az királyoc előtt: és meg nem szégyenülec.

47 Es gyönyörködtetem magamat az te paranczolatiddal, mellyeket szeretec.

48 Fel emelem az én kezeimet az te peranczolatidra mellyeket szeretec: és gondolkodom az te paranczolatidról.

VII. *Nyoltzad.*

49 Emlekezz él meg az te szolgáddal való beszédedről: melyről nékem reménséget adtál.

50 Ez az én vigaztalásom az én nyomoruságomban: hogy az te beszéded meg vigaztal engem.

51 Az keuélyec felötte igen czufoltanac engemet, mind az által az te törvényedtöl el nem haylottam.

52 Meg emlekezem az te eleitöl fogua való itéletidről WRam: és vigaztaláft vészec.

53 Az röttegés környül vött engemet az hittetlenec miatt, kic az te törvényedet el hadtác.

54 Ennékem énekeim vóltanac az te paranczolatid, az én búdosásimnac helyén.

55 Meg emlekeztem éjjel az te neuedről WRam: és meg örizztem az te tudományodat.

56 Ez az én vigaztalásom: hogy az te paranczolatidat meg örizem.

VIII. *Nyoltzad.*

57 En azt modottam hogy az én örökségem Wram, az te beszédidnec meg tartása.

58 Tellyes szivemből engeztelem az te ortzádat, könyörüly én raytam az te beszéded szerint.

59 Meg gondolom az én vtaimat. hogy forditsam az én lábaimat az te bizonságidra.

60 Sietéc és nem halaztám hogy meg örizném az te parantsolatidat.

61 Az gonosioknac serege meg foztanac engemet, de az te törvényedről el nem feletkeztem.

62 Eyszlkor fel kelec hogy tégedet tiztellyelec, az te igasságodnac itéletiért.

63 Társoc vagyoc én mind azok

nac

nac kic tégedet félnec és meg őrizic az te paranczolatidat.

64 Az te irgalmaſságoddal tellyes az föld: tanits meg engemet az te paranczolatidra.

IX. Nyolczad.

65 Kegyelmeſen czelekedtél az te ſiólgáddal Wram, az te beſiéded ſierint.

66 Az okoſságnac és tudomáſnac drága vóltára tanits meg engemet: mert az te paranczolatidnac hiſiec.

67 Mïnec előtte meg aláztatnám én téuelgec vala, moſtan pedig az te beſiédedet meg őrizem.

68 Ió vagy tués ióltéuő: tanits meg engemet az te paranczolatidra.

69 Az keuélyec én ellenem hazugſágot gondolnac: En pedig tellyes ſiiuel őrizem az te parantſolatidat.

70 Meg köuéredet mint az köuérſég az ő ſiiuőc: De én az te törueniedel gyönyörködtetem magamat.

71 Ió énnékem hogy engemet meg aláztál, hogy meg tanulnám az te paranczolatidat.

72 Iob énnékem az te ſiádnac törtéńye, ſoc ezèr arany és ezüſt pénznél.

X. Nyolczad.

73 Az te kezeid teremtettenec és erősitettec meg engemet: adgy nékem értelmet hogy tanullyam meg az te paranczolatidat.

74 Az kic téged félnec, látnac engemet és őruendeznec: miuel hogy az te beſiédedben vagyon remenſégem.

75 Tudom Wram hogy igazac az te itéletid, és igazán oſtoroztál engemet,

76 Légyen én velem az te kegyelmeſséged, hogy meg vigaztallyon engemet, az te ſiólgádnac mondott beſiéd ſierint.

77 Légyen az te irgalmaſságod én raytam hogy éllyec: Mert az te törvényed nékem minden gyönyörűſégem.

78 Siégyenüllyenec meg az keuélyec kic oknélkül háborgatnac engemet, holott én az te paranczolatidról gondolkodom.

79 Fordúllyanac én hozzám az kic téged félnec, és az te bizoſſágidat tudgyác.

80 Az én ſiiuem tökélletes léſſen az te paranczolatidban, hogy meg ne ſiégyenüllyec.

XI. Nyolczad.

81 Az te ſiabaditáſodnac kéuánſága miatt, el fogyátkozott az én lelkem: Az te beſiédedet várom.

82 Az te beſiédednec kéuánſága miatt el fogyátkoztac az én ſiemeim, ezt monduán: mikor vigaztalſi meg engemet?

83 Ollyanná löttem mint az füſtön meg ſiáraztott tömlő: de az te paranczolatidról el nem feletkeztem.

84 Meni léſſen az te ſiolgádnac napia? mikor itéled meg az én háborgatóimat.

85 Vermet áſtanac nékem az keuélyec, kic nem élnec az te tŏruényed ſierint.

86 Minden te parantſolatid igazac: oknélkŭl háborgatnac engemet, ſegély meg engemet.

87 Czac nem meg emészttettec engemet ez földŏn: mind az által én el nem hadtam az te parantſolatidat.

88 Az te ió vóltodból eleuenits meg engemet, és meg ŏrizem az te ſzádnac bizonſág tételit.

XII. *Nyoltzad.*

89 WRam mind ŏrŏcké meg marad menyben az te beſiéded.

90 Nemzetſégről nemzetſégre vagyon az te igaſſágod: meg erŏſitetted az földet és meg marad.

91 Az te parantſolatid ſzerint állanac mind ez ideig: mert mindenec te ſiólgaid.

92 Ha az te tŏruényed nem vólt vólna én gyŏnyŏrŭſégem: el vezſitem vólna régen az én nyomorúſágomban.

93 Soha el nem feletkezem az te parantſolatidról: mert azoc által eleuenitettél meg engemet.

94 Tiéd vagyoc én, tarts meg engemet: mert az te parantſolatidról tudakozom.

95 Engemet vártac az gonoſioc hogy el véſieſſenec, de én az te bizonſágidat gondolom meg.

96 Minden tŏkélletes dolognac látom hogy vége léſien: de az te parantſolatid igen ſzéleſec.

XIII. *Nyoltzad.*

97 Melly igen ſieretem az te tŏruényedet: egéſi nap eſtig czac arról gondolkodom.

98 Az én ellenſégimnél bŏlczeb bé tŏttél engemet à te paranczolatiddal: mert azoc mindenkor én velem vadnac.

99 Minden én tánitóimnál engemet bŏlczebbé tŏttél, mert az te bizonyſágid az én gondolatim.

100 Az vén embereknél bŏlczeb vagyoc, mert az te paranczolatidat meg ŏrizem.

101 Minden gonoſinac ŏſuényétŏl meg tartoztattam az én lábaimat, hogy meg ŏrizném az te beſiédedet.

102 Az te tŏruénidtŏl el nem táuoztam, mert te tanitottál engemet.

103 Melly édeſec vóltac az én ényemnec az te beſiédid, édesbec vóltac az én ſzámnac az méznél.

104 Az te paranczolatidból bŏlczé lŏttem, annac okaért gyŭlŏlŏm minden hamiſságnac ŏſuényét.

XIIII. *Nyoltzad.*

105 Az én lábamnac ſŏuedneke az te Igéd: és az én ŏſuényemnec világa.

106 Mert eskŭtttem és meg állom, hogy meg tartom az te igaſſágodnac tŏruénit.

107 Felŏtte igen meg nyomorotam Wram, elenenits meg engemet az te beſiéded ſierint.

108 Az én ſzámnac ſzabad akarat ſierint való áldozati legyenec

kedue-

kedueſec te előtted: Az te törvénidre tanits meg engemet.

109 Az én lelkemet az én markomban hordozom mindenkor, mind az által az te törvényedről el nem feletkezem.

110 Az gonoſioc nékem tőrt vetettec: de az te parantſolatidtól el nem téuelyedtem.

111 Örökſég ſierint birom az te bizoňſág tételidet mind öröcké: mert az én ſiuemnec öröme azoc.

112 Haylott az én ſiuem az te parantſolatidnac czelekedetire, mind öröcké és mind végig.

XV. Nyoltzad.

113 Az álhatatlanokat gyűlőlöm, az te törvényedet pedig ſieretem.

114 En rőytec helyem és paiſom vagy te: Az te beſzédedben vagyon reménſégem.

115 Táuozzatoc el én tőlem gonoſioc, hogy őrizzem meg az én Iſtenemnec parantſolatit.

116 Táplály engemet Wram à te beſzéded ſzerint, hogy éllyec: és ne hágy ſégyent vallanom az én reménſégemben.

117 Támogaſs engemet hogy ſzabadullyac meg: és az te parantſolatidra nézec ſzüntelen.

118 Megtapodod mind azokat kic az te parantſolatidtól el táuoznac, mert az ő álnokſágoc hazugſág.

119 Mint az ſalakot, azonképpen el veted ez földnec iſtenteleniť: annac ókaért ſieretem az te bizoňſág tételidet.

120 Az te tőled való félelem miatt reſzketett az én teſtem: mert az te itéletidtől féltem.

XVI. Nyoltzad.

121 Itéletet és igaſſágot czelekedtem, ne adgy engemet azoknac kezekbe kic engemet nyomorgatnac.

122 Légy kezes az te ſzólgádért néki iauára, hogy az keuélyec el ne nyomianac engemet.

123 Az én ſzemeim el fogyátkoznac az te ſzabadításodnac kéuánſága miatt, és az te igaſſágodnac beſzéde miatt.

124 Czelekedgyél az te ſzolgáddal az te irgalmaſſágod ſzerint, és az te parantſolatidra tanits meg engemet.

125 Te ſzólgád vagyoc én: adgy nékem értelmet, hogy tudgyam meg az te bizoňſág tételidet.

126 Ideie vagyon hogy az WR (itéletet) czelekedgyéc, mert az te törvényedet megrontottác.

127 Annac okaért az te parantſolatidat inkáb ſieretem az igen tizta aranńál.

128 Azért miuden te parantſolatidat igazaknac mondom lenni, és az hamiſſágnac minden ösvényit gyűlőlem.

XVII. Nyoltzad.

129 Czudálatoſoc az te bizoňſág tételid: azért megőrizi az én lelkem azokat.

130 Az te beſzédidnec aytaia meg világoſit, és értelmet ád az kiczineknec.

131 Az én ſzámat el ſzéleſitem és

b. Salaknac hijac az es ezüſtnec arannac vagy aſznac az ſi-gyat vagy ſzpreiz.

léhec: mert az te paranczolatidat nagy kéuánſággal kéuántam.

132 Tekints én reám és könyörüly raytam, az mint ſioktál tſele kedni az te neuednec ſieretőiuel.

133 Az én útaimat vezérlyed az te beſiédeddel: és ne engedgyed hogy ſemmi hamiſság wralkodgyéc én bennem.

134 Szabadits meg engemet, az embereknec álnokſágoktól, és meg őrizem à te parantſolatidat.

135 Az te orczádat világoſits meg az te ſiólgádon: és tanits meg engemet az te parantſolatidra.

136 Vizeknec folyáſi ſiármaznac az én ſiemeimből, azoc miatt kic az te tőruényedet nẽ őrizic meg.

XVIII. *Nioltzad.*

137 ~~Igaz vagy Wram, és igaz az te itéleted.~~

138 Parantſoltad az te bizońſágidnac igaſſágat, és az te igaz mondáſidat igen meg őrizni.

139 Az te hozzád való buzgo ſierelmem meg emézt engemet: mert el feletkeztec az te beſiédid röl ez én ellenſégim.

140 Felőtte igen tizta az te beſiéded: és az te ſiólgád ſiereti azt.

141 Kitſiń vagyoc én és vtálatos: De az te paranczolatidról el nem feletkeztem.

142 Az te igaſſágod őrőcké való igaſſág, és à te tőruényed igaſſág.

143 Nyomoruſág és keſerüſég találtengemet: De az te parantſolatid én gyönyörüſégim.

144 Az te bizońſág tételidnec igaſſága meg marad mind őrőcké: adgy nékem értelmet hogy elhéſſec.

XIX. *Nioltzad.*

145 Mikor kiáltoc te hozzád tel lyes ſiiuemből, halgas meg engemet Wram: hogy az te paranczolatidat meg őrizzem.

146 Mikor ſegitſégül hijlac tarts meg engemet: hogy meg őrizzem az te paranczolatidat.

147 Haynalnac előtte kiáltottam te hozzád, az te beſiédedben vólt reménſégem.

148 Az én ſiemeim az vigyázókat elől véſſic: hogy az te beſiédedről gondolkodgyam.

149 Az én ſiómat halgaſd meg az te kegyelmeſséged ſierint: Wram à te tőruényed ſierint eleuenits meg engemet.

150 En hozzám közelgettec à gonoſi háborgatóc, kic az te tőruényedtől meſſie ráuoztanac.

151 Közel vagy te Wram: és minden te paranczolatid igazac.

152 Régtől fogua tudom az te bizońſágid felől: hogy azokat őrőcké állandócká tőtted.

XX. *Nioltzad.*

153 Láſd meg az én nyomoruſágomat és ſabadits meg engemet: mert az te tőruényedről nem feletkezem el.

154 Itéld meg az én igyemet es ſiabadits meg engemet: Az te beſiéded ſierint eleuenits meg engemet.

155 Táuól vagyon az ſiabaditás az gonoſioktól: mert az te paranczolatidat nem kereſic.

156 Az

* Az et. Noha közel vagnac az énelenſegim, de te közelb vagy, mert az te igeretid igazac.

156 Az te irgalmaſſágid nagyoc Wram: Az te tőruénid ſierint euenits meg engemet.

157 Sokan vadnac az én nyomorgatóim és háborgatóim: De az te bizońſág tételidtől nem táuoztam el.

158 Látám az bünösöket és gyötrelmem vala, hogy az te beſiédedet meg nem őriztéc.

159 Láſd meg hogy az te parantſolatidat ſieretem Wram, az te ió vóltod ſierint eleuenits meg engemet.

160 Az te beſiédednec feie az igaz mondás, és mind öröcké vagyon minden te igaz itéleted.

XXI. Nyoltzad.

161 Az feiedelmec oknélkül háborgattac engemet, à te beſiédedtől félt az én lelkem.

162 Gyönyörködöm az te beſiédedben, mint az ki nagy nyéreſéget talált.

163 Az álnokſágot gyülölöm és vtálom: à te tőruénjedet ſieretem.

164 ~~Minden napon hęttſer di-~~ ~~tſérlec régedet:~~ Az te igaſſágodnac itéletiért. d

d Az az, A te igaz itéletedért.

165 Nagy békeſégec vagyon az te tőruényednec ſieretőinec, és nintſen azoknac bántáſoc.

166 Várom az te ſiabaditáſodat Wram? és az te parantſolatidat ezelekekeſiem.

167 Meg tartya az én lelkem az te bizońſágidat, és azokat igen ſieretem.

168 Meg tartom az te parantſolatidat és bizońſágidat: mert minden én vtáim te elötted vadnac.

XXII. Nyoltzad.

169 Közelgeſſen az énkönyörgéſem à te ortzád elebe Wram: az te beſiéded ſierint tégy böltſé engemet.

170 Menyen te elödbe az énkönyörgéſem: Az te beſiéded ſierint ſabadits meg engemet.

171 Az én aiakáim mondanac ditſéretet: minec vtánna meg tanitandaſi engemet az te parantſolatidra.

172 Az én nyeluem énekli az te beſiédedet: mert minden te parantſolatid igazac.

173 Légyen az te kezed nékem ſegitſégül: mert az te parantſolatidat válaztottam magamnac.

174 Kéuánom az te ſiabaditáſodat Wram: és az te tőruényed nékem minden gönyörüſégem.

175 Eellyen az én lelkem, hogy ditſérien tégedet: és az te itéletid legyenec nékem ſegitſégül.

176 Téuelgettem mint az el veſiett juh, kereſd meg az te ſiolgádat: mert az te parantſolatidat nem feleytettem el.

CXX.

Pinafolkodic Dáuid az ő ellenſéginec kegyetlenſegekről, kiknec aruitaraſockal és hazug nyelueckel hamiſſan terhelteteſ vala.

1 AZ én nyomoruſágomban az Wrhoz kiáltéc: és meg halgatá engemet.

2 Wram az én lelkemet ſiabadits meg az hamiſſág ſiólo aiakaktól, és az czalárd nyelwtől.

3 Mitſodát ád te néked, vagy miuel gazdagit meg tégedet az czalárd nyeluő ember?

4 Kiknec

4 Kiknec beſiédec haſonlatoſoc az erőſſnec eles nilaihoz, és az fenyő fába eſett tűzhöz.

5 Jay nékem hogy ſiámki vetett vagyocà Meſech nemzetſége között, és lakom à Kedar nemzetſégénec ſátori között.

6 Soc ideig lakott az én lelkem, az békeſégnec ellenſégiuel.

7 En az békeſéget ſieretem: De mikor én ſióloc, ők vijadalhoz kéſzülnec.

CXXI.

Tanit az Prophera hogy czac az Iſtentől kel várni ſegitſegét, és az Iſtennec kegyelmes atyai gond viſeleſet az ő ſiainac óltamazaſokban ékes beſzedecket magazrallya.

1 FEl emelém az én ſiemeimet az hegyekre, honnét iöne én nékem ſegitſégem.

2 Az én ſegitſégem az Wrtó lvagyon, ki teremtette az mennyet és az földet.

3 Nem engedi hogy az te lábad el eſſéc: nem ſunyad az te őriződ.

4 Imé nem ſunyad és nem aluſſic az Izraelnec őrizője.

5 Az WR te néked őriződ, az WR te néked árnyékod, és az te iob kezed felől vagyon.

6 Nappal az nap tégedet meg nem éget: vagy az hóld éijel.

7 Az WR meg őriz tégedet minden gonoztól: meg őrizi az te lelkedet.

8 Az WR meg őrizi az te ki meneteledet és bę meneteledet: moſtantul fogua mind őrőcké.

CXXII.

Hogy az Prophera az nepet az Templum ban valo Iſteni ſolgálatra, es az Iſteni külſő ciztelereknec gyakorlására indiranà, azt mongya meg hogy az nepnec bódog állapatya ebben vagyon, hogy az Iſten az ki zárt ſéket Jeruſálemben helhezteſſe, honnét őket ólalmazni akarna.

1 ORuendezec mikor nékem azt mnodgyác: meñyünc el az WRnac házába.

2 Hogy állanac az mi lábainc az te tornátzidban ó Ieruſálem.

3 Az Ieruſálem ſiépen eppitetett város, melly egybe ſierkeztetett egyenlő képpen.

4 Hogy oda mennyenec az nemzetſégec, az WRnac nemzetſégi az Izraelnec bizonſágához: Az WRnac neuénec tizteletire.

5 Mert ott helhezteſſec az itélet nec ſiéki: à Dáuid házának ſiékei.

6 Könyörögietec az Ieruſálem nec békeſégeiért: és legyenec ſierentſéſec az kic téged ſieretnec.

7 Légyen békeſég az te keritéſedben: és czendeſség az te tornyaidban.

8 Az én attyámfiaiért és az én barátimért, kérem moſt hogy légyen békeſég te benned:

9 A mi WRunknac Iſtenünknec házaiért kéuánoc te néked iót.

a Izrael bizonyſágának nemzi az Iſtennec ládáiat, melly az Iſtennec ielenvaló voltának bizonyſága vala.

CXXIII.

Az hiuec az ő nyomoruſagokban Iſtenhöz folyamodnac, az ő kegyelmet, kéric, mtuel hogy remenſegec czac ő benne vagyon.

1 TE hozzád emelem az én ſiemeimet, ki lakozol menyekben.

2 Imé miképpen az ſiolgáknac ſiemei az ő Wroknac ſegitſégekre néznec, és az ſiolgáló leánnac ſiemei az ő aſſionyának ſegitſégére: Azonképpen az mi ſiemeinc az mi WRunkra Iſtenünkre, mig nem könyörül mi raytunc.

3 Könyörüly raytunc WRam, könyörüly raytunc: mert meg telIyeſedtünc gyalázattal.

4 Iſten

4 Igen meg tellyesedett az mi lelkünc az gazdagoknac czufolásockal: és az keuélyeknec meg vtáláſockal.

CXXIIII.

Dáuid ez énekben bizonsagot tészen arol, hogy az annya szent Egyház az nagy veszedelemből ezac az Isten segitsége által szabadult meg. Annac okáért inti az hiueket hálá adásra.

1 HAz WR nem vólt vólna mi velünc, mondgya most az Izrael.

2 Ha az WR nem vólt vólna mi mellettünc, mikor az emberec mi ellenünc támadnának.

3 Ackor minket eleuenen el nyeltenec vólna, mikor az ö búsulásoc mi ellenünc fel gerieded vólna.

4 Ackor az vizec el búrittottác vólna minket: az patac által ment vólna az mi lelkünkön.

5 Ackor által mentec vólna á mi lelkünkön az meg áradott vizec.

6 Aldott légyen az WR, ki nem adott minket prædára az ö fogoknac.

7 Az mi lelkünc meg szabadúlt mint az madar az madarászinac töriből: az tör el szakadozott és mi meg szabadúltunc.

8 Az mi segitségünc vólt az WRnac neuében: ki teremtette az mennyet és földet.

CXXV.

Az Istennec erös ez öröcke valo oltalmarol fel, mellyel oltalmazza az hiueket, hogy az hiueknec az ö nyomorusagokban is retenseget légyen, és Istentöl vártanac.

1 AZ kic biznac az Wrban, hasonlatosoc lésinec az Sion hegyéhöz, mely meg nem mozdúl, és mind öröcké meg maradnac.

2 Mint az Ieruſálem környül hegyec vadnac: azonképpen vagyon az WR az ö népe környül, mostantól fogua mind öröcké.

3 Mert nem marad meg az gonoſtoknac birodalmoc az igazakon: hogy az gazac semi hamisságra ne nyuytác az ö kezeket.

4 Tégy jól Wram az iockal, és az igaz szivü emberekkel.

5 Az kic pedig az ö gonoſságokra térnec, az WR kúdgye el azokat (veſztedelemre) az hamisságnac czelekedöiuel.

Légyen békeség az Izraelen.

CXXVI.

Az Prophéta az Babylonból meg szabadúlt hiueket inti hálá adásra, es az szabadulasnac io tétemenyét magaztalya. Az vegh könyörög, hogy Isten az ö el kezdett dólgát végezze el. Vtolsóban az népet biztatya az vtolsó szabadulással, az Istennec elébbi io tétemeniböl.

1 MIkor az WR visſza hozná az Sionnac foglyait, ollyanoc valánc mint az kic álmodoznac.

2 Ackor neuetséggel bé teléc az mi szánc, és az mi nyelueönc vigasággal: ackor azt mondottác az pogányoc magokban, hatalmason czelekedett az WR ezeckel.

3 Hatalmas dólgokat czelekedet mi velünc, azért vigadunc.

4 WRam szabadits meg az mi foglyainkat, mintha vizet vinnél az száraz tartományba.

5 Az kic vetnec könny húllatással, nagy örömmel aratnac.

6 Az ki az ö keresett maguát viuén, sirua mégyen vala, az térien meg nagy énec sióual, hozuán az ö kéueit.

CXXVII.

CXXVII.

Megtánit Dauid ez énekben, hogy az ember semmit nem bereszhet, semmit meg nem tarthat, és az embert nemzeseis nem tapasztalhatia az Istennec aldásának kúl, es hogy azért mindeneket ő tőlekel varni.

1 HA az WR nem eppiti az házat, hiába fáradnac az kic azt eppitic: ha az WR nem őrizi az várost, hijába vigyáznac az őrizők.

2 Hijába való dolog néktec reggel hamar fel kelnétec, kesőn fekennétec le, és nagy fáradsággal keny eret ennétec: holott az Isten az ő szerelmesinec enged álmot.

a Az es Miképpen hogy nagy fáradsággal gyötri magokat az hitetlenec. az kenyere t azonképpen az ő hiueinec Istn enged nyugodalmot és hogy nagy könnyen vagy mint alomban talallyanac kenyeret

3 Imé az WRnac örökségi az fiac, és az asszoni állatnac méhének gyümölcse, iutalom.

4 Miképpen az nijlac az hatalmas erősnec kezében, ollyanoc az ifiuságnac fiai.

5 Bódog az ki meg tölti az ő tegzét azockal, nem szégyenülnec meg mikor az ő ellenségeket az kapuban meg szólittyac.

CXXVIII.

Ez énekben meg mondgya az Prophéta hogy az Isten tizteloknec, mind kenalkeppen mind közönseges keppen iol lesen dologoc.

1 BOdog ember az ki féli az WRat: és az ki az ő vtaiban iár.

2 Az te kezednec munkáiát éssed: Bódog vagy, iól lésien dolgod.

3 Az te feleséged ollyan lésien mint az termő szőlő az te házaidban: az te fiaid mint az olay fának ágai az te aztalod környül.

4 Imé igy áldatic meg az férfiu ki féli az WRat.

5 Meg áld téged az WR Sionból: a és meglátod az Ieruſálemnec iauait életednec minden idejében.

a Sionbol mongya hogy meg ald Isten, mert mondatic vala lakozni az templumben Psal. 132.

6 Es meg látod fiaidnac fiait: és az Izraelen való békeséget.

CXXIX.

Az hiuec emlekeznec ez énekben, ez világon valo soc nyomorusagokrol, és az Istentől valo szabadításokrol, és meg mondgyác az ő ellenségeknec veszedelmeket.

1 GYakorta nyomorgattác engemet az én ifiuságomtól fogua, mondgya moſt az Izrael.

2 Gyakorta nyomorgattác engemet az én ifiuságomtól fogua, mind az által nékem semmit nem árthattac.

3 Az én hátamon szántottác az szántóc, és hosszú barázdat vontác.

4 Az WR igaz, el szaggatta az gonoszoknac köteleket.

5 Meg szégyenülnec és hátra terülnec mind azoc kic gyülölic az Sionot.

6 Ollyanoc lésinec mint az ház födelen való fű, melly minec előtte ki szaggattatnéc meg szárad.

7 Melyel az arató meg nem tölti az ő markát: sem az ő ölét az kéue kötő.

8 Es nem mondgyác az úton iáróc: Az WRnac áldása légyen raytatóc: áldunc titeket az WRnac neuébe.

CXXX.

Keserues embernec buzgoságos imadsága ez, mellyben először az bűnnec boszantasyaiert

Ez ért könyörög, az vtán szabadulásáért, es ilyen módon az hiuket io reménségre indittya, miuel hogy Isten az ő ueznec szabaditoia, és néki mindenkor modgya vagyon az meg szabaditásban.

1 AZ mélségből kiáltoc te hozzád WRam.

2 WRam hallgasd meg az én szómat, az te füleid legyenec figyelmetesec az én könyörgésemnec szauára.

3 Ha az mi bűneinket megtartandod Isten: WRam kiczoda maradhat meg.

4 De te nállad vagyon az kegyelem, hogy tiztelteſſél.

5 Várom az WRat, vária az én lelkem: és az ő beſzédében vagyon az én reménségem.

6 Az én lelkem figyelmetesben vária az WRat, hogy nem mint az vigyázóc az reggelt, az vigyázóc (mondoc) az reggelt.

8 Váriad Izrael az WRat, mert az WRnál vagyon az kegyelmeſség, és bőwſeges ő nála az szabadítás.

8 Es ő szabadittya meg az Izraelt, minden ő bűneiből.

CXXXI.

Dáuid az ő alazatoſſágáról teſzen bizonyſagot ez énekben, hogy az ő példaiual az ſzentekeris hasonlatos alazatoſſágra indittſa.

1 VRam nem fuualkodic fel az én ſziuem, ſem az én ſzemeim nem emelkedtec fel, és nem iártam nagy és én felöttem való czudálatos dolgokban.

a. Miruha azt mondana bátor Isten meg kéritesſen ha ollyan nem volt.

2 Ha ollyan nem vóltam,[a] és az én lelkem ollyan nem vólt mint az téytől el válaztatott gyermec: és hasonlatos vólt én bennem az én lelkem az teytől elválaztatott gyermekhöz.

3 Bizzál Izrael az WRban, moſtantól fogua mind örökké.

CXXXII.

Ez énekben Dáuid imádkozic Istennec, az orſágnac, az papſágnac, és az Ieruſálem városnac meg maradaſáért, mellyet Istentől gyert vala.

1 EMlekezzél meg WRam az Dáuidról, és minden ő nyomorúſágáról.

2 Ki meg eskütt az WRnac, fogadáſt tött az Iácobnac erős Istenének.

3 Ha bé menendec az én házamnac haylokába: ha az én ágyamba fel hágoc.

4 Ha az én ſzemeimnec alunni hagyoc, és az én ſzömöldökimnec ſzunyadni, (bátor el veſzſzec.)

5 Mig nem meg találom az WRnac helyét, és az Iácobnac erős Istenének ſátorinac helyét.

6 Imé hallottuc hogy vólt az (régen) Ephratanál: [b] vólt az ideie mikor meg találtuc azt az Iaarnac mezeién. [c]

7 El mégyünc moſt az ő haylokihoz, hogy meg baytſuc magunkat az ő lábainac ſámolyánál.

8 Kely fel WRam hogy menyj az te nyugodalmodba, te és az te erődnec ládáia.

9 Az te papid öltöztesſenec fel igaſſággal, és az te ſzentid örvendezzenec.

10 Az Dáuidért az te ſzolgádért, ne vtáld meg az te meg kenetett királyodnac orczáiát.

a. Erti az Istennek ládáját mellyet neuez Iehouanac, mert az Istennec ielen volt vólnanac ielen vólt.

b. Az az, Silohban, az Ephraim nemzetſegében, mert ott volt az Istennek ládája mind az Eli pap halálaig.

1 Sam. 4.

c. Az az, Kiriath Iearimban.

11 Meg eskütt az WR Dáuidnac igasſaggal, d és azt meg nem máſollya, (ezt monduán:) Az te á-gyékodnac gyümölczéből ültetec (királt) az te ſiękedbe.

d: Az az, tökelletes igazſigeretet tészen. Dauidnac vagy. meg-eskűtt bizonnal. 2. Sam: 7.

12 Ha meg őrizendic az te fiaid az én ſzöuetſégemet, és az én bizonſágimat, mellyekre őket meg tanitom, azoknac fiaijs mind örőcké ülnec az te ſiękedben:

13 Mert válaztotta az WR Sionot, ſierette azt magánac lakó helyül. (ezt monduán:)

14 Ez lęſſen az én nyugodalmom mind örökké: itt lakozom, mert ezt kéuántam vala.

15 Az ő eleſegét meg áldom gazdagon: és az ő ſiegénit bę töltöm kenyérrel.

16 Es az ő papiait meg óltalmazom, és az ő ſentei nagy örömmel őruendeznec.

17 Azt miuelem ott hogy teremien az Dáuidnac ſarua, holott ſiełzettem ſzöuetneket az én megkent királyomnac,

e: Vagy ſzaporodgyec teremtedgyen, azgazzec.

18 Az ő ellenſégit gyalázattal veſtem környül, ő rayta pedig fenlict az ő ékeſsége.

f: Vagy virad Sóuár.

CXXXIII.

Dauid ez enekben ajanlya az Iſten népének eggyeſsęget, es annac ekellęgét vagy haſznait, ſzép haſonlatoſſagokkal mutattya meg.

1 IMé melly igen ió és melly gyönyörűſéges dolog, az atyafiaknac eggyeſſégben való lakáſoc.

2 Ez igaz ollyan mint az ember feiére öntetet drága kenet, melly az Aaron pap ſzakálán mégyen alá, melly le foly ſiinte az ő öltözetinec alſó peremiére.

3 Mint az Hermon hegynec harmattya, és melly az Sion hegyeire ſáll: mert ott paranczollya az WR hogy légyen áldás és élet mind örőcké.

CXXXIIII.

Az Prophéra inti az anyaſzentec Egy házat, hogy az Iſtennec áldgyanak bűnecken, igyekezetiben.

1 IMé moſtan áldgyátoc az Wrat, Wrnac minden ſiólgai, kic minden éiiél állotoc az Wrnac házában.

2 Emellyétec fel az ti kezeitecket az Wrnac házában, és áldgyátoc az Wrat.

3 Aldgyon meg tégedet az Wr Sionból, ki teremtette az mennyet és az földet.

CXXXV.

Az Prophéra ez énekben az Iſtennec dicſéretire inti, miuel hogy az ő valaztott népet kenalkeppen való kegyelmeuel méltoztatta volt, és az ő haralma és dicziſsége mind ez világon fenlyec. Az vezin az baluanyokat es az bálvanyimadokat neueti és czufollya. Hatalmat pedig Iſtennec azért magaztallya, hogy az emberec neki inkab meg hodollyanac es őtet tiztellyec.

1 DIczériétec az Wrnac neuét: Diczériétet Wrnac ſzolgai.

2 Kic állotoc az Wrnac házában: à miIſtenünknec házának tornátziban.

3 Diczériétec az Iſtent, mert ió az WR: Enekellyetec az ő neuének, mert gyönyörűſéges.

4 Mert az Iácobot válaztotta magá-

magánac az Isten: az Izraelt ő saiát népéué.

5 Én bizonnyal tudom hogy nagy az WR: és az mi Istenünc minden Istenéknec felette.

6 Mindeneket valamiket akar az WR czelekesiic mennyekben és az földön: az tengerben és minden mélségekben.

7 Ki az felhöket az földnec vtól so határából fel hozza, ki villamásokat sierez esöuel egybe, és az sielet ki hozza az ő tárházából.

8 Ki az Ægyptusnac első siülöttit meg ölte, mind emberec mind barmoc között.

9 Mikor teleket és czudákat boczátott vólna teiád te Ægyptum orsága: Pharaora és minden ő siólgaira.

10 Ki meg vert soc népeket: és erös királyokat meg ölt.

11 S.hont az Amorrheusoc királyát, és Ogot az Básannac királyát: és az Cananeusoknac minden birodalmokat.

12 Es az földet melly ő örökségec vala, adá örökségül Izraelnec, az ő népénec.

13 WRam az te neued mind öröcké vagyon: Wram az te emlekezeted nemzetségről nemzetségre (meg marad.)

14 Mert meg itéli az WR az ő népét: és az ő siólgainac kegyelmes lésien.

15 Az pogányoknac báluányoc ezüst és arany, emberec kezénec czinalmánya.

16 Siáioc vagyon azoknac és nem siólnac: siemec vagyon azoknac és nem látnac.

17 Fülöc vagyon nékic és nem hallanac: orroc vagyon, és ninczen lehellet az ő siáiokban.

18 Hasonlatosoc azokhoz kic azokat czinállyác, és minden valaki azokban bizic.

19 Izrael háza áldgyátoc az Wrat. Aaron háza áldgyátoc az Wrat.

20 Leui nemzetségénec háza áldgyátoc az Wrat: kic félitec az WRat, áldgyátoc az WRat.

21 Aldott légyen az Wr a Sionból, ki lakozic Ierusálemben. Dicziriétec az Wrat.

CXXXVI.

Inti Dáuid, az anya sent Egy házat az Isten dicziretire az ő nagy kegyelmetségeiért és mind az teremtésben, mind az megtartásban való io teremenyeiért, kiualképpen pedig az hiuekhöz való, io vóltaiért.

1 Dicziriétec az Wrat mert ió, mert mind öröcké meg marad az ő irgalmassága.

2 Diczériétec az Isteneknec Istenét: mert mind öröcké megmarad az ő irgalmassága.

3 Diczériétec az Wraknac Wrát: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmassága.

4 Ki nagy tsudákat czelekesiic egyedül: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmassága.

5 Ki teremtette az egeket az ő bölczeségénec általa: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmassága.

6 Ki megerösitette az földet az vizeknec felette: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmassága.

7 Ki teremtette amaz nagy lámpásokat: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

8 Az napot hogy nappal wralkodnéc: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

9 Az hóldot és az czillagokat hogy wralkodnának étzaka: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

10 Ki meg veré Ægyptumot az ö elſö ſülöttökben: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

11 Es ki hozá az Izraelt ö közzülöc: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

12 Hatalmas erös kezéuel és ki nyuytott kariáual: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

13 Ki az veres tengert két felé válaztá: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

14 Es által viué az Izraelt annac közepette: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

15 Es el vezté Pharaót és minden ö népét az veres tengerben: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

16 Ki az ö népét által vitte az puztán: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

17 Ki nagy királyokat meg vere: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

18 Es meg öle hatalmas királyokat: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

19 Sihont az Amorręuſoc királyát: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

20 Ogot az Baſannac királyát: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

21 Es adta az ö földöket örökſégül: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

22 Örökſégül az ö ſiólgáiának az Izraelnec: mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága

23 Ki az mi alázatos állapatunknac ideién, meg emlekezett mirólunc: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

24 Es megſzabaditot minket az mi ellenſéginktöl: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

25 Ki eledelt ád minden teſtnec: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

26 Diczéritétec az mennyeknec Iſtenét: Mert mind öröcké meg marad az ö irgalmaſsága.

CXXXVII.

Az Papnac és Leuitác mikor Babiloniában fogolmaſztatnanac Iſtent diczéretteknec énekleſére, meg mondgyác hogy azt nem miuelhetic ió ſiuel, kelc egnec es ſirnac: Az Edomitáknac és az Babiloniabéliecknec vefedelmeket meg mondgyác.

1 AZ Babyloniának folyó vize mellet ülönc vala, és ſirunc vala, mikor meg emlekeznénc az Sionról.

2 Az füz fákra fel függeztettüc vala az mi hegedöinket Babilonnac közepette.

3 Iólléhet ott vgyan azonoc kic minket fogua el vittec vala és el rontot-

rontottác vala, kéuánnac vala mi tőlönc vigaſágos énekeket, ezt monduán: Enekellyetec mi nékünc az Sionnac énekei közzül.

4 Mimódon éneklettüc volna az WRnac éneket az idegen földön:

5 Ha el feletkezem te rólad Ieruſálem: feletkezzéc el magáról az én iobkezem.

6 Ragadgyon az én nyeluem az én ényémhöz, ha meg nem emlekezem rólad: ha az én fő vigaſágom az Ieruſálemben nem léſien.

7 Emlekezzél meg WRam, az Edomitác ellen az Ieruſálemnec napiáról, kic ezt mondottác: Rontſátoc, rontſátoc mind fundamentomig, valami abban vagyon.

8 Babilonnac leánya teis el puztitatol: Bódog léſien valaki megfizet néked az te gónoſságodért mellyel mi hozzánc vóltál.

9 Bódog ember léſien az ki megragadgya és az kő ſiklához verie az te kiczin gyermekidet.

gyelmeſſéged és igaz mondáſod felöl: mert mindeneknec felöttè magaztaltad az te neuedet és az te beſzédedet.

3 Az melly nap kiáltottam, azonnal meghalgattál engemet, meg ſaporitottad az én lelkemben az erőt.

4 Diczérnec tégedet WRam az földnec minden királyai: mikoron hallandgyác az te ſzádnac beſzédit.

5 Es éneket mondanac az WRnac útai felöl: miuel hogy nagy az WRnac diczőſége.

6 Mert ióllehet felſéges az Iſten, mind az által az alázatoſt nézi: és az keuélyeket nagy táuol láttya.

7 Ha az nyomoruſágnac közepette iárokis, meg eleuenitſi engemet: Az én ellenſégimnec haragioc ellen ki nyuytod az te kezedet, és meg tart engemet az te iobb kezed.

8 Az WR el végezi az mit én bennem kezdett: WRam az te irgalmaſſágod mind öröcké vagyon: Az te kezednec munkáiát ne hadgyad el.

CXXXVIII.

Dáuid megemlekezuén az Iſtennec ió tétemeniről, az ő ió vóltat hirdeti, és kötelezi magát hálaadáſra, és azt mondgya hogy ha valami nyomoruſága leſzen neki, ſoha nem fozzatic meg az Iſten ſegitſegeről.

1 Diczérlec tégedet tellyes ſziuemből: Az Iſtenec elött éneket mondoc te néked.

a: Erti az az nagy fricdelmeket.

2 Meghaytom magamat az te ſzentſégednec Templománál, és éneklec az te Neuednec, az te kegyelmeſſéged és igaz mondáſod felöl: mert mindeneknec felöttè magaztaltad az te neuedet és az te beſzédedet.

3 Az melly nap kiáltottam, azonnal meghalgattál engemet, meg ſaporitottad az én lelkemben az erőt.

4 Diczérnec tégedet WRam az földnec minden királyai: mikoron hallandgyác az te ſzádnac beſzédit.

5 Es éneket mondanac az WRnac útai felöl: miuel hogy nagy az WRnac diczőſége.

6 Mert ióllehet felſéges az Iſten, mind az által az alázatoſt nézi: és az keuélyeket nagy táuol láttya.

7 Ha az nyomoruſágnac közepette iárokis, meg eleuenitſi engemet: Az én ellenſégimnec haragioc ellen ki nyuytod az te kezedet, és meg tart engemet az te iobb kezed.

8 Az WR el végezi az mit én bennem kezdett: WRam az te irgalmaſſágod mind öröcké vagyon: Az te kezednec munkáiát ne hadgyad el.

CXXXIX.

Hogy meg muraſſa Dauid azt, hogy ő idegen az kép nuracaſtól, azt mondgya meg ez enekeben, hogy Iſten mindent tol ſúd valamit ő gondol, fól, vagy czelekeſik. és hogy az ő kezeelőtt ſohoua el nem merhet. Azután Iſtennel bizonittya az ő to lelki eſmeretit, és az ő ellenſegi ellen való gyűlöſeget, hogy az Iſtentől nagyob bizodalommal nyerheſſen ſegitſeget.

1 VRam te meg kéſertettél és eſmerſi engemet.

2 Te tudod az én üléſemet és fel

kelésemet: táuól láted az én gondolatomat.

3 Az én ösuényemet és le fekesemet környül vötted: és minden én vtaimat ióltudod.

4 Mikor még az én nyeluem alatt ninczen az beséd, imé Wram te azt mind ióltudod.

5 Elöl-és hától meg környekeztél engemet, és az te kezedet én reiám vetetted.

6 Tsudálatosb és magasságosb à te bölczeséged, hogy nem mint én azt meg foghatnám.

7 Houá mennéc a te lelked elöl, és az te orczád elöl houá futnéc.

8 Ha az menybe mégyekis, ott vagy, ha az koporsóba veremis az én ágyamat, ottis ielen vagy.

9 Ha ollyan szárnyam vólnais mint az haynalnac, és az tengernec vtólso határánál laknámis.

10 Odais az te kezed vinné engemet, és az te iob kezed meg fogná engemet.

11 Ha azt mondandomis, talám az setétség el fedez engemet, az setétségis világosság lésien én környülem.

12 Az setétségis nem fedez el engemet te elötted, hanem az étzakais mint az nap fénlic, az setétség te elötted ollyan mint az világosság.

13 Az én veseimet te birod, és te fedeztel bé engemet az én anyámnac méhében.

14 Ditsérlec tégedet hogy czudálatos képpen czudálatossá töttél engemet, czudálatosoc az te czelekedetid, és az én lelkem ezt iól tudgya.

15 Nem röytetett el te elötted az én tsontaimnac alkotása, mikor formáltattam röytekben, és czudálatos mesterséggel alkottattam (úgy mint) az földnec alsó részeiben.

16 Az én testemet mikor még formanélkül vólna, láttac az te szemeid, és az te könyuedbe mind ezec bé irattattac, az napokis mellyeken azoc formáltatnac vala, mikor még azokban egy sem vólna.

17 Annac okaért ó melly igen drágalatosoc én elöttem az te gondolatit, és azoknac summá-ioc melly nagy?

18 Meg beszélleném azokat, de à föuénnél többec, mikor fel serkenekis, te veled vagyoc.

19 Hogy ha el veztenéd Isten az hitetlen gonosi embert: az kegyetlen vér siopóc el táuoznának én tölem.

20 Kic te felöled gonosúl szóltanac, és fel magaztallyác az te ellenségidet.

21 Az kic tégedet gyülöltec Wram, auagy nem gyülöltemé azokat, és az te ellenségidet auagy nem vtáltamé.

22 Tökélletes gyülöséggel gyülöltem azokat, és énnékem ellenségim vóltac.

23 Késerts meg engem Isten, és lássad az én lelkemet: probály meg engemet, és lásd meg az én gondolatimat.

24 Es lásd meg ha bosszúságodra való úton iároc, és hordozz engemet tökélletes úton.

CXL.

Könyörög Dauid Istennec az ő ellenségitől való szabadulásért. Az után hirdetésséta meg bizonyosúluán az Isten segitségéről, magát szabadúlással és ellenségineć veszedelmeuel vigazta'l. a

1 SZabadits meg engemet WRam az álnoc emberektől és az kegyetlenektől óltalmazz meg engemet.

2 Kic gondolnac gonoszt az ő szíuökben, és mindenekben gyűlnec hartzra.

3 Meg eleśitettéc az ő nyelueket mint az kigyóc: Aspis kigyónac mérge vagyon az ő aiakoc alatt.

4 Oltalmazz meg engemet WRam az gonoszoknac kezektől, az kegyetlenektől őrizz meg engemet, arról gondolkodnac hogy iá bamról el taszitsanac.

5 Az keuélyec tőrt vetettec nékem és köteleket: hálót vetettec nékem az én ösuényemre, és ártalmat czináltac nékem.

6 De én azt mondám az WRnac, En Istenem vagy te: Halgasd meg az én könyörgelemnec beszédet.

7 WRam Isten én meg tartásomnac ereie, bę fedezted az én fejemet az hadnac napián.

8 Ne engedgyed WRam, az mit az gonosz ember kéuán, az ő gonosz gondolattyokat ne vigyed elő, hogy ne fuualkodgyanac fel.

9 Az kic engemet környűl vőtténec, azoknac aiakoknac mérge búritsa bę az ő feieket.

10 Szállyon azokra szęn: Vesse azokat (Isten) az tűzbe és az verembe, honnét meg ne szabadúllyanac.

11 Az átkozodó nyelw ne légyen állando ez földön: Az kegyetlen embert mind addig vadássza az veszedelem, mig nem nyaka szakad. a Vagy, Az arra m. s nyulo ember.

12 Bizonnyal tudom hogy az Isten az nyomorúltnac perit fel vészi, és az szegényért bosszúut áll.

13 Az igazac pedig az te nęuedet diczéric, és az igazac lakoznac az te orczád előtt.

CXLI.

Dauid keri Istent hogy az ő elmeiet zábolazza meg, hogy keuaskeppen való indulat a boi ne allyon bosszút az ő ellenségin. Az után keri Istent hogy ellenségin allyon bosszút, őtet pedig szabadittsa meg.

1 VRam te hozzád kiáltoc, siess én hozzám: figyelmezzél az én szómra mikor te hozzád kiáltoc.

2 Mennyen fel az én imadságom te elődbe mint az ió illatú füst: és az én kezemnec fel emelése mint az estuéli áldozat.

3 Őrizd meg WRam az én szájámat: óltalmazd meg az én aiakimnac aytáját.

4 Ne engedgyed haylani az én szíuemet gonoszra, és hogy foglallyam magamat hamisságnac czelekedetiben, azokkal egybe kic hamisságot czelekesznec: és ne engedgyed hogy egyem az ő gyönyörűséges étkekben.

5 Fedgyen meg engemet az igaz, és ió neuen vészem, dorgállyon meg engemet, és nékem ollyan lészen mint az drága Balsamum, ne tartsa

megazt az én feiemtől: mennél inkáb miueli azt én velem, annál inkáb imádkozom érőttec az ő nyaualyáiokban.

6 Vetteſſenec le az kő ſiiklákra ezeknec birái, hogy az én beſiedimet hallyác meg, miuel hogy azoc gyönyörűſégeſec.

7 Mert miképpen valamely ember az kőuet vágia és darabollya az földön: azonképpen hanyattattac el az mi teteminc az kopor ſó ſáiánál.

8 De az mi ſemeinc WRAM IEHOVA te reád néznec, te hozzád folyamodom, ne hadd el az én lelkemet.

9 Őrizz megengemet az törtől mellyet vetettec nékem, és az hamiſſág czeickedőknec hálóiokból.

10 Eſſenec az gonoſſoc mindnyá ián az ő magoc hálóiokba: En pedig mindenkor ártalomnélkül által mégyec.

CXLII.

Dáuid mikor Saultól és az ő hadaról meg fortiratott volna, keri az Iſtent hogy őtet meg ſabaditſa hogy az ő dicsőſége hirdettetſec az hiuec közőt.

1 AZ én ſiómmal kiáltoc az WRhoz, Az én ſiómmal könyörgöc az WRnac.

2 Ki ontom ő elötte az én lelkemet: az én nyomoruſágomat ő elötte meg ielentem.

3 Mikor az én lelken keſeregne én bennem, te tudtad az én öſuényemet, mikor valahoná mennéc nékem töört vetnénec.

4 Tekints az én iob kezemre, és láſſad hogy ninczen ki engemet eſmérne, nem ſialadhatoc el, ninczen ki az én életemre gondot viſelne.

5 Kiáltoc te hozzád WRam, ezt monduán: te vagy az én reménſégem, és én örökſégem az élöknec földében.

6 Figyelmezzél az én kiáltáſomra, mert igen meg fogyátkoztam, ſiabadicz meg engemet az én háborgatoimtól, mert el hatalmaztac én raytam.

7 Szabadicz ki az tömlöczből az én lelkemet, hogy diczériem az te neuedet: engemet környül véſinec az igazac, mikor én velem iól teiendeſi.

CXLIII.

Dáuid az Iſtennec könyörgüén, az ő mél tatlanſágarol vallaſt tészen, az ő rayta eſett bofſuſ, és az ő lelkének keſerűſéget meg mondya, azért kéri Iſtent hogy őtet meg tartia, ellenſégit vefeſſe el.

1 VRam halgaſd meg az én könyörgélemet, figyelmezzél az én imádſágomra, az te gaz igéreted és igaſſágod ſierint halgas meg engemet.

2 Es ne perelyed az te ſiólgáddal, mert egy igaz ſem találtatic te elötted az élöc közzül. *a Vagy, az állyon ítéletbe.*

3 De az ellenſég kergeti az én lelkemet: az földhöz verte az én életemet, az ſetétſégbe helhezteti engemet, mint az kic régen meg hóltac.

4 Es az én lelkem én bennem el keſeredett: az én ſiiuem el háborodott én bennem.

5 Mind az által meg emlekeztem

eztem az régi idökröl, gondolkodtam az te régi dólgaidról, az te kezeidnec czelekedetiröl elmelkedtem.

6 Az én kezeimet ki terieztettem, te hozzád az én lelkem (fohászkodic,) hozzád, mint az siomiuhozó föld.

7 Sies halgas meg WRam, el fogyátkozic az én lelkem, ne röyts el az te ortzádat tülem: mert hasonlatos vagyoc az meghóltakhoz.

8 Adgyad hogy hamar hallyam az te kegyelmessségedet, mert te benned bizom: mutasd meg nékem az vtat mellyen iáriac, mert te hozzád emeltem az én lelkemet.

9 Szabadits meg engemet az én ellenségimtöl WRam, mert te töled váróc óltalmat.

10 Tanits meg engemet hogy az te akaratodat tegyem, mert én Istenem vagy te. Az te iö lelked vezérellyen engemet egyenes vton.

11 Az te neuedért WRam eleuenits meg engemet: az te igasságodért vigy ki engemet ez siorossságból.

12 Es az te kegyelmessségedböl vesiesd el az én ellenségimet, és ronts meg azokat kic az én lelkemet háborgattyác: Mert én te siólgád vagyoc.

CXLIIII.

Dáuid egy felöl hálákat ád Istennec hogy az ö nyomorusságiban mellette volt, Más felöl keri Istent hogy azon kegyelmessséggel légyen ö hozzá mind végig.

1 ALdott légyen az WR az én kö siklám, ki tanittya az én kezeimet hadakozásra, és az én vijaimat az vijadalra.

2 En iól téuöm és én óltalmazóm, én kö váram és én siabaditóm, én paisom kihöz folyamodom óltalomért, ki az én népemet nékem engedelmessé tessii.

3 WRam miczoda az ember hogy gondot viselsi ö róla? és az embernec fia hogy ö felöle gondolkodol?

4 Az ember hasonlatos az hijába valósághoz, és az ö napiai olyanoc mint az el múlandó árnyéc.

5 WRam hayts le az te ęgeidet és siálly alá, üsd meg az hegyeket, hogy füstölögienec.

6 Boczáss meny ütö köueket, és vesiesd el öket: botsáss ki az te nilaidat, és vesiesd elsieket nékiec.

7 Teriezd ki az te kezedet az magassságból, siabadits meg és ments meg engemet az soc vizekböl: az idegeneknec kezekböl.

8 Mert az ö siáioc siól hazugságot: és az ö iob kezec hamisságnac jobb keze.

9 Isten, wij éneket éneklec te néked: Tíz húrú hegedöjuel mondoc néked diczéretet.

10 Ki meg siabadittya az királyokat, és meg menti Dáuidot az ö siólgáiát az siablyától.

11 Sia-

a: vagy, hogy legyenec fiaic az az semmiue mert az hegyeken ereie nemellyec az ellenseget, kic magassác az az, hatalmasoc.

11 Szabadicz meg és ments meg engemet az idegeneknec kezekből, kiknec ſáiocſiól hazugſágot, és kiknec iob kezec álnokſágnac iob keze.

12 Hogy az mi fiainc legyenec ollyanoc mint az neuekedö palántoc az ö gyermekdéd korokban: és az mi leáninc, mint az Templum köueinec haſonlatoſſágára ſiépen megfaragott köuec.

13 Az mi tellyes taar házainc ſiolgáltaſſanac ſiüntelen eleſéget. Az mi iuhainc ellyenec ezert, és tíz ezert az mi faluinkban.

14 Az mi ökreinc legyenec köuérec, ne légyen ellenſégnec ſemmi rablása, ſem valami költözés ſem kiáltás az mi vtzainkon.

15 Bódog nép az, az mellynec ſgy vagyon dólga: Bódog nép az, az melynec Iſtene az IEHOVA.

CXLV.

Dáuid ö magát es minden teremtet állatokat az Iſtennec diczeretire indit, es az Iſtennec hatalmaſſágár, es mindenekhöz valo io voltát magaztalya.

1 MAgaztallac tégedet Iſten én királyom: és áldom à te neuedet mind örökkön örökké.

2 Minden napon áldalac tégedet, és ditſérem az te neuedet mind örökkön örökké.

3 Nagy az Wr és igen diczéretes: és az ö nagyſágának nem mehet ſenki végére.

4 Féggyic nemzetſég az máſiknac hirdeti az te dólgaidat: és az te hatalmaſſágodat beſiéllic.

5 Az te méltoſágodnac ékeſſégét és diczöſégét, és az te czudálatos dolgaidat beſiéllem.

6 Es az te röttenetes dolgaidnac hatalmaſſágát hirdetic; és az te nagyſágodat beſiéllic.

7 Az te ió vóltodnac nagyſágának emlekezetit ſiólyác, és az te igaſſágodat éneklic, (monduán.)

8 Kegyelmes és Irgalmas az Wr, kéſedelmes az haragra, és nagy az ö kegyelmeſsége.

9 Ió az Wr mindeneknec, és az ö irgalmaſſága minden ö teremtett állatin.

10 Diczérnec tégedet Wram minden te teremtet állatid, és az te fiaid áldanac tégedet. *a: Vagy, minden te czeleſkedetid hirdetnec tégedet.*

11 Az te orſiágodnac diczöſégét ſiólyác, és az te hatalmadat hirdetic.

12 Hogy az embereknec fiainac tudtokra adgyác az ö hatalmaſſágit, és az ö orſiágának ékeſségénec diczöſégét.

13 Az te orſiágod minden idöben álló orſiág, és az te wralkodáſod meg marad minden nemzetſégröl nemzetſégre.

14 Az Wr támogattya az el eſendöket: és fel emeli azokat az kic meg görbedtec.

15 Mindeneknec ſemei te reiád néznec, és te adſi azoknac eledelt alkolmaros idöben.

16 Meg nitod az te kezedet, és bé töltéſi minden lelkes állatot az te ió vóltodból.

17 Igaz

17 Igaz az WR minden útaiban, és kegyelmes minden dolgaiban.
18 Közel vagyon az WR mindenekhöz kic ötet segitségül hijác, mindenekhöz kic ötet tökélle tességgel segitséggül hijác.
19 Az ötet félöknec akarattyokat téssi, azoknac könyörgéseket meg halgattya, és öket meg szabadittya.
20 Meg örizi az WR mind azokat kic ötet szeretic, és az gonoszokat mind el vezti.
21 Az WRnac diczéretit szóllya az én szám, és áldgya az ö szent seges neuét minden test mind örökön és örökké.

CXLVI.

Minec vránna Dauid magát egyebeckel egybe, az Istennec diczéretire indittya volna az emberben való bizodalmot meg tiltya, és hogy az Istenben való bizodalomra inkáb fel indiczon az Istennec az fegenyekhöz való iovoltat mondgya meg.

1 Diczéried én lelkem az WRat.
2 Diczérem az WRat az én életemben, éneklec az én Istenemnec mig élec.
3 Ne bizzatoc az feiedelmekben: Az embereknec fiaiban, kikben ninczen szabaditásra való erö.
4 Ki mégyen az ö lelkec, és ök földdé léssinec: az napon el vesi minden ö gondolattyoc,
5 Bódog az az kinec segitöie az Iácobnac Istene: és az kinec reménsége vagyon az ö WRában Istenében.
6 Ki teremtette az mennyet, föld det, tengert, és mind azokban való állatokat: és az igaz mondást meg örizi mind örökké.
7 Az nyomorúltaknac itéletet szolgáltat: eledelt ád az éhezöknec, az WR meg szabadittya az foglyokat.
8 Az WR világositta meg az vakokat: az WR emeli fel az el esteket: Az WR szereti az igazakat.
9 Az WR óltalmazza az iöueuényeket: az árvákat és özvegyeket táplállya: az gonoszoknac útokat el vezti.
10 Wraikodic az WR mind örökké: Az teIstened Sion nemzetségröl nemzetségre (meg marad.)

CXLVII.

Int ez énekben az Istenne: dicséretinec eneklesére, miuel hogy az Isten hatalma, io volta, bölcseséget, szenlic ez világnac teremtésében es igazgatásában: es az anya szent Egy hazzal ioc ioc teven.

1 Diczéreiétec az WRat, mert ió diczéretet mondani az mi Istenünknec: mert gyönyörüséges és illendö dolog az diczéret.
2 Az WR eppiti az Ieruszalemet, és az el széledett Izraelitákat ö gyüiti egybe.
3 Ö gyógyittya meg az töredelmes szivüeket: és ö kötözi be azoknac faydalmokat.
4 Meg számlállya az czillagoknac sokaságát, és mindeniknec neuet ád.
5 Nagy az mi Wrunc, és nagy az ö ereie: Kinec az ö bölcsesége meg számlálhatatlan.

6 Fel

6 Fel ſegélli az nyomorúltakat az Wr, az gonoſtokat földig meg alázza.

7 Enekellyétec az Wrnac hála adáſſal: mondgyátoc diczéretet Iſtennec hegedőuel.

8 Ki bę fedezi az ęget felhőckel, eſőt kéſiit ez földre: és az hegyeken fűuet teremt.

9 Ki az barmoknac meg adgya az ő eledeleket: Az holló fiaknac kic ő reáia kiáltnac.

10 Nem az lónac ereiében gyönyörködic, és az férfiunakis gyorſaſágában ninczen néki kedue.

11 Hanem kedueſec az Wrnac az kic őtet félic, és az kic biznac az ő irgalmaſságában.

12 Diczéried Ieruſálem az Wrat: Diczéried az te Iſtenedet Sion.

13 Mert ő erősſit meg az te kapuidnac zárit, meg áldgya te benned az te fiaidat.

14 Ki az te határidat békeſſégeſſétéſii, gabonának ſiriáual meg elegit tégedet.

15 Ki el boczáttya az ő igéiét ez földre, nagy gyorſan foly az ő beſiéde.

a: Vagy pa-rancſolatját.

16 Ki az gyapiúhoz haſonló hauat adgya, és hinti az hauat mint az hammat.

17 Ki az ięget darabokba fagyallya: melynec hidegſégét ki álhattya meg

18 Ki boczáttya az ő beſiédét és el oluaztya azokat: az ő ſiele fú, és az vizec folynac.

b. Vagy: ki ielenti hirdeti az ő akaratt yat.

19 Az ő ſient igeiét hirdetteti b Jaz Iácobnac, az ő rendeléſit és itéletit az Izraelnec.

20 Nem czelekedett illyen módon ſemmi nemzetſéggel, és az ő itéletit egyęb nemzetſégec nem tudgyác.

CXLVIII.

A z Prophéta inti mind az teremtet állatokat az Iſtennec diczéretire, az ő méltoſágaiért és az hiuekhőz való ió vóltaiert.

1 Diczériétec az Wrat menyei állatoc: diczériétec őtet az magaſſágban.

2 Diczériétec őtet minden ő Angyali: Diczériétec őtet minden ő ſeregec.

3 Diczériétec őtet nap és hóld: Ditſériétec őtet minden fényes czillagoc.

a: Vtt az fen ibne feiet vaſó fényőket melly c reka nac vizeit,

4 Diczériétec őtet magaſſágos ęgec, és ez ęgenfellől való vizec. a

5 Diczériéc az Wrnac neuét: mert ő modotta és lőttec.

6 Es meg erősitette azokat mind őrőcké: őrőcké való rendet ſzabott azoknac, melly ſoha el nem változic.

7 Diczériétec az Wrat földi állatoc, ſárkányoc és minden mélſégec.

8 Tűz és kő eſső, hó és nedueſség, ſięlec, kic az ő akaratt yának engedtec.

9 Hegyec és minden halmoc, gyűmölcz termő fác, és minden Cedrus fác.

10 Vadac és minden barmoc, czúſió máſio állatoc, és repelő madarac.

11 Földi királyoc és minden népec, feiedelmec és földnec minden birái.

12 Iſi-

12 Iffiac és siűzec, vénec és gyermekec.

13 Ditsériéc az WRnac neuét, mert czac az ő neue nagy, az ő ditsőreti az földnec és az égeknec felőtte vagyon.

14 Es fel magaztalta az ő népének siaruát, Ditséret minden ő sienteinec, az Izrael fiainac az ő hozzá közel való népnec.

7 Hogy az pogányokon bosszút állyánac: és meg büntessée az népeket.

8 Hogy meg kötözzéc azoknac királyokat vas lántzokkal: és azoknac főfő embereit meg békozzác.

9 Hogy az meg irott itélet szerint czelekedgyenec ő véleczez az ő sienteinec ékességec.

CXLIX.

Az Prophéta inti az Anya szent Egy házat az Istennec ditséretire, az ő io voltáért és szabadításáért. Es meg mondgya hogy az szentec az szabadulásért, és az ellenségen valo bosszu állásáért, örűlni fognac, &c.

1 ENekellyetec az WRnac wy éneket: az ő ditséreti zengien az ő sienteinec gyülekezetekben.

2 Őruendezzen az Izrael az ő teremtőiében: az Sionnac fiai őruendezzenec az ő királyoknac.

3 Ditséréc az ő neuét sippal, dobbal és hegedűuel, mondgyanac néki ditséretet.

4 Mert gyönyörködic az WR az ő népében, meg ékesíti á nyumorultakat szabadúlással.

a) Vagy, őruendézec. 5 Őruendezzenec a az ő szentei ditsőségesen: énekellyenec az ő ágyas házokban.

b) Vagy, lesznec. 6 Az Istennec fel magaztalási légyenec b az ő torkokban: és kęt élő fegyuerec az ő kezekben.

CL.

Imi az Prophéta az hiueket, hogy mindenképpen ditséréc az Istent, az ő szentségeiért, hatalmaiert, nagyságos méltoságaiért &c.

a. Az Sanctuariomeri az Istenlako helyet, az menyet.

1 DItséréctec az Istent az ő Sanctuariumiában: a ditséréctec őtet az ő ki terieztett erejéről.

2 Ditséréctec őtet az ő hatalmasságáról, ditséréctec őtet az ő nagyságának sokasága szerint.

3 Ditséréctec őtet trombitáknac zengéséuel, ditséréctec őtet lántual és hegedűuel.

4 Ditséréctec őtet dobockal és sipockal: ditséréctec őtet húroknac zengéséuel és Orgonáckal.

5 Ditséréctec őtet hangos Cymbalmockal, ditséréctec őtet vigasságtéuő Cymbalmockal.

6 Minden lélec ditsérie az Istent.

Dáuid Soltárinac, vagy Istent ditséretinec vége.